

Školní vzdělávací program ZUŠ

**Základní umělecká škola Přelouč,
okres Pardubice**

„Setkávání, sdílení, inspirace“

Platnost od 1. 9. 2020

Obsah

1.	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	3
2.	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
2.1	Počet oborů, velikost.....	4
2.2	Historie a současnost.....	4
2.3	Charakteristika pedagogického sboru	4
2.4	Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce.....	5
2.5	Vybavení školy a její podmínky	5
3.	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	6
3.1	Zaměření školy	6
3.2	Vize školy	6
4.	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	7
5.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ	8
5.1	HUDEBNÍ OBOR	8
5.1.1	PŘÍPRAVNÉ STUDIUM	8
5.1.2	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SÓLOVÝ ZPĚV	12
5.1.3	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLAVÍR	17
5.1.4	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ MODERNÍ KLAVÍR.....	22
5.1.5	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VARHANY.....	25
5.1.6	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA AKORDEON.....	29
5.1.7	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ELEKTRONICKÉ KLÁVESOVÉ NÁSTROJE (EKN)	33
5.1.8	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA HOUSLE	38
5.1.9	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VIOLU	43
5.1.10	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VIOLONCELLO.....	46
5.1.11	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLASICKOU KYTARU	49
5.1.12	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ELEKTRICKOU KYTARU.....	55
5.1.13	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA BICÍ	61
5.1.14	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU	67
5.1.15	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU	72
5.1.16	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA HOBOJ	78
5.1.17	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA FAGOT	83
5.1.18	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLARINET	88

5.1.19	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA SAXOFON	93
5.1.20	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TRUBKU	98
5.1.21	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TROMBON (POZOUN)	103
5.1.22	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA BARYTON	108
5.1.23	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA LESNÍ ROH	113
5.1.24	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TUBU	118
5.1.25	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SBOROVÝ ZPĚV.....	123
5.1.26	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: ELEKTRONICKÉ ZPRACOVÁNÍ HUDBY	130
5.1.27	UČEBNÍ OSNOVY PŘEDMĚTŮ SKUPINOVÉ A KOLEKTIVNÍ VÝUKY (INTERPRETACE)	141
6.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	152
6.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: POZNÁVÁNÍ, PROŽÍVÁNÍ, VÝTVARNÉ VYJADŘOVÁNÍ	152
6.1.1	Přípravné studium	153
6.1.2	Základní studium I. a II. stupně.....	154
7.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU	159
7.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SOUČASNÝ TANEC.....	160
7.1.1	Přípravné studium	161
7.1.2	Základní studium I. a II. stupně.....	162
7.2	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: MAŽORETKY	171
8.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU.....	173
8.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: DIVADLO	174
8.1.1	Přípravné studium	174
8.1.2	Základní studium I. a II. stupně.....	174
9.	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	178
10.	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMORÁDNĚ NADANÝCH	179
11.	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY.....	180
11.1	Zásady hodnocení žáků	180
11.2	Způsob hodnocení	181
11.3	Oblasti vlastního hodnocení školy.....	181
12.	Platnost dokumentu	182

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Přelouč, okres Pardubice

Motivační název: „Setkávání, sdílení, inspirace“

Předkladatel:

- Název školy: **Základní umělecká škola Přelouč, okres Pardubice**
- Adresa školy: K. H. Máchy 325, 535 01 Přelouč
- IČO: 48160971
- Jméno a příjmení ředitele: Michal Chmelař
- Kontakty:

Telefon: +420 466 958 709

E-mail: zus@zus-prelouc.cz

Web: <http://zus-prelouc.cz>

Zřizovatel:

- Název: **Město Přelouč**
- Adresa: Československé armády 1665, 53533 Přelouč
- Kontakty:

Telefon: + 420 466 094 111

E-mail: podatelna@mestoprelouc.cz

Web: <http://mestoprelouc.cz>

Platnost dokumentu: od 1. září 2020

.....

podpis ředitele, kulaté razítko školy

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet oborů, velikost

Základní umělecká škola Přelouč vyučuje ve všech čtyřech uměleckých oborech.

Průměrný počet žáků v jednotlivých oborech za posledních 11 let je následující:

- 368 žáků v hudebním oboru
- 136 žáků v tanečním oboru
- 71 žáků ve výtvarném oboru
- 32 žáků v literárně dramatickém oboru.

Celková kapacita školy je 800 žáků.

2.2 Historie a současnost

Základní umělecká škola Přelouč byla založena 1. září 1949 jako Městský hudební ústav. Výuka probíhala jen v hudebním oboru. Celkový počet pedagogů byl 2, počet žáků 32, vyučované předměty: hudební teorie, hra na housle a klavír.

Za svou více než šedesátiletou dobu existence změnila škola svůj název, velikost i celkový charakter. Byly otevřeny nové studijní obory: taneční (1952), výtvarný (1967) a literárně dramatický (1972). V roce 1961 byl založen žákovský dechový orchestr, za ním následoval akordeonový, flétnový a houslový komorní soubor a později i koncertní pěvecký sbor a jeho přípravná oddělení. Všechny tyto soubory společně s divadelním a tanečním reprezentovaly školu i město Přelouč na veřejných akcích a soutěžních kláních v České republice i v zahraničí.

Svou budovu získala škola 1. listopadu 1988 v ulici K. H. Máchy. S rostoucím počtem žáků nebyla ale ani tato budova svou velikostí a vybavením dostačující, a tak pracovali pedagogové i nadále na odloučených pracovištích.

V roce 2005 byl otevřen nový sál pro interní i veřejná vystoupení žáků školy a byl založen festival Polanského Přelouč, který navazuje na dlouholetou kulturní tradici regionu. Jeho účastníky bývají sólisté i umělecké kolektivy celé České republiky a dalších evropských států.

Řada absolventů ZUŠ Přelouč pokračuje ve studiu uměleckých předmětů na vyšších typech škol a stávají se profesionálními umělci nebo pedagogy. Někteří absolventi působí po ukončení studia v naší škole v neprofesionálních uměleckých souborech nebo nejrozličnějším způsobem se školou nadále spolupracují. Svoji vzdělávací činnost splnila škola jistě i u těch absolventů, kteří jsou poučenými posluchači koncertů, návštěvníky divadelních a tanečních představení a výstav uměleckých děl a své vlastní děti přivádí opět k nám do školy, aby i ony měly možnost získat základní umělecké vzdělání.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Ve škole pracuje v průměru 35 zaměstnanců, z toho 31 pedagogů a 4 provozní pracovníci. Přepočtený počet pracovníků činí v průměru 23 plných pracovních úvazků. Pedagogický sbor je převážně plně kvalifikovaný a věkově vyvážený, složený z mladých perspektivních i zkušených kolegů. Poradními orgány ředitele školy jsou umělecká a pedagogická rada. Uměleckou radu jmenuje na návrh pedagogické rady ředitel školy. Tuto radu tvoří pedagogové ze všech uměleckých oborů. Předsedu umělecké rady jmenuje ředitel školy na návrh členů umělecké rady. Všichni členové umělecké rady se zásadní mírou podílí na organizaci chodu školy a jsou oporou začínajícím kolegům. Vedoucí pracovníci provádí hodnocení práce svých kolegů.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

- Meziměstský koncert - jedná se o každoroční nesoutěžní setkání žáků hudebního oboru základních uměleckých škol České republiky. Společný koncert a přátelské posezení na zahradě školy má neopakovatelnou atmosféru.
- Festival Polanského Přelouč – Jazzotéka, Nocturno, koncert dechových hudeb, divadelní představení. Přehlídka sólistů i uměleckých kolektivů naší vlasti a ostatních států Evropy. Akce probíhá pod záštitou hejtmána Pardubického kraje a starostky Města Přelouče.
- Keramické sympozium – snaha o udržení tradice venkovního výpalu v papírové peci. Spolupráce rodičů, dětí i dalších zájemců pod vedením pedagogů ZUŠ.
- Dny otevřených dveří – představení všech oborů školy především žákům mateřských škol z Přelouče a přilehlých obcí
- Ples školy – dekorování absolventů, umělecká a společenská prezentace učitelů a žáků ZUŠ Přelouč.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

Škola sídlí od roku 1988 v samostatné budově. Užívání této budovy, která je majetkem Města Přelouče, je ustanoveno smlouvou o výpůjčce. Prostory budovy jsou vyhovující, a to v rovině kvalitativní i kvantitativní. Za podpory Města Přelouče a fondů Evropské unie byla v roce 2014 škola zateplena a došlo k výměně střechy a oken, navíc byl přistavěn a vybaven zcela nový suterénní sál, který slouží jako učebna pro studijní zaměření Elektronické zpracování hudby, a zároveň jako zkušebna pro dechový a taneční orchestr.

Kromě hlavní budovy ZUŠ probíhá výuka i v dalších budovách v Přelouči, v Chvaleticích, Cholticích, Zdechovicích, Řečanech a Rohovládově Bělé. Ve všech učebnách Hudebního oboru je k dispozici klávesový nástroj a přehrávač formátu CD a MP3.

Ve škole užíváme hudební sál s kapacitou 60-ti míst, vybavený osvětlovací a ozvučovací technikou. Oddělení bicích nástrojů má k dispozici vybavenou odhlučněnou zkušebnu. Pro konání některých koncertů škola využívá i další reprezentativní prostory, například budovu Záložny nebo církevní a jiné společenské prostory.

Výuka Tanečního oboru probíhá v prostorném tanečním sále se zrcadlovými stěnami. Hudební doprovod je zajištěn pomocí klávesového nástroje nebo CD MP3 přehrávače.

Výtvarný obor užívá při výuce dvě místnosti – ateliér a keramickou dílnu, součástí vybavení jsou malířské stojany, dva hrnčířské kruhy, vypalovací pec a grafický lis.

Literárně dramatický obor zkouší na osvětleném a ozvučeném divadelním jevišti v prostorách Záložny. Vnitřní vybavenost školy a podmínky ke vzdělávání jsou pravidelně revidovány a konfrontovány s aktuálními potřebami vyplývajícími přímo z výuky. Žáci hudebního oboru využívají v prvních dvou až třech letech studia možnost pronájmu hudebních nástrojů. Pronájem hudebních nástrojů je zpoplatněn a je závislý na momentálních nástrojových a finančních možnostech školy.

Bezpečnost a ochrana zdraví a hygienické podmínky v budově školy i na dalších místech poskytovaného vzdělávání jsou zakotveny ve Školním řádu a v Provozních řádech jednotlivých učeben.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 Zaměření školy

Naše škola poskytuje základy uměleckého vzdělávání ve všech čtyřech uměleckých oborech. Navazujeme na tradice, které jsme přejali, snažíme se podpořit především souborovou a komorní hru a postupně uplatňovat vzájemnou spolupráci všech oborů v celoškolských veřejných prezentacích.

Výuka tanečního a literárně dramatického oboru je směřována k tanečním a divadelním představením.

Výuka v hudebním oboru není žánrově omezena. Nabízíme i možnost studia nově vznikajícího studijního zaměření: elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba.

Žáci výtvarného oboru zpracovávají pomocí klasických výtvarných technik a třeba i méně tradičních materiálů tematické náměty s jednou společnou ústřední myšlenkou. Tyto pak jsou předmětem veřejných výstav a jejich slavnostních vernisáží.

3.2 Vize školy

ZUŠ Přelouč si klade za cíl:

- být garantem a jedním z hlavních iniciátorů pro zachování a rozvoj kulturních tradic našeho regionu
- spolupracovat s dalšími vzdělávacími a kulturními institucemi a spolky nejen města Přelouče,
- vštěpovat na základě uměleckého rozvoje osobnosti také potřebu celoživotního vzdělávání svých absolventů
- podněcovat zájem o kulturní život a celoživotní vzdělávání u všech spolupracovníků a návštěvníků akcí pořádaných školou samotnou
- zachovat oborovou i žánrovou konkurenceschopnost v celorepublikovém i evropském měřítku
- být otevřenou institucí všem, kdo chtějí poznávat svět, vidět ho vlastníma očima a přispívat k jeho lepší podobě.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

- Soustředujeme se na praktické předávání vědomostí na základě společných prožitků, například společnou návštěvou kulturních akcí
- Respektujeme vlastní předpoklady, vlohy, míru nadání i osobní svobodu každého žáka.
- Pomáháme radou i názorným příkladem
- Při výuce používáme odbornou terminologii a srozumitelně ji žákům vysvětlujeme.
- Snažíme se ve spolupráci s rodiči o cílenou motivaci žáka, vedoucí k maximálnímu rozvoji jeho osobnosti jako celku.
- Společně hodnotíme naši práci.
- Organizujeme interní i veřejné prezentace nejrůznějšího druhu jako prostor pro uměleckou realizaci.
- Zveme k návštěvě kulturních akcí města Přelouče, našeho regionu i významných akcí konaných na nejrůznějších místech naší republiky.
- Spolupracujeme s dalšími organizacemi a odborníky našeho oboru, abychom udrželi nezávislost našeho hodnocení a konkurenceschopnost se subjekty našeho typu.
- Snažíme se vytvářet prostředí bez stresu a zbytečné soutěživosti, abychom zachovali svobodu a nezávislost uměleckého projevu, a to vždy na základě všeobecně uznávaných společenských hodnot.
- Povzbuzujeme sebevědomí žáků pochvalou.
- Pravidelně revidujeme vlastní vzdělávací proces, aby byl v souladu s aktuálními požadavky a trendy uměleckého vzdělávání a odpovídal požadavkům dané doby.
- Vedeme žáky ke vzájemnému respektu a spolupráci, odmítáme lhostejnost.
- Snažíme se vytvářet ve škole vhodné klima, které bude inspirací pro každého jejího návštěvníka.
- Nabízíme kvalitní vybavení a zázemí školy.
- Zapojením rodičů do výuky se snažíme motivovat k celoživotnímu vzdělávání a schopnosti společensko-sociální komunikace, která předpokládá pěstování smyslu pro odpovědnost, toleranci a přátelství.
- Udržujeme kontakty s našimi absolventy, například jejich účastí na veřejných akcích školy.
- Ve vzdělávání i osobním životě se snažíme být našim žákům příkladem.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

5.1 HUDEBNÍ OBOR

Charakteristika hudebního oboru

Vzdělávání v hudebním oboru ZUŠ si klade za cíl naučit žáky osobitému hudebnímu vyjadřování, a to na základě rozvoje jejich vlastních předpokladů, představ i zájmu. Společně s uměleckými vlohami je rozvíjena celková osobnost každého žáka. Vzdelávání v hudebním oboru tak přináší nejen široké poznání v oblasti hudby, ale dotýká se i ostatních uměleckých oborů a probouzí v žácích nutnost společenské sounáležitosti a tolik potřebné empatie. Obrací pozornost k hodnotám kulturních tradic a národního kulturního dědictví, učí žáky schopnosti umělecké spolupráce, a to i na mezioborové úrovni. Kolektivní výuka učí žáky i odpovědnosti za společné dílo.

Předměty hudebního oboru jsou děleny do dvou oblastí:

- hudební interpretace a tvorba
 - individuální a skupinová výuka (maximálně 4 žáci na jedné vyučovací hodině): hra na nástroj, sólový zpěv, elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba,
 - kolektivní výuka: komorní hra, orchestrální hra, sborový zpěv
- recepcce a reflexe hudby
 - hudební nauka, hudebně interpretační a historické semináře (nezbytná a povinná součást vzdělávání v hudebním oboru). Umožňuje žákovi orientovat se ve světě hudby a propojovat praktické a teoretické poznatky. Učí aktivně a poučeně poslouchat hudbu a vnímat i ostatní obory umění. Teprve na základě tohoto uceleného poznání je možno interpretovat hudební dílo a kriticky je hodnotit. Cílem je vychovat poučeného interpreta a posluchače schopného propojit hudební teorii s praxí a hlouběji tak prožít hudbu.

Vzdělávací obsah jednotlivých studijních zaměření a jejich předmětů je specifikován v následujících kapitolách.

5.1.1 PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

5.1.1.1 Přípravné studium I. stupně

Charakteristika studia

Do přípravného studia jsou přijímáni žáci nejdříve od 5 let. Během dvouletého studia jsou hravou formou rozvíjeny jejich přirozené schopnosti, dovednosti a vloh.

V 1. ročníku přípravného studia je možno volit jeden ze čtyř povinně volitelných předmětů (Pěvecký sbor, Hra na nástroj, Sólový zpěv, Hudebně-pohybová výchova), a to vždy na základě:

- zjištěných předpokladů a zájmu dítěte

- doporučení pedagoga, který provádí vstupní diagnostiku předpokladů
- schválení ředitele školy.

Smyslem všech čtyř předmětů přípravného studia hudebního oboru je rozvoj elementárních činností pěveckých, rytmických, instrumentálních, pohybových, poslechových a hudebně teoretických. Při těchto činnostech je rovnoměrně kladen důraz na tvořivost, paměť i sociální komunikaci. Součástí výchovně vzdělávacího procesu je zjišťování, sledování a usměrňování zájmu žáka se zřetelem na možnosti jeho dalšího studia v základní umělecké škole.

Ve 2. ročníku přípravného studia navštěvuje žák výuku hudební teorie a volí pouze mezi předměty Hra na nástroj nebo Sólový zpěv.

V individuální výuce přípravného studia pracují žáci zpravidla ve skupince 2 - 3 žáků.

STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: PŘÍPRAVNÁ HUDEBNÍ VÝCHOVA I

Učební plán

Vyučované předměty	1. ročník	
	1. pololetí	2. pololetí
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>	
Přípravná hudební nauka	1	1
<i>Povinně volitelné předměty:</i>	<i>Žák zvolí v 1. ročníku pouze jeden z uvedených předmětů.</i>	
Hra na nástroj	1	1
Sólový zpěv		
Pěvecký sbor		
Hudebně - pohybová výchova		
<i>Celkem hodin</i>	2	2

- Výuka v předmětech Hra na nástroj a Sólový zpěv probíhá individuálně nebo ve skupinkách dvou až tří žáků na základě doporučení učitele a souhlasu ředitele školy.
- Výuka Pěveckého sboru a Hudebně-pohybové výchovy je vyučována kolektivně.

Vyučované předměty	2. ročník	
	1. pololetí	2. pololetí
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>	
Přípravná hudební nauka	1	1
<i>Povinně volitelné předměty</i>	<i>Žák zvolí pouze jeden z uvedených předmětů.</i>	
Hra na nástroj	1	1
Sólový zpěv		
Pěvecký sbor		
<i>Celkem hodin</i>	2	2

- Výuka v předmětech Hra na nástroj a Sólový zpěv probíhá individuálně nebo ve skupinkách dvou až tří žáků na základě doporučení učitele a souhlasu ředitele školy.
- Výuka Pěveckého sboru je vyučována kolektivně.

5.1.1.1.1 Učební osnovy předmětu: Přípravná hudební nauka

1. ročník

Žák:

- má zájem o hudební činnosti
- vnímá hudbu všemi smysly a celým tělem
- v aktivních činnostech rozšiřuje okruh svých dovedností a návyků
- rozlišuje různé zvuky a tóny a jejich vlastnosti
- rozlišuje mluvní a zpěvní projev
- rozezná dynamiku (silně – slabě)
- rozlišuje tempo (rychle – pomalu)
- rozeznává výškový pohyb, jednoduché melodie v rozsahu tří tónů
- je seznámen se základními hudebními pojmy (*zvuk, tón, nota, notová osnova, pomocná linka, klíč G*)
- umí správně psát noty c1 – g1
- orientuje se v notách: *celá, půlová, čtvrtová*
- rozpozná pomlky: *celá, půlová, čtvrtová*
- umí pojmenovat hudební nástroje používané při výuce
- je seznámen se základy pěveckého dýchání, správné artikulace

2. ročník

Žák:

- rozlišuje různé zvuky
- rozlišuje různé tóny a umí rozlišit i jejich vlastnosti
- rozezná tempo (rychle – pomalu)
- orientuje se v pohybu melodie (melodie stoupající – klesající – opakující se)
- dokáže vyjádřit na jednoduché melodii rytmické a tempové cítění
- umí znázornit výškový pohyb jednoduché melodie
- rozlišuje melodii a doprovod
- rozeznává lidské hlasy (vyšší – nižší)
- rozlišuje mužský a ženský hlas
- reaguje na mluvní a zpěvní projev
- rozpozná náladu skladby (vesele – smutně)
- rozumí pojmům: *nota, notová osnova, taktová čára, pomocná linka, klíč G*
- umí noty od c1 – h1
- orientuje se v notách: *celá, půlová, čtvrtová, osminová*
- rozezná pomlku: *celá, půlová, čtvrtová, osminová*
- zná a procvičuje dynamiku (*piano – forte*)
- osvojuje si schopnost naslouchat krátkým instrumentálním skladbám
- umí pojmenovat hudební nástroje používané ve výuce

5.1.1.1.2 Učební osnovy povinně volitelných předmětů přípravného studia:

Vzhledem ke specifickým požadavkům jednotlivých studijních zaměření a jejich předmětů jsou učební osnovy a ročníkové výstupy všech předmětů přípravného studia uvedeny v následujících kapitolách jako součást konkrétních studijních zaměření a jejich vyučovacích předmětů.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.1.2 Přípravné studium II. stupně

Do přípravného studia II. stupně mohou být přijímáni žáci od 14 let věku, kteří nenavštěvovali studium I. stupně. Přípravné studium II. stupně má jeden ročník. Ke studiu v II. stupni je žák přijímán na základě přijímací zkoušky, kterou koná na konci školního roku po absolvování přípravného studia II. stupně. Požadavky k přijímací zkoušce do 1. ročníku II. stupně studia jsou totožné s požadavky k závěrečným zkouškám za 7. ročník I. stupně základního studia konkrétního studijního zaměření. Pokud tuto zkoušku řádně nevykoná, nemůže být do studia II. stupně přijat a přípravný ročník nemůže ani opakovat.

Opakování přípravného ročníku může povolit pouze ředitel školy, a to na základě žádosti žáka z důvodu dlouhodobé nemoci, nebo pokud nemohl z jiných velmi závažných důvodů výuku navštěvovat.

Pro žáky starší 14 let, kteří nesplňují podmínky ke studiu II. stupně, jsou organizovány konzultace hudební výchovy v doplňkové činnosti školy. Tato se neváže k výuce podle Školního vzdělávacího programu ZUŠ Přelouč.

STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: PŘÍPRAVNÁ HUDEBNÍ VÝCHOVA II

Učební plán

Vyučované předměty	Pouze 1 ročník	
	1. pololetí	2. pololetí
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin) hodin</i>	
Přípravná hudební nauka II	1	1
<i>Povinně volitelné předměty</i>	<i>Žák zvolí pouze jeden z uvedených předmětů.</i>	
Hra na nástroj	1	1
Sólový zpěv		
<i>Celkem hodin</i>	2	2

- Výuka v předmětech Hra na nástroj a Sólový zpěv probíhá individuálně.

5.1.1.2.1 Učební osnovy předmětu: Přípravná hudební nauka II

Žáci:

- znají stupnice durové a mollové
- znají pojem *enharmonické stupnice*
- znají kvintakordy durové a mollové
- analyzují základní hudební intervaly
- rozvíjejí svoji schopnost pěstovat hudební paměť záznamem jednoduchých krátkých melodií
- utřídí si znalosti o tvůrcích české národní hudby B. Smetanovi a A. Dvořákovi
- umí rozdělit hudbu do historických epoch

5.1.1.2.2 Učební osnovy předmětu: Hra na nástroj (případně Sólový zpěv)

Vzhledem ke specifickým požadavkům jednotlivých studijních zaměření a jejich předmětů jsou učební osnovy a ročníkové výstupy všech předmětů přípravného studia II. stupně uvedeny v následujících kapitolách jako součást konkrétních studijních zaměření a jejich vyučovacích předmětů. Výstupy přípravného studia II. stupně jsou shodné s výstupy 7. ročníků I. stupně základního studia.

5.1.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SÓLOVÝ ZPĚV

Charakteristika studijního zaměření

Výuka sólového zpěvu je vedena na základě klasických metod, jejichž cílem je především zdravý a hlasu prospěšný rozvoj hlasových dispozic žáka a dále zvládnutí přirozených pěveckých návyků vedoucích k interpretaci zvoleného repertoáru. Na základě osvojení základů pěvecké techniky, správných pěveckých, dechových i hlasově-hygienických návyků je možné rozšířit s ohledem na zájem a typ hlasu žáka výuku o populární zpěv (zpěv na mikrofon).

Cílem jednotlivých předmětů vyučovaných v rámci tohoto studijního zaměření je:

- získání základů správného a hlasu prospěšného využívání individuálních dispozic
- schopnost interpretace skladeb různých žánrů a slohových období s jejich náležitými znaky, a to na základě vlastního prožitku a osobitého pojetí
- zvládnutí intonačně čistého zpěvu bez doprovodu i s doprovodem různých hudebních nástrojů, či zpěvu v komorních nebo sborových (vícehlasých) uskupeních
- vzbuzení zájmu podělit se s druhými o umělecký zážitek (touha po vlastní prezentaci bez stresu i po společné návštěvě koncertu)
- sebezpoznání svých vlastních schopností (sebehodnocení, sebereflexe) a snaha o jejich maximální možné využití s ohledem na osobitý zájem a charakterový profil žáka (klasický nebo popový zpěv)
- nasměrování žáků k celoživotnímu zájmu o hudbu i jiné umělecké směry a vlastní zdokonalování v interpretaci i celkovém kulturním přehledu.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní zpěv			1	1	2			4
Sborový zpěv						2	2	
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učební plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).

- *Komorní zpěv možno absolvovat ve výuce dechového orchestru, souboru Bud' fit, nebo v jiných vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Sborový zpěv možno absolvovat ve výuce kteréhokoli pěveckého sboru ZUŠ Přelouč.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*
- *Výuku sólového zpěvu v 1. – 5. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.*

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Sólový zpěv	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní zpěv			2	2	4
Sborový zpěv	2	2			
Interpretační a poslechový seminář	1	1	1	1	
<i>Celkem</i>					8

- *O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).*
- *Komorní zpěv možno absolvovat ve výuce dechového orchestru, souboru Bud' fit, nebo v jiných vokálně instrumentálních uskupeních školy, např. Mezzoforte.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.2.1 Učební osnovy předmětu: Sólový zpěv

Přípravné studium

1. ročník

Žák:

- osvojuje si základní návyky a dovednosti, poznává základní technické prvky
- vnímá správné a přirozené držení těla při zpěvu
- používá hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost a nepřepíná své síly
- dbá pokynů učitele ve smyslu zřetelné a uvolněné výslovnosti (uvolnění dolní čelisti); případné drobné vady výslovnosti řeší a odstraňuje ve spolupráci s logopedem
- zvládá zpěv s melodickým doprovodem

2. ročník

Žák:

- cvičí klidné a hluboké dýchání (prodloužený výdech)
- rozeznává a ovládá čistou intonaci
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku, má povědomí o legatovém zpěvu, pěstuje paměť
- pracuje s rytmem a melodií, začíná pěstovat hudební představivost

- zvládá zpěv s melodickým i harmonickým doprovodem
- používá hlas ve střední hlasové poloze v rozsahu daném individuálními předpoklady
- zpívá lidové i umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku

Přijímací zkouška:

1. ročník – 1 lidová a 1 umělá píseň s doprovodem klavíru - zpaměti
2. ročník – 2 lidové písně odlišného charakteru a 1 umělá píseň s doprovodem klavíru nebo jiného hudebního nástroje – zpaměti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- dbá na správné držení těla
- uvědomuje si klidné a hluboké dýchání (dodržení tří fází: nádech, zadržení, výdech)
- dbá na měkké nasazení tónu s jasnou intonační představou
- pracuje s učitelem na uvolnění mluvidel a odstranění případných artikulačních nedostatků (v případě potřeby využívá na doporučení pedagoga konzultací u logopeda)
- pomocí písní a hlasových cvičení rozvíjí rytmickou, melodickou a tonální paměť a hudební představivost
- zachovává charakter dětského hlasu, jeho lehkost a přirozenost

Postupová zkouška: žák přednese zpaměti 2 lidové písně odlišného charakteru a 1 umělou píseň; všechny s doprovodem klavíru nebo jiného hudebního nástroje. Technická cvičení na zjištění hlasového rozsahu nejsou součástí hodnocení, ale podávají informaci o rozvoji hlasových dispozic.

2. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení těla, žeberně-brániční dýchání a uvolňování mluvidel – přiměřeně svému věku a fyziologickým možnostem
- postupně rozšiřuje hlasový rozsah
- vnímá melodický a rytmický zápis písně
- zvládá zpěv písně s doprovodem i bez doprovodu
- zpívá jednoduchý dvojhlas
- začíná pracovat s dynamikou a agogikou skladeb

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 2 lidové písně (1 bez doprovodu, 1 s hudebním doprovodem), 1 umělá píseň s hudebním doprovodem

3. ročník

Žák:

- důsledně a vědomě dbá na správné držení těla, užívá žeberně-brániční dýchání
- spojuje a zvukově vyrovnává vokály při zachovávání zásad správné pěvecké výslovnosti
- rozšiřuje dynamické možnosti vlastního zpěvního hlasu
- učí se pracovat s legatem i staccatem v celém svém hlasovém rozsahu

- používá kantilénu bez přepínání sil a při zachování hlasové přirozenosti
- zpívá dvojhlas

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 2 lidové písně (1 bez doprovodu, 1 s hudebním doprovodem), 1 umělá píseň s hudebním doprovodem

4. ročník

Žák:

- využívá získaných dovedností a soustavně zdokonaluje žeberně-brániční dýchání
- dbá na uvědomělé spojování hlavové a hrudní resonance
- rozšiřuje a vyrovnává hlasový rozsah dle svých možností
- pěstuje hudební paměť a představivost
- tvoří plynulou kantilénu
- systematicky procvičuje hlasová cvičení v rozsahu durové oktávy a zároveň sestupné stupnice, kombinuje rozložený kvintakord dur i moll do oktávy
- zapojuje se do veřejných vystoupení
- je schopen interpretace přiměřeně náročného dvojhlasu
- je schopen zapojit se do komorního zpěvu

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 2 lidové a 1 umělá nebo 1 lidová a 2 umělé písně odlišného charakteru a tempa, zpěv kánonu

5. ročník

Žák:

- upevňuje a kultivuje získané pěvecké návyky a dovednosti, rozvíjí pěveckou techniku
- používá dechovou oporu a spojuje hlavovou a hrudní rezonanci
- rozvíjí hlas v celé své hlasové poloze, kombinuje hlasová cvičení v rozsahu oktávy (dur i moll)
- poslouchá vokálně instrumentální hudbu a je schopen rozlišení žánrů
- zpívá dvojhlasy, případně snadné tříhlasy - je schopen zapojit se do komorního zpěvu
- uplatňuje zásady hlasové hygieny dle svých poznatků
- vzhledem k přemutačnímu období (u některých žáků) pracuje s hlasem co nejšetrněji, dbá rad učitele, případně foniatra

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 2 lidové a 2 umělé písně odlišného charakteru a tempa, zpěv jednoduchého dvojhlasu

6. ročník

Žák:

- opakuje a zdokonaluje dosud probrané studijní problémy
- uvědoměle používá žeberně-bráničního dýchání s dechovou oporou
- pracuje na rozšiřování a vyrovnávání hlasového rozsahu a uvědomělém spojování hlavové a hrudní resonance
- ovládá plynulou kantilénu s prodlužováním a zdokonalováním dechových frází
- je schopen rozlišení žánrů
- rozvíjí tvůrčí fantazii, představivost a vědomé čtení notového zápisu

- uvědoměle uvolňuje mluvidla
- rozvíjí a zdokonaluje zpěv s mikrofonom
- je schopen veřejného vystoupení
- uplatňuje se v komorním souboru
- poslouchá nahrávky nejrůznějších interpretů a nejrůznějších slohových období a forem
- uplatňuje zásady hlasové hygieny

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 2 lidové a 2 umělé písně odlišného charakteru a tempa, zpěv dvojhlasu

7. ročník

Žák:

- ovládá správný pěvecký postoj, kultivovaná gesta a mimiku
- ovládá základy dechové techniky, hlasové kultury a výslovnosti, intonace rytmu a všech hudebně výrazových prostředků
- dokáže pohotově a přitom kultivovaně a správně používat svůj hlas
- uvědoměle používá dynamiku a rytmické cítění (frázování) i agogiku
- zvládá nácvik skladeb dle notového zápisu
- orientuje se v základních dílech lidové a umělé písňové tvorby
- je schopen veřejného vystoupení
- uplatňuje se v komorních seskupeních
- uplatňuje zásady hlasové hygieny

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví: 2 lidové písně v náročnější úpravě, 2-3 umělé písně z různých stylových období. (Zkouška hlasového rozsahu je prováděna pouze v případě komisionální zkoušky.)

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- s pomocí zvládnuté dechové techniky uvědoměle používá a zdokonaluje pěvecké návyky
- zvládá zpěv plynulé kantilény
- pracuje na vyrovnávání vokálů a hlasových poloh
- dbá na správné uvolnění mluvidel, zřetelnou výslovnost
- orientuje se v hudebním zápisu i textu (správné porozumění obsahu, charakteru a stylu studovaných písní)
- uvědoměle používá a zdokonaluje dynamické a rytmické cítění (frázování) i agogiku
- získává přehled o základní pěvecké literatuře různých slohových období
- je schopen vlastního kritického hodnocení poslouchané vokální a vokálně instrumentální hudby
- zdokonaluje práci při korepetici, hudební představivosti, při souhře s korepetitorem používá prvky originality
- je schopen uvědoměle vnímat ostatní hlasy (smysl pro harmonické cítění)

- orientuje se v základních pěveckých pojmech
- zvládá kultivovaný hudební projev a chování na pódiu
- uplatňuje zásady hlasové hygieny

Postupová zkouška: hlasový rozsah, 1 lidová píseň, 1 *vokaliza* nebo *arie antiche*, 1 píseň 20. nebo 21. století, zpěv dvojhlasu, případně i vícehlasu (1 – 2 skladby). Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- ovládá správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- používá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- zvládá zpěv plynulé kantilény
- orientuje se v hudebním zápisu i textu
- kultivovaně interpretuje stylově a žánrově správné vokální skladby různých slohových období, používá dynamickou a agogickou škálu a výraz v souvislosti s charakterem interpretované skladby
- samostatně pracuje při korepetici, je schopen se uplatnit ve vícehlasém komorním seskupení
- kriticky hodnotí poslouchanou vokální a vokálně instrumentální hudbu
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- má základní znalosti o hlasové hygieně
- zná základní pěvecké pojmy

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví:

- 2 lidové písně odlišného charakteru v náročnější úpravě
- 1 píseň z období baroka nebo klasicismu, případně vokalizu
- 1 píseň z období romantismu
- 1 píseň z 20. nebo 21. století (může být píseň z muzikálu)
- 1 skladbu interpretovanou ve vícehlasu (2 – 3 hlas)

(Zkouška hlasového rozsahu je prováděna pouze v případě komisionální zkoušky.)

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.3 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLAVÍR

Charakteristika studijního zaměření

Klavír je jedním z nejrozšířenějších a nejoblíbenějších hudebních nástrojů s velmi širokým spektrem uplatnění. Hra na tento nástroj má nepochybně velký vliv na mnohostranný rozvoj osobnosti žáka, zejména s ohledem na jemnou motoriku, svalovou koordinaci a koncentraci jedince na více úkonů současně. Studium hry na klavír podporuje u dětí návyk soustavné a vytrvalé činnosti. Vzhledem k tomu, že je klavírní literatura součástí většiny stylových období, získávají žáci jejím

studiem přehled i o dějinách hudby a kultury všeobecně. Při účinkování na veřejných akcích se žák učí zodpovědnosti za své vystupování a umělecký výkon, při komorní a souborové hře spolupráci a respektu k spoluhráčům a odpovědnosti za společnou práci. Absolventem studia hry na klavír je člověk, který je schopen nejen hrát na nástroj, ale i poučeně poslouchat, posuzovat a hodnotit hudební výkon. Uplatnění absolventů studia je velmi rozmanité, od profesionální dráhy až k celoživotní hodnotné zálibě.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Čtyřruční a komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učební plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce souboru *Bud' fit*, nebo v jiných instrumentálních uskupeních školy.
- Sborový zpěv možno absolvovat ve výuce kteréhokoli pěveckého sboru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na klavír	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Čtyřruční a komorní hra	1	1	1	1	4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učební plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce souboru *Bud' fit*, nebo v jiných vokálně instrumentálních uskupeních školy, např. *Mezzoforte*.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.3.1 Učební osnovy předmětu: Hra na klavír

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá základní návyky a dovednosti u klavíru: sezení u nástroje, uvolnění, postavení ruky v pětiprstové poloze
- ovládá elementární úhozové a dynamické prvky
- je schopen hrát z not oběma rukama v pětiprstové poloze
- na základě společné tří a čtyřruční hry s pedagogem získává základy pro komorní a souborovou hru
- na přiměřené úrovni poznává základní hudebně-výrazové prostředky a rozvíjí svou sluchovou představivost, zejména při práci s lidovými nápěvy, říkadly a písněmi (a tím i prohlubuje svůj vztah k tradici a kultuře)
- je schopen interpretovat jednoduchou skladbu na základě sluchové paměti
- je schopen nastudovat skladbu z paměti a veřejně vystoupit
- zvládá jednoduchý doprovod písně nebo melodie s pomocí dvojjzvuků T, D

Přijímací zkouška: 2 až 3 skladby odlišného charakteru

Základní studium I. stupně

1. ročník:

Žák:

- podle technických možností během školního roku nastuduje minimálně dvě durové stupnice od bílých kláves
- s využitím přípravných technických cvičení je schopen hrát dvojjzvuky a trojjzvuky
- podle schopností prohlubuje znalost a praktické využití většího množství rytmických hodnot
- na přiměřené úrovni zvládne základní dynamické a agogické hudební prostředky
- je schopen použít elementární prvky hudebního frázování a artikulace
- v návaznosti na znalosti získané v přípravném ročníku rozšíří praktické použití prvků úhozové techniky
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně je předvést

Postupová zkouška: 2 až 3 skladby odlišného charakteru

2. ročník

Žák:

- pokračuje ve studiu durových stupnic od bílých kláves, podle technických možností oběma rukama protipohybem, během školního roku zvládne minimálně jednu mollovou stupnici
- je schopen zahrát příslušný tónický kvintakord a jeho obraty v úhozových variantách

- orientuje se levou rukou v malé oktávě a pravou rukou a jednočárkované oktávě
- v přiměřené míře prohlubuje své technické, rytmické a výrazové prostředky a dovednosti
- zvládá elementární doprovod v několika transpozicích
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně je předvede

Postupová zkouška: 1 stupnice s akordy, 1 až 2 etudy, 1 skladba z období baroka nebo klasicismu, 1 skladba odlišného charakteru

3. ročník

Žák:

- hraje durové stupnice od bílých a od černých kláves, mollové stupnice od bílých kláves oběma rukama, během školního roku nastuduje nejméně 4 stupnice
- hraje tónický kvintakord a jeho obraty k příslušným tóninám v různých rytmicko-úhozových variacích
- podle možností se orientuje v celém rozsahu klaviatury
- je při hře schopen aktivně využít všech dosud získaných technických a výrazových prostředků a dovedností
- chápe jednoduché hudební frázování
- prohlubuje své rytmické a tempové cítění
- má znalost nápěvů stěžejních lidových písní vhodných jeho věku
- využívá základní harmonické funkce při doprovodu lidových písní
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně je předvede

Postupová zkouška: 1 stupnice s akordy, 1 až 2 etudy, 1 skladba z období baroka nebo klasicismu, 1 skladba odlišného charakteru

4. ročník

Žák:

- hraje durové stupnice od bílých a od černých kláves, mollové stupnice od bílých kláves oběma rukama, žák během školního roku nastuduje nejméně 6 stupnic
- podle rozsahových možností zvládá hru trojzvuků nebo čtyřzvuků
- rozvíjí svou úhozovou kulturu, technickou vyspělost a orientaci v hudebních stylech a žánrech
- při hře z paměti využívá více druhů paměti
- podle svých možností rozvíjí schopnost improvizace
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně je předvede

Postupová zkouška: 1 stupnice s akordy, 1 až 2 etudy, 1 skladba z období baroka nebo klasicismu, 1 skladba odlišného charakteru

5. ročník

Žák:

- zdokonaluje technicko – úhozové prvky a prohlubuje jistotu ve hře
- hraje durové i mollové stupnice od bílých a černých kláves, během školního roku nastuduje nejméně 6 stupnic

- hraje trojzvuky v různých rytmicko – úhozových variantách, podle vlastních rozsahových možností
- aktivně využívá stylové prvky, charakteristické pro jednotlivá období
- v přiměřené míře se seznámí s hudební formou studovaných skladeb
- svůj repertoár rozšíří o skladby z oblasti moderní populární hudby
- je veden k zodpovědnosti za svá veřejná vystoupení
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby zpaměti a veřejně je předvede

Postupová zkouška: 1 stupnice s akordy, 1 až 2 etudy, 1 skladba z období baroka nebo klasicismu, 1 skladba odlišného charakteru

6. ročník

Žák:

- při hře aktivně využívá všechny získané technické a úhozové dovednosti, zejména v dynamice, agogice, vedení melodie a plastickém ztvárnění hudební fráze
- během školního roku nastuduje nejméně 6 stupnic durových nebo mollových stupnic od bílých a černých kláves
- hraje trojzvuky v různých rytmicko-úhozových variantách, podle vlastních rozsahových možností
- aktivně se zapojuje do kulturního dění školy
- během školního roku je schopen nastudovat minimálně dvě skladby zpaměti a veřejně je předvede

Postupová zkouška: 1 stupnice s akordy, 1 až 2 etudy, 1 skladba z období baroka nebo klasicismu, 1 skladba odlišného charakteru

7. ročník

Žák:

- využívá zvládnuté úhozové a technické prostředky
- je veden k samostatnosti při studiu skladeb, včetně iniciativy při vyhledávání a používání nahrávek studovaných skladeb a porovnávání jednotlivých interpretací
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen zpracovat vlastní jednoduchý doprovod ke zvolené písni

Závěr studia:

Studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně jednu skladbu zpaměti, v závislosti na náročnosti a délce skladby.

Základní studium II. stupně

1 – 3. ročník

Žák:

- podle svých individuálních potřeb a možností rozvíjí své technické dovednosti ve hře stupnic a akordů a zvládá obtížnější technické pasáže v rychlejším tempu a ve větších plochách
- zvládá primární nácvik zadané skladby (rytmické členění, prstoklad, základní orientace ve stavbě skladby)
- je schopen plynule číst notový zápis
- využívá metody efektivního cvičení
- je schopen formulovat vlastní názor na interpretaci, a to i s pomocí poslechu nahrávek nebo návštěv koncertů
- během studia se seznámí s českou klavírní literaturou a nastuduje aspoň jednu skladbu
- profiluje se podle svého zaměření a zájmů a sám se aktivně podílí na výběru repertoáru
-

Postupová zkouška: na rozborovém interpretačním semináři žák zahraje zpaměti minimálně jednu skladbu (v závislosti na rozsahu a náročnosti skladby). Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- využívá doposud získané dovednosti, znalosti a návyky k vyjádření svých představ
- zvládá hru jednoduchých skladeb z listu
- orientuje se v základních pojmech a dílech klavírní literatury
- dokáže charakterizovat hranou i poslouchanou skladbu z hlediska žánru a stylu

Závěr studia:

Studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně jednu skladbu zpaměti, v závislosti na rozsahu a náročnosti skladby.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.4 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ MODERNÍ KLAVÍR

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření Moderní klavír je určeno žákům, kteří absolvovali I. stupeň studijního zaměření Hra na klavír nebo Hra na elektronické klávesové nástroje a dále se ve studiu chtějí věnovat především klavírní literatuře XX. a XXI. století, a to především jejím *nonarteficiálním* směrům, jako je

jazz, rock, pop, swing, blues, country, folk, disco a mnoho dalších. V rámci tohoto předmětu se žák nejprve seznámí s obecným vývojem hudby v tomto období, získá přehled o základních druzích hudebních stylů a žánrů a o jejich charakteristických znacích a prvcích, které tyto styly využívají. Podle svého zájmu a zaměření se pak žák cíleně věnuje zvolenému hudebnímu směru. Zvláštní důraz je při studiu věnován poslechové složce (například na portálu *YouTube*, nahrávky ve školní a krajské knihovně), která umožňuje získat přehled o interpretačních specifikách moderní klavírní hudby.

Vyučované předměty přípravného studia a studia I. stupně jsou totožné s předměty a učebním plánem studijního zaměření: Hra na klavír a Hra na EKN. V II. stupni studia je předmět hra na klavír nebo Hra na EKN nahrazen vyučovacím předmětem Klavírní interpretace.

Učební plán

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na klavír nebo EKN	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Čtyřruční a komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Výuka předmětu Hra na EKN je realizována zpravidla ve skupince 2 – 3 žáků.
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce souboru *Bud' fit*, nebo v jiných instrumentálních uskupeních školy.
- Pěvecký sbor možno absolvovat ve výuce kteréhokoli pěveckého sboru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Moderní klavír	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Čtyřruční a komorní hra	1	1	1	1	4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce souboru *Bud' fit*, nebo v jiných vokálně instrumentálních uskupeních školy, např. *Mezzoforte*.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.4.1 Učební osnovy předmětu: Moderní klavír

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- je seznámen se základními směry a styly hudby XX. a XXI. Století
- umí číst notový zápis v obou formách – tradičním notačním zápisu i ve formě akordických značek
- vnímá specifické frázování skladeb, vzhledem k interpretovanému stylu
- stylově správně používá *triolový* (tzv. „*houpavý*“) *rytmus*
- vnímá rozdíl *transkripce /aranžmá*
- stylově správně používá při hře rytmický útvar *synkopu*
- analyzuje a při hře používá *mimotonální akordy* (zejména *dominanty*) a *průchodné akordy*
- na elementární úrovni hraje tzv. „*blockchords style*“ (souvislá hra akordů v pravé ruce s doprovodem levé)
- využívá při hře tzv. *krácející bas* („*walking bass*“)
- zvládá *rozšířenou kadenci*
- vhodně a stylově zapojuje do hry prvky taneční hudby
- na přiměřené úrovni do své hry vhodně zapojuje improvizální prvky
- ve hře využívá složitější harmonické postupy a komplikovanější rytmická schémata
- na elementární úrovni je schopen skladbu analyzovat harmonicky a formálně
- aktivně vyhledává a poslouchá nahrávky, je schopen je na přiměřené úrovni posoudit
- aktivně se účastní kulturního života školy i dalších kulturních akcí
- během každého školního roku nastuduje žák minimálně 1 skladbu z „klasického“ klavírního repertoáru
- minimálně jednou za rok veřejně vystoupí
- ročník je zakončen vystoupením na semináři

Postupová zkouška: na rozborovém interpretačním semináři žák zahraje z paměti minimálně jednu skladbu (v závislosti na rozsahu a náročnosti skladby).

4. ročník

Žák:

- podle svého zaměření se specializuje na zvolený směr hudby a ovládá formální, harmonické a stylotvorné prvky, charakteristické pro tento konkrétní styl
- je schopen samostatně volit vhodné interpretační prvky ve studované skladbě a je schopen svou volbu obhájit
- na základě poslechu je schopen analyzovat hudební styl a žánr a pojmenuje charakteristické prvky
- zvládá pokročilejší harmonické postupy a ve studované skladbě je analyzuje
- je schopen vytvořit stylový doprovod na základě akordických značek
- analyzuje instrumentaci poslouchaných skladeb a porovnává použitá kompoziční schémata i zvukovou charakteristiku jednotlivých stylů
- během školního roku nastuduje žák minimálně 1 skladbu z „klasického“ klavírního repertoáru
- aktivně vyhledává a poslouchá nahrávky, je schopen je posoudit a svůj názor obhájit
- studium zakončí veřejným absolventským vystoupením nebo komisionální zkouškou, na které předvede minimálně jednu skladbu z paměti (podle náročnosti zvolené skladby)

Závěr studia:

Studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně jednu skladbu z paměti, v závislosti na rozsahu a náročnosti skladby.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.5 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VARHANY

Charakteristika studijního zaměření

Ke studiu hry na varhany mohou být přijati nadaní žáci, kteří s úspěchem absolvovali 5. ročník hry na klavír nebo splňují požadavky tohoto ročníku. Je ideální, aby přijatí žáci pokračovali ve studiu klavírní hry s tím, že při zachování požadavků na technickou vyspělost a kvalitu hudebního projevu je možné redukovat množství nastudovaných skladeb.

Žáci varhanního oddělení si budou postupně osvojovat vhodné pracovní návyky a elementární dovednosti ve hře na nástroj. Za tímto účelem jim škola poskytne podle vlastních možností prostor pro pravidelné cvičné hodiny na nástroji.

Během studia se žáci seznámí se základními technickými prostředky varhanní hry, rozdílem mezi klavírní a varhanní hrou a základními výrazovými prostředky (artikulace, frázování, agogika). Poznají také zvukové možnosti nástroje, naučí se základům registrace a získají smysl pro rozlišování varhanních skladeb různých forem a stylů.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na přípravný klávesový nástroj	1	1	1	1	1			5
Hra na varhany						1	1	2
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na varhany	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	2	2			4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.5.1 Učební osnovy předmětu: Hra na varhany

Základní studium I. stupně

6. ročník (1. rok studia Hry na varhany)

Žák:

- zná části nástroje, jeho příslušenství a zvukové možnosti
- zná základní technické prostředky hry na varhany
- zná zásady správného obutí a sezení u nástroje
- zvládá koordinaci rukou a nohou v elementární manuálové a pedálové hře
- čte notový zápis ze tří osnov
- používá základní typy varhanního úhozu a výrazových prostředků (artikulace, frázování, agogika)
- orientuje se na nástroji
- ovládá jednoduchá manuálová cvičení a elementární pedálovou hru špicemi

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 nebo 2 technická cvičení pro manuál s pedálem nebo pro pedál (podle rozsahu a náročnosti) a 1 přednesovou skladbu.

7. ročník (2. rok studia Hry na varhany)

Žák:

- zvládá koordinaci celého těla při hře na varhany
- orientuje se na nástroji a jeho technických zařízeních
- pohotově čte ze tří osnov
- zná charakteristiku interpretace jednotlivých hudebních stylů a žánrů u hraných skladeb
- hraje polyfonní skladby a zná zásady jejich interpretace
- zahraje jednoduchou skladbu z listu
- orientuje se na nástroji
- ovládá jednoduchá manuálová cvičení a hru intervalů hru špicemi

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 2 skladby odlišného charakteru, z nichž je aspoň 1 s pedálem.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá koordinaci celého těla při hře a orientaci na nástroji
- ovládá základy varhanní improvizace
- hraje liturgické písně
- zná charakteristiku interpretace jednotlivých hudebních stylů a žánrů u hraných skladeb
- hraje polyfonní skladby a zná zásady jejich interpretace

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- hraje elementární melodické ozdoby

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 skladby odlišného charakteru.

2. ročník

Žák:

- hraje tří- a čtyřhlasou polyfonii
- správně interpretuje skladby jednotlivých stylů a žánrů
- zná elementární základy varhanní improvizace s přihlédnutím k možné liturgické praxi
- při interpretaci využívá sluchovou sebekontrolu
- hraje polyfonní skladby a zná zásady jejich interpretace
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- hraje melodické ozdoby na pokročilejší úrovni

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 skladby odlišného charakteru.

3. ročník

Žák:

- zná ornamentální zásady varhanní hry
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- na elementární úrovni zná praxi triolové hry jako nejobtížnějšího způsobu varhanní hry
- při interpretaci využívá sluchovou sebekontrolu
- zná základní improvizací formy (předehra, variace)
- hraje melodické ozdoby na pokročilejší úrovni

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 skladby odlišného charakteru.

4. ročník

Žák:

- podílí se aktivně na výběru repertoáru podle svého zaměření a zájmu
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- v maximální míře využívá při hře své technické, hudební a improvizací dovednosti
- podílí se na kulturním životě školy
- je vědomým posluchačem a dokáže formulovat a obhájit svůj názor na interpretaci svou i někoho jiného
- zná problematiku chrámové praxe

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 2 skladby odlišného charakteru.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.6 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA AKORDEON

Charakteristika studijního zaměření

Akordeon zaujímá vedle klasických nástrojů významné místo. Je to přenosný vícehlasý nástroj, který plní v hudebním životě jak funkci samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového. Cílem předmětu je především rozvoj muzikálnosti a hudební představitivosti v rovnováze s technickým vývojem. Učivo tohoto studijního zaměření zahrnuje i hru z listu, harmonizaci a tvoření doprovodu k písni a tancům. Předmětem studia je soustavné pěstování měchové a prstové techniky, hudební paměti a tvořivých schopností žáka, jeho vedení ke sluchové sebekontrolě, hmatové pohotovosti, jistotě, a přesné a stylové interpretaci.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na akordeon	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	2	2			4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).

- *Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.6.1 Učební osnovy předmětu: Hra na akordeon

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- zná jednotlivé části nástroje a umí je pojmenovat
- zná správné návyky při sezení, držení a upevnění nástroje a postavení pravé ruky
- využívá elementární prvky prstové a měchové techniky
- čte noty v G klíči v rozsahu c^1 - g^1 a F - klíči c, g, f
- hmatově se orientuje pravou rukou bez zrakové kontroly

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 skladby různého charakteru.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- na přiměřené úrovni se orientuje v notovém zápisu v houslovém a basovém klíči (g1- g2, c-g)
- vnímá hru na nástroj jako prostředek hudebního vyjadřování
- využívá při hře pravé ruky legato, tenuto, staccato i s použitím černých kláves
- zná a používá dynamická znaménka „p“ a „f“ a základní tempová označení
- upevňuje správné návyky při hře, umí uvolnit ruce, správně sedí a drží nástroj, hraje bez zrakové kontroly
- využívá v přiměřené míře prvky měchové techniky - tvoření tónů, správné nasazení a ukončení
- minimálně jednou za rok nastuduje jednu skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje stupnici C dur s příslušným kvintakordem a 2 skladby různého charakteru.

2. ročník

Žák:

- upevňuje a prohlubuje nástrojové návyky z předešlých ročníků
- během školního roku nastuduje minimálně 2 durové stupnice od bílých kláves s příslušným kvintakordem
- ve hře využívá akordického doprovodu dur s kvintovým a terciovým basem, mollového kvintakordu a dominantního septakordu
- hraje bez zrakové kontroly
- dbá na přesnou interpretaci notového zápisu
- pěstuje si smysl pro kulturu tónu, dynamiku a výraz
- zdokonaluje prstové a měchové frázování a artikulaci, samostatnost a nezávislost rukou

- tvoří doprovod k jednoduchým lidovým písním s použitím hlavních harmonických funkcí T, S, D
- minimálně jednou za rok nastuduje jednu skladbu zpaměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu stupnici do 2 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty a 2 skladby různého charakteru.

3. ročník

Žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- během roku nastuduje čtyři durové stupnice od bílých kláves s kvintakordem a jeho obraty
- samostatně tvoří doprovody k jednoduchým písním
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- využívá v přiměřené míře při hře rejstříkové kombinace
- má samostatný přístup při úpravách a transpozicích lidových písní a tanců,
- je samostatný a hraje jednodušší skladby z listu
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu zpaměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici do 2 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 2 skladby různého charakteru.

4. ročník

Žák

- vnímá a chápe interpretované dílo
- během roku nastuduje minimálně 5 durových stupnic s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- rozlišuje hlavní zásady při interpretaci skladeb různých žánrů a stylů
- využívá v pokročilé míře měchovou a registrační techniku
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu zpaměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 2-3 skladby různého charakteru.

5. ročník

Žák:

- zvládá přiměřeně náročné skladby, dbá na jejich výrazovou, stylovou a technickou kvalitu
- nastuduje alespoň 5 stupnic dur a moll s příslušnými akordy
- uplatňuje prvky měchové techniky v kombinaci s prstoměchovou artikulací
- na přiměřené úrovni zvládá polyfonní hru
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu zpaměti a veřejně ji předvede
- umí kritický ohodnotit umělecký výkon

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici s příslušnými kvintakordy a jejich obraty a 2 - 3 skladby různého charakteru.

6. ročník

Žák:

- na pokročilejší úrovni zvládá interpretaci skladeb různých žánrů a stylů
- hraje durové a mollové stupnice od bílých a černých kláves s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- aktivně využívá ve hře prvky měchové a registrační techniky, zvládá měchové legato, staccato, rychlý střídavý měch
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, stejnojmennou mollovou stupnici s akordy a 2 -3 skladby různého charakteru.

7. ročník

Žák:

- je schopen interpretace náročnějších skladeb po stránce výrazové, technické a stylové
- durové a mollové stupnice od bílých a černých kláves s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- je schopen kritického hodnocení své hry
- disponuje kultivovaností tónu, schopností frázovat a vést melodii
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede
- tvoří doprovody písní a melodií s využitím akordických značek

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví jednu durovou stupnici s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, stejnojmennou mollovou stupnici s akordy a 2 -3 skladby různého charakteru.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- zvládne doprovod s využitím základních i vedlejších harmonických funkcí
- je schopen stylově přiměřeného hraní písní a skladeb různých žánrů s využitím akordických značek
- je schopen posoudit umělecký výkon sebe i ostatních
- využívá své zkušenosti k samostatnému studiu a vyhledávání skladeb podle svého zaměření
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, stejnojmennou mollovou stupnici s akordy a 2 -3 skladby různého charakteru. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- podle svého zaměření se aktivně podílí na výběru skladeb
- zvládá hru jednoduchých skladeb z listu
- orientuje se v základních pojmech a dílech akordeonové literatury
- zvládne samostatně transkripce přiměřeně obtížných klavírních skladeb pro akordeon
- na přiměřené úrovni zná zásady interpretace lidové, taneční, swingové a jazzové hudby

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 skladby odpovídající náročnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.7 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ELEKTRONICKÉ KLÁVESOVÉ NÁSTROJE (EKN)

Charakteristika studijního zaměření

Elektronické klávesové nástroje (EKN) se řadí do skupiny ostatních klávesových nástrojů. Nesnaží se konkurovat klavíru po stránce zvukové a úhozové, ale poskytují žákům možnost využití kombinace hudebního nástroje a elektronického zařízení. Velmi často jsou EKN spojovány s různými žánry populární hudby, kde se uplatňují jako sólový či doprovodný nástroj i jako součást různých hudebních souborů nejrůznějšího zaměření (jazzová, taneční a jiná seskupení). Funkce automatického doprovodu EKN slouží jako metronom, jenž v dětech nenásilnou formou upevňuje smysl pro rytmus a metrum. Neustálý rozvoj zvukových a technických možností EKN zaručuje stále se rozšiřující možnosti využití těchto nástrojů.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								4
Komorní hra			1	1	1	1		
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- Výuka předmětu Hra na EKN je realizována zpravidla ve skupince 2 – 3 žáků.
- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na EKN	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	2	2			4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.7.1 Učební osnovy předmětu: Hra na EKN

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá základní obsluhu EKN (vypnout – zapnout) a zná základní bezpečnostní zásady manipulace s EKN
- má základní návyky a dovednosti u nástroje: uvolnění, správné sezení nebo postoj u nástroje, postavení ruky
- orientuje se v notovém zápisu (c1 – g1, c2 – g2)
- je schopen hrát z not v pětiprstové poloze
- zná a využívá elementární druhy rytmů (polka, valčík)
- na elementární úrovni zvládá souhru oběma rukama v pětiprstové poloze (c1 – g1, c2 – g2)
- ovládá elementární prvky úhozové techniky legato/staccato (v rámci technických možností nástroje)
- zvládá jednoduchý doprovod písně nebo melodie pomocí T, D
- je schopen nastudovat minimálně jednu skladbu z paměti a veřejně ji předvést

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 až 3 skladby, z toho minimálně jednu lidovou píseň.

Základní studium I. stupně

1. ročník:

Žák:

- na přiměřené úrovni se orientuje v notovém zápisu v houslovém a v basovém klíči
- během školního roku nastuduje minimálně 2 durové stupnice od bílých kláves s příslušným kvintakordem
- na základní úrovni ovládá technické možnosti nástroje a aktivně je využívá při hře
- s pomocí učitele vyhledává při hře funkce doprovodných nástrojů
- je schopen elementárního doprovodu jednoduchých lidových a umělých písní s využitím T, S, D
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: žák zahraje 1 durovou stupnici a 2 skladby odlišného charakteru

2. ročník:

Žák:

- žák nastuduje minimálně 3 durové stupnice s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- při hře vědomě využívá zvládnuté prvky úhozové techniky
- využívá technické možnosti nástroje na pokročilejší úrovni
- je schopen s pomocí pedagoga zvolit vhodné tempo a způsob doprovodu studované skladby
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: žák zahraje 1 durovou stupnici a 2 skladby odlišného charakteru.

3. ročník:

Žák:

- nastuduje minimálně 3 durové stupnice v rozsahu dvou oktáv s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- s pomocí pedagoga je schopen zvolit vhodné rytmy a rejstříky pomocí funkcí *style* a *voice*
- orientuje se v základních prvcích svého nástroje
- na pokročilejší úrovni využívá automatický doprovod a umí nastavit odpovídající tempo ke studované skladbě
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: žák zahraje 2 durové stupnice do 3 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, jednu etudu a dvě skladby odlišného charakteru.

4. ročník:

Žák:

- , nastuduje minimálně 3 durové a 1 mollovou stupnici a příslušné kvintakordy s obraty
- kromě základních harmonických funkcí T, S, D používá také vedlejší kvintakordy a jejich obraty
- je schopen vyhledat a nacvičit jednoduchou skladbu
- Je seznámen se skladbami odlišných hudebních epoch a žánrů a se specifiky jejich interpretace
- transponuje lidové písně s jednoduchým doprovodem do vybraných tónin
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: žák zahraje 2 durové stupnice s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, jednu etudu a dvě skladby odlišného charakteru.

5. ročník:

Žák:

- , nastuduje celkem alespoň 4 stupnice dur a moll (v rozsahu minimálně 2 oktáv) a příslušný kvintakord s obraty
- hraje složitější rytmické útvary (*tečkovaný rytmus, synkopy, trioly*)
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede
- orientuje se v celém rozsahu klaviatury
- prohlubuje využití zvukových a technických možností EKN
- je schopen zahrát z listu a nastudovat samostatně jednoduchou skladbu

Postupová zkouška: žák zahraje 2 durové stupnice s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, jednu etudu a dvě skladby odlišného charakteru.

6. ročník:

Žák:

- hraje durové a mollové stupnice s příslušnými akordy a obraty, během roku nastuduje minimálně 4 stupnice
- bezpečně se orientuje v celém rozsahu klaviatury
- je schopen hrát skladby odlišných žánrů a stylů
- je schopen samostatné tvorby doprovodu s využitím doprovodných nástrojů
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Postupová zkouška: žák zahraje 2 durové stupnice s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, jednu etudu a dvě skladby odlišného charakteru.

7. ročník:

Žák:

- hraje durové a mollové stupnice v rozsahu dvou oktáv s příslušnými akordy a obraty
- podle individuálních možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry
- dokáže samostatně nastudovat snazší přednesovou skladbu
- orientuje se v základních hudebních žánrech a dokáže k vybrané skladbě zvolit vhodný automatický doprovod a k němu přiřadit vhodný rejstřík
- je schopen samostatné tvorby doprovodu s využitím doprovodných nástrojů
- účastní se kulturního života školy

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě skladby odpovídající úrovni.

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- uplatňuje dovednosti získané v 1. cyklu základního studia
- při hře používá pokročilé zvukové a technologické funkce EKN
- dodržuje charakteristickou interpretaci skladeb s přihlédnutím k jejich žánrovému a stylovému zařazení
- při nácviu a při hře pohotově reaguje na rytmicko-melodickou linku a podpoří ji vhodnými funkcemi nástroje
- zapojuje s do komorní a souborové hry spolu se svými vrstevníky a učiteli
- aktivně se podílí na výběru skladeb, vhodných rejstříků a rytmů
- s pomocí pedagoga dokáže propojením EKN a počítače přenést své hudební představy do podoby notového zápisu, *midi* záznamu, *audio* záznamu atd.
- na základě poslechu si buduje vědomosti a názory na skladby různých stylových období
- vyhledává samostatně nové skladby
- minimálně jednou za školní rok nastuduje skladbu z paměti a veřejně ji předvede

Požadavky ke zkouškám: žák zahraje minimálně tři skladby odlišného hudebního stylu a žánru. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- je schopen samostatně složitějšího nastavení nástroje (využití funkcí: *SPLIT*, *DUAL*, registrační paměť, *HARMONIZE* atd.)
- je schopen samostatně nastudovat přednesovou skladbu střední obtížnosti
- dokáže pomocí EKN a počítače přenést své hudební představy do podoby notového zápisu, *midi* záznamu, *audio* záznamu atd.
- na základě poslechu se orientuje v základní hudební literatuře autorů různých stylových období a žánrů
- využívá svých zkušeností k vyhledávání a vlastnímu studiu skladeb podle svého zaměření a zájmu

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě skladby odpovídající úrovni.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.8 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA HOUSLE

Charakteristika studijního zaměření

Housle jsou nástrojem s širokými možnostmi uplatnění v sólové a komorní hře, v orchestrech symfonických, komorních, tanečních a téměř ve všech druzích folklorních souborů profesionálních a amatérských.

Hra na housle klade značné nároky na hudební, fyziologické i intelektuální dispozice hráče. Obohacuje jeho citové a estetické vnímání a komplexně rozvíjí všechny složky hudebních schopností.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na housle	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	2	2			4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.8.1 Učební osnovy předmětu: Hra na housle

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- vyjmenuje a popíše části hudebního nástroje
- vytvoří si základní návyky a dovednosti a optimální postoj při hře
- používá hru celým smyčcem i *détaché* dolní a horní polovinou smyčce se správnou polohou pravého lokte a uvolňováním pravé paže
- rozumí označení prázdných strun g, d1, a1, e2 a umí je pojmenovat
- učí se správnému postavení prstů levé ruky na struny a dbá na správné umístění levého lokte
- osvojí si soustavnou kontrolu intonace
- nacvičí skladbu a vystoupí s ní na třídním koncertě

Přijímací zkouška: žák zahraje 1 píseň nebo cvičení na 1 struně z paměti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá optimální postoj těla při hře
- uvolněně drží tělo i nástroj
- ovládá správné postavení prstů na strunách při hře v *legatu*
- přirozeně drží smyčec a dbá na jeho rovné vedení i tvorbu znějícího tónu
- používá základní technické prvky hry ovládání celého smyčce i jeho částí
- zná základní smyky *detaché*, *legato*
- kombinuje hru z paměti a hru z not
- soustavně sluchově kontroluje intonaci
- hraje přiměřeně obtížné skladby či písně za doprovodu učitele

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 durovou stupnici v rozsahu 1 oktávy z paměti s akordem, 1 cvičení nebo 1 etudu z not, 1 skladbu libovolného charakteru

2. ročník

Žák:

- je schopen sluchové kontroly své hry
- ovládá pod stálou kontrolou učitele správné držení nástroje, vedení a dělení smyčce
- dbá na uvolňování pravé paže, tvoří kvalitní tón
- využívá hru přechodem přes struny – *détaché*, *legato*
- hraje celým smyčcem i jeho částí
- využívá základní dynamické odstíny pro kvalitu tónu

- je schopen nastudovat z paměti přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá transponování intervalů a písni na základě strunové analogie
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- na základní úrovni je schopen souhry nácvikem jednoduchých skladeb – duet a podle svých schopností hraje za doprovodu učitele
- je schopen veřejně vystoupit s nastudovanou skladbou

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 durové stupnice v rozsahu 1 oktávy, akordy k hraným stupnicím z paměti, 1 etudu nebo cvičení a 1 skladbu menšího rozsahu.

3. ročník

Žák:

- žák využívá při hře dosud získané návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky)
- používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí) a tvoří kvalitní tón
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze – v kombinacích na více strunách
- nacvičuje hru dvojhlasu s použitím prázdné struny
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 durové stupnice ve 2 oktávách s akordy k hraným stupnicím z paměti, 1 etudu a 1 skladbu.

4. ročník

Žák:

- žák využívá při hře základní návyky a dovednosti a rozšiřuje je o další technické požadavky, nutné k zvládnutí náročnějších skladeb
- orientuje se v notovém zápisu, v rytmu i tempu
- rozvíjí výrazové složky hry s použitím *vibrata* a dynamického odstínění hry
- dbá na kvalitu tónu a celkovou uvolněnost
- podle svých schopností zvyšuje nároky na techniku, zručnost a pružnost prstů
- je seznámen se všemi prstoklady v 1. poloze
- nacvičuje hru v polohách s použitím jednoduchých výměn
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu a veřejně s ní vystoupí
- procvičuje si hru z listu na odpovídajících skladbách
- uplatňuje se v souhře s dalším nástrojem

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici durovou ve 2 oktávách, příslušný akord (z paměti), 1 stupnici mollovou v 1 oktávě a příslušný akord (z paměti), 1 etudu a 1 skladbu

5. ročník

Žák:

- žák zvládá na pokročilejší úrovni hru v polohách a jejich výměny
- vnímá náladu a charakter skladby a umí vést hudební frázi
- vnímá a tvoří kvalitní tón pomocí všech dosud získaných výrazových prostředků
- pokračuje v nácvičce výrazových složek hry, používá vibrato, rozšiřuje dynamický rozsah
- hraje obtížnější technické prvky, podle svých schopností používá smyky *détaché*, *legato*, *martellé*, *staccato*, *spiccato*, na přiměřené úrovni zvládá hru dvojhmatů
- je schopen samostatně nacvičit jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých individuálních schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem
- nastuduje z paměti skladbu a veřejně s ní vystoupí
- hodnotí svůj výkon

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur a moll v rozsahu 2 oktáv s přechodem do polohy a akordy k hraným stupnicím z paměti, 1 etudu a 1 skladbu.

6. ročník

Žák:

- žák využívá a rozvíjí základní technické prvky hry a tvoří kvalitní tón
- využívá techniky levé ruky, hraje v polohách
- podle svých schopností vystihne charakter skladby
- hraje a rozšiřuje si hudební obzor poznáváním dalších slohových období v sólové i skupinové hře
- na přiměřené úrovni zvládne samostatně nastudovat skladbu
- nastuduje z paměti skladbu a veřejně s ní vystoupí
- uplatňuje se podle svých individuálních schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur přes 2 oktávy s přechodem do polohy, 1 stupnici moll přes 2 oktávy s přechodem do polohy, akordy k hraným stupnicím, 1 etudu a 1 skladbu přiměřené náročnosti.

7. ročník

Žák:

- začleňuje ve své hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a pracuje s obtížnějšími způsoby smyku
- hraje plynule s výměnou do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmaty
- orientuje se v zápisu interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých stylových období a žánrů a zná charakteristiku jejich interpretace
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 durovou a 1 mollovou stupnici přes 3 oktávy, akord, 1 etudu, 1 přednesovou skladbu nebo 1 větu ze sonáty či koncertu.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- na pokročilejší úrovni žák používá technické i výrazové dovednosti sloužící k rozšiřování repertoáru na úrovni jeho technické a hudební vyspělosti a poznání literatury zvoleného nástroje
- zvládá samostatné účelné studium
- pozná a interpretuje jednotlivá stylová údobí v houslové nebo violové hře
- je pohotový při hře z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních seskupeních
- aktivně se účastní kulturního života školy

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 durovou stupnici a akord v rozsahu 3 oktáv, 1 mollovou stupnici a akord do 2 oktáv, 2 přednesové skladby přiměřené náročnosti. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku.

4. ročník

Žák:

- žák využívá široké spektrum druhů smyků
- orientuje se v notovém zápisu, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviu a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit
- zapojuje se do souborů nejrozumnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 skladby přiměřené obtížnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.9 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VIOLU

Charakteristika studijního zaměření

Viola je nástroj s širokou možností uplatnění v sólové a komorní hře, v orchestrech symfonických, komorních, estrádních, tanečních a téměř ve všech druzích folklorních souborů profesionálních i amatérských. Žáci ZUŠ jsou již v průběhu studia vedeni k uplatnění svých dovedností na školních i veřejných vystoupeních. Hra na violu klade značné nároky na hudební, fyziologické i intelektuální dispozice hráče. Obohacuje jeho citové vnímání a rozvíjí nejen všechny složky hudebních schopností, ale také estetické cítění a morálně volní vlastnosti potřebné k formování charakteru mladého člověka.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na housle	1	1	1	1				4
Hra na violu					1	1	1	3
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na violu	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	2	2			4
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).

- *Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.9.1 Učební osnovy předmětu: Hra na violu

Základní studium I. stupně

5. ročník (po absolvování 4. ročníku hry na housle nebo nejdříve od 12 let)

Žák:

- zná specifika hry na nástroj, zvládá správný a uvolněný postoj s držením violy a smyčce
- zvládá dle svých schopností čtení not v altovém klíči
- pracuje s barvou a kvalitou violového tónu
- využívá základní technické i výrazové dovednosti a dále je rozvíjí a uplatňuje na snazších violových skladbách
- připravuje se na komorní, případně orchestrální hru

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici durovou a 1 mollovou, akord v rozsahu dvou oktáv zpaměti, 1 etudu a 1 skladbu přiměřené náročnosti.

6. ročník

Žák:

- používá a rozvíjí základní technické prvky hry a tvoří kvalitní tón
- využívá techniku levé ruky, hraje v polohách
- podle svých schopností vystihne charakter skladby
- hraje a rozšiřuje si hudební obzor poznáváním dalších slohových období v sólové i skupinové hře
- na přiměřené úrovni zvládne samostatně nastudovat skladbu
- uplatňuje se podle svých individuálních schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici durovou přes 2 oktávy s přechodem do polohy, 1 stupnici mollovou přes 2 oktávy s přechodem do poloh, akordy k hraným stupnicím, 1 etudu a 1 skladbu.

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění violového tónu
- ovládá obtížnější způsoby smyku
- používá plynulé výměny do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmaty
- orientuje se v zápisu interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie

- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 durovou a 1 mollovou stupnici v rozsahu 2 oktáv s přechodem do poloh, akord, 1 etudu a 1 přednesovou skladbu.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

- žák si upevňuje, prohlubuje a rozvíjí technické i výrazové dovednosti sloužící k rozšiřování repertoáru na úrovni jeho technické a hudební vyspělosti a poznání literatury zvoleného nástroje
- učí se samostatnému účelnému studiu
- poznává jednotlivá stylová období v houslové nebo violové hře
- při hře z listu zvládá složitější skladby
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních seskupeních
- aktivně se účastní kulturního života školy

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 durovou stupnici a akord v rozsahu přes tři oktávy a 1 mollovou stupnici a akord do dvou oktáv, 2 přednesové skladby.

4. ročník

- žák využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 skladby přiměřené obtížnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.10 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA VIOLONCELLO

Violoncello je platným členem smyčcových nástrojů nejen historicky, ale i v práci se zvukem a jeho využitím. Pro hlubší sametový tón – podobný lidskému hlasu – je velmi vyhledávaným hudebním nástrojem s všemožným využitím v praktickém hudebním životě. Uplatňuje se nejen jako sólový nástroj, ale i v komorní, souborové a orchestrální hře. Violoncello bývá často (pro výjimečný tón) využíváno i v populární hudbě.

Žák dostane během studia základní umělecké vzdělání v klasické hře na nástroj. Zvládne interpretaci skladeb různých stylových období a od 4. (výjimečně 3.), ročníku využívá své znalosti v souborové a později orchestrální hře.

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Probíhá formou skupinové nebo individuální výuky v rozsahu až 1 hodiny týdně (nejdéle 2 roky).

Žák:

- popíše jednotlivé části nástroje
- ovládá správné držení nástroje a umí správně u nástroje sedět
- zvládá základní tah smyčcem na prázdných strunách
- dokáže zahrát pizzicato rytmus lidových písní na prázdných strunách

Na základě studijních výsledků a předpokladů doporučí učitel hlavního oboru směr dalšího vzdělávání a směřování žáka k optimálním výsledkům v oblasti hudby.

Přijímací zkouška: žák zahraje 1 píseň nebo cvičení na 1 struně z paměti

Učební plán pro I. stupeň

Vyučované předměty	Hodinová dotace						
<i>Povinné předměty</i>	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	-
<i>Povinně volitelné předměty</i>							
Souborová hra*	-	-	1 - 2	1 - 2	1 - 2	-	-
Orchestrální hra*	-	-	-	-	-	2	2
Komorní hra **	-	-	-	-	-	1	1

<i>Nepovinný předmět:</i>							
Hra na druhý nástroj**	-	-	-	0,5	0,5	0,5	0,5
Celkový počet hodin týdně	2	2	2	2	4	4	3

*Zařazení žáka do těchto předmětů je možné posunout po dohodě s třídním učitelem a vedoucím souboru maximálně o jeden školní rok.

** O zařazení žáka do nepovinného předmětu rozhodne pedagog hlavního oboru po dohodě s žákem a jeho zákonnými zástupci. Schválí ho ředitel školy.

Učební osnovy pro I. stupeň předmětu Hra na violoncello

1. ročník

Žák:

- naváže na získané dovednosti v přípravném ročníku
- zvládá stupnice v základní poloze C, G, d dur 1 oktáva
- hraje v základní poloze
- zvládá jednoduchou hru legato a hru přes struny
- hraje jednoduché lidové písně
- spojuje notový zápis s orientací na hmatníku

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 durovou stupnici v rozsahu 1 oktávy zpaměti s akordem, 1 cvičení nebo 1 etudu z not, 1 skladbu libovolného charakteru

2. ročník

Žák:

- seznámení se širokou polohou 1.prstem
- hraje smyky detaché, legato
- začíná praktikovat intonační sebekontrolu
- hraje lidové písně a jednoduché skladby pro děti
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 durové stupnice v rozsahu 1 oktávy, akordy k hraným stupnicím zpaměti, 1 etudu nebo cvičení a 1 skladbu menšího rozsahu.

3. ročník

Žák:

- seznámí se a orientuje se v 5. poloze
- zvládá hru vybraných stupnic v rozsahu 2 oktáv (C, G, F)
- ovládá hru celým smyčcem a jeho částmi
- hraje jednoduché etudy

- využívá dynamiku – crescendo i decrescendo
- zvládá hru s dalším nástrojem (duo s učitelem)

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 2 durové stupnice ve 2 oktávách s akordy k hraným stupnicím zpaměti, 1 etudu a 1 skladbu.

4. ročník

Žák:

- zvládá hru v základních polohách (2. a 5.)
- seznamuje se s širokou polohou s odklonem
- seznamuje se s dalšími základními polohami (3. a 4.)
- ovládá základní smyky a jejich kombinace
- seznamuje se s vibratem a dynamickými odstíny
- pracuje na kvalitě tónu
- seznamuje se s použitím přirozených flažoletů
- účastní se souborové nebo komorní hry

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici durovou ve 2 oktávách, příslušný akord (zpaměti), 1 stupnici mollovou v 1 oktávě a příslušný akord (zpaměti), 1 etudu a 1 skladbu

5. ročník

Žák:

- zvládá hru vybraných stupnic ve III. oktávě
- hraje v polohách
- využívá kvalitu violoncellového tónu
- seznamuje se se základním postavením levé ruky v palcové poloze
- orientuje se v tenorovém klíči
- hraje jednoduché party z listu
- ovládá hru jednoduchých dvojhmatů s prázdnou strunou
- uplatňuje intonační sebekontrolu

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur a moll v rozsahu 2 oktáv s přechodem do polohy a akordy k hraným stupnicím zpaměti, 1 etudu a 1 skladbu.

6. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku levé a pravé ruky ve všech polohách
- upevňuje hru stupnic ve 3. oktávě
- hraje technicky a výrazově náročnější skladby (event. s využitím palcové polohy)
- používá smyk staccato, spiccato
- orientuje se v charakteristice hraných skladeb a různých stylových období
- zvládá naladění nástroje
- své dovednosti uplatňuje v kolektivní hře

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur přes 2 oktávy s přechodem do polohy, 1 stupnici moll přes 2 oktávy s přechodem do polohy, akordy k hraným stupnicím, 1 etudu a 1 skladbu přiměřené náročnosti.

7. ročník

Žák:

- upevňuje získané dovednosti z minulých ročníků
- samostatně pracuje s kvalitou tónu
- orientuje se v notovém zápisu a členění skladeb
- je schopen interpretovat libovolnou skladbu dle vlastního výběru, upravenou dle technických možností
- dokáže samostatně zhodnotit vlastní výkon
- uplatňuje (dle svých možností) vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 durovou a 1 mollovou stupnici přes 3 oktávy, akord, 1 etudu, 1 přednesovou skladbu nebo 1 větu ze sonáty či koncertu. Ve studiu je možno dále pokračovat čtyřmi ročníky II. stupně.

5.1.11 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLASICKOU KYTARU

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření *Hra na kytaru* je realizováno v oblasti *Hudební interpretace a tvorba* individuální nebo skupinovou výukou 2 žáků v integrovaném hlavním předmětu *Hra na kytaru* a kolektivní výukou v předmětu *Kytarový soubor (resp. orchestr)*.

Učební plán:

I. stupeň základního studia

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra			1	1	1	1		4
Kytarový soubor				2	2			
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na kytaru	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Kytarový soubor			2	2	
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.
-

5.1.11.1 Učební osnovy předmětu hra na kytaru

Přípravné studium

Cílem přípravného studia je připravit žáky pro studium hry na kytaru, a to jak po stránce praktické přípravy kytarové hry, tak i v hudební teorii, a vzbudit u dětí zájem o hudbu prostřednictvím hry na kytaru.

1. – 2. ročník:

Žák:

- ukáže a popíše jednotlivé části nástroje – hlava (ladicí kolíky), krk, tělo, hmatník, pražce, políčka, struny
- umí správně sedět, držet kytaru a zná postavení obou rukou při hře
- pojmenuje jednotlivé struny na kytarě a rozdělí je na melodické a basové (e, h, g, D, A, E)
- vytvoří tón palcem sklouzáváním se struny
- zná všechny základní (diatonické) hmaty na všech strunách v I. poloze a použije je při hře jednohlasých melodií na všech strunách v I. poloze – palcem nebo prsty *i-m* – dopadem i bez dopadu

- ovládá hru obsahující základní principy systému bas a příznávka a umí ji použít v etudách, sólových skladbičkách a doprovodech za použití jednoduchých dvojhmatů (tercie v G dur, a moll)
- je seznámen s principem hry melodie s basem
- hraje nejjednodušší akordy (Emi, E, Ami), a zjednodušené (G, C, G7) s využitím drnknutí palce přes tři melodické struny
- doprovodí jednoduchou lidovou píseň (T-D) za použití zjednodušených akordů C-G7
- je schopen veřejně vystoupit

Přijímací zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednu stupnici dur v rozsahu dvou oktáv s použitím prázdných strun – z paměti, jednu etudu – s využitím probraných elementů kytarové hry – z not, jednu přednesovou skladbičku nebo píseň – s využitím probraných elementů kytarové hry – z paměti.

Základní studium I. stupně

1. ročník – učivo navazuje na znalosti a dovednosti z PHV, procvičuje je a prohlubuje. U žáků, kteří nastoupili přímo do 1. ročníku, je tento ročník především přípravným pro další studium.

Žák:

- popíše a ukáže jednotlivé části nástroje – hlava, krk, tělo, hmatník, pražce, políčka, horní deska, spodní deska, luby, ozvučný otvor, kobylka se struníkem, kolíky (ladicí šneková mechanika), struny
- ovládá optimální sezení s nástrojem, držení nástroje a postavení obou rukou
- pojmenuje jednotlivé struny na kytáře a rozdělí je na melodické a basové (e, h, g, D, A, E)
- zná všechny základní (diatonické) hmaty na všech strunách v I. poloze a použije je při hře jednohlasých melodiích na všech strunách v I. poloze – palcem nebo prsty *i-m* – dopadem i bez dopadu
- ovládá hru obsahující základní principy systému bas a příznávka a použije ji v etudách, sólových skladbičkách a doprovodech za použití jednoduchých dvojhmatů (tercie v G dur, a moll, A dur) s basem – výběr hmatů dle dispozic žáka
- ovládá základní princip hry melodie s basem (dopadem a bez dopadu)
- zahraje stupnice C, G, F, D dur v rozsahu jedné oktávy s využitím prázdných strun
- zahraje nejjednodušší akordy Emi, E, Ami, D, A, A7 a zjednodušené G, C, G7 s využitím trsacího způsobu i jednoduchým rozkladem čtyřhlasu
- doprovodí jednoduchou lidovou či umělou píseň za použití probraných akordů
- hraje snadná dua s učitelem nebo spolužákem
- je schopen veřejně vystoupit
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a písní nebo skladbiček vycházejících z obsahu učiva 1. ročníku

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednu stupnici dur v rozsahu dvou oktáv s použitím prázdných strun – z paměti, jednu etudu – s využitím probraných elementů kytarové hry (z not), jednu přednesovou skladbu nebo píseň – s využitím probraných elementů kytarové hry (z paměti).

2. ročník

Žák:

- zahraje jednoduché melodie s vydržovaným basem
- je obeznámen se základním principem hry basu a trojhlasé příznávky současné i rozložené a použije tento princip ve skladbách odpovídajících probrané látce
- je obeznámen se základním principem hry čtyřhlasu secco a jeho rozkladu se strun (případně i s použitím následné přípravy) a použije tento princip ve skladbách odpovídajících probrané látce a v doprovodu
- zahraje stupnice C, G, A, F dur v rozsahu dvou oktáv s využitím prázdných strun a vyjmenuje hrané tóny
- zahraje příslušnou kadenci v tóninách G, D, A dur (T-S-D7-T) v plných hmatech i čtyřhlasech (s respektováním hmatů LR pouze pro čtyřhlas)
- na probrané kadence použije jak jednoduchý trsací princip doprovodu, tak i jednoduchý rozklad čtyřhlasu se strun p-i-m-a, p-i-m-a-m-i
- hraje snadná dueta (s učitelem nebo žákem)
- hraje na třídních přehrávkách a vybraných koncertech
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a písní nebo skladbiček vycházejících z obsahu učiva 2. ročníku

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednu stupnici dur v rozsahu dvou oktáv s použitím prázdných strun – z paměti, jednu etudu – s využitím probraných elementů kytarové hry (z not), jednu přednesovou skladbu nebo píseň – s využitím probraných elementů kytarové hry (z paměti).

3. ročník

Žák:

- bezpečně se orientuje na hmatníku do V. políčka na všech strunách a formou jednohlasu, melodie s basem a případně i hrou tercií rozšiřuje tuto znalost na strunách e, h až do XII. políčka
- je seznámen s technikou hry barrée a použije ji v jednoduchých hmatových kombinacích v praxi
- zahraje stupnice C, G, D, A, E, F dur, a, e moll v rozsahu dvou oktáv
- přidělí k jednotlivým stupnicím základní kadence (T-S-D7-T) v plných hmatech i čtyřhlasech (s respektováním hmatů LR pouze pro čtyřhlas)
- použije na probrané akordy jak jednoduchou trsací techniku doprovodu, tak i jednoduchou arpeggiovou doprovodnou techniku čtyřhlasu s použitím následné přípravy
- doprovodí jednoduchou lidovou či umělou píseň probranými akordy
- hraje snadná dua (učitel nebo žák)
- hraje na třídních přehrávkách a vybraných koncertech, kde se seznamuje s další nejen kytarovou hudbou
- na třídních přehrávkách hodnotí svůj výkon
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a skladbiček nebo písní vycházejících z obsahu učiva 3. ročníku

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednu stupnici dur v rozsahu dvou oktáv – z paměti, jednu etudu – s využitím probraných elementů kytarové hry

(z not), dvě přednesové skladby z různých slohových období – s využitím probraných elementů kytarové hry, případně zpěv písně s jednoduchým doprovodem (zpaměti).

4. ročník

Žák:

- bezpečně se orientuje na hmatníku do VII. políčka na strunách e, h, g a do XII. políčka na strunách e, h
- zahraje dvouoktávové stupnice podle typových vzorů C dur, G dur
- zahraje vybrané mollové dvouoktávové stupnice s využitím prázdných strun
- hraje z listu v rámci probrané hmatové techniky
- zná princip hry jednoduchých melodických ozdob (*příraz, nátryl, mordent*) a uplatňuje je v hraných skladbách
- doprovodí jednoduchou lidovou či umělou píseň probranými akordy a probranými způsoby doprovodu zpaměti
- hraje dua se svým spolužákem
- hraje na třídních přehrávkách a vybraných koncertech
- na třídních přehrávkách hodnotí svůj výkon i výkony svých spolužáků
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a skladbiček nebo písní vycházejících z obsahu učiva 4. ročníku

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednu typovou stupnici dur v rozsahu dvou oktáv a jednu stupnici mollovou – zpaměti + kadence, dvě etudy – s využitím probraných elementů kytarové hry (z not), dvě přednesové skladby z různých slohových období – s využitím probraných elementů kytarové hry, případně zpěv písně s jednoduchým doprovodem

5. ročník

Žák:

- bezpečně se orientuje na hmatníku do VII. políčka na všech strunách a do XII. políčka na strunách e, h, g
- zahraje stupnice paralelní i stejnojmenné v rozsahu dvou až tří oktáv (mollové do dvou oktáv) s využitím typových vzorů
- ke každé stupnici, kterou zahraje, zahraje i příslušnou kadenci dle jednotlivých typů
- zahraje přirozené flažolety na všech strunách v XII., VII. a V. poloze a tuto techniku umí v praxi použít
- při studování skladeb pěstuje a zdokonaluje svoji hudební představivost
- je učitelem veden k pochopení obsahu hraných skladeb
- je schopen v doprovodné technice využívat naučená *arpeggia i rasguada*
- na třídních přehrávkách hodnotí svůj výkon i výkony svých spolužáků
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a skladeb nebo písní vycházejících z obsahu učiva 5. ročníku

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje stupnice dur a moll v rozsahu dvou až tří oktáv + kadence (zpaměti), dvě etudy – z not (jedna se zaměřením na

pravou, druhá na levou ruku), přednesové skladby z různých slohových období, případně zpěv písně s doprovodem (zpaměti).

6. ročník

Žák:

- bezpečně se orientuje na hmatníku do XII. políčka na strunách *e, h, g*
- rozlišuje krátký a dlouhý příraz a správně jej použije ve skladbách různého slohového období
- učí se rozlišovat hlavní zásady interpretace skladeb různých stylových období a žánrů v sólové i komorní hře
- realizuje své hudební představy v hraných skladbách
- je schopen naladit si kytaru podle sluchu
- hraje v komorní hře
- hraje na interních koncertech a na různých veřejných vystoupeních
- na třídních přehrávkách hodnotí svůj výkon i výkony svých spolužáků
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a skladeb nebo písní vycházejících z obsahu učiva 6. ročníku.

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje stupnice dur a moll v rozsahu dvou až tří oktáv + kadence (zpaměti), dvě etudy – z not (jedna se zaměřením na pravou, druhá na levou ruku), dvě přednesové skladby z různých slohových období, případně zpěv písně s doprovodem – zpaměti.

7. ročník

Žák:

- bezpečně se orientuje na hmatníku do XII. polohy na všech strunách
- hraje v různých polohách a bezpečně je střídá
- plně ovládá hru *barrée*
- je schopen naladit si kytaru podle sluchu
- proniká do tajů specifických technik kytary
- sám si rozšiřuje a obohacuje svůj repertoár
- na třídních přehrávkách hodnotí svůj výkon i výkony svých spolužáků
- za školní rok žák nastuduje nejméně 20 cvičení a skladeb nebo písní vycházejících z obsahu učiva 7. ročníku

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví stupnice dur a moll v rozsahu dvou až tří oktáv + kadence (zpaměti), dvě etudy – z not (jedna se zaměřením na pravou, druhá na levou ruku), dvě přednesové skladby z různých slohových období, případně zpěv písně s doprovodem – zpaměti.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti a dovednosti získané předchozím studiem
- probírá nové technické prvky, které nebyly obsahem I. stupně

- prohlubuje a zdokonaluje kytarovou techniku
- udržuje rovnováhu mezi technickou a výrazovou složkou hry
- dbá na kvalitu svých nehtů a kultivovaný tón
- hraje stupnice v různých rytmických a dynamických variantách
- je seznámen detailně se skladbami a etudami současných autorů
- je schopen pohotově hrát z listu
- je schopen stylově čistě interpretovat v různých hudebních epochách, v renesanční a barokní hudbě používá melodické ozdoby

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur a 1 stupnici moll – typová, dvou – tříoktávová, jednohlasá – z paměti, 1 kadenci dur a 1 kadenci moll – typová hraná k příslušné stupnici – z paměti, 2 etudy s různým technickým zaměřením a 2 přednesové skladby různého slohového období. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- rozvíjí svou improvizaci schopnost při doprovodech písní i při hře s jinými nástroji, v renesanční a barokní hudbě využívá volného zdobení
- poslouchá kytarové nahrávky známých interpretů a hodnotí je
- upevňuje své znalosti a dovednosti tak, aby byl schopen se uplatnit jako sólista i jako doprovodný hráč nebo člen souboru, pěstuje komorní hru
- zapojuje se do muzicírování podle svých možností jak ve škole, tak i mimo ni
- je schopen objektivně zhodnotit svůj výkon v sólové, komorní i souborové hře

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 2 etudy s různým technickým zaměřením a 2 přednesové skladby různého slohového období.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.12 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ELEKTRICKOU KYTARU

Charakteristika studijního zaměření

Kytara v sobě spojuje přednosti nástroje melodického a akordického. Z hlediska historického představuje výuka hry na elektrickou kytaru nový prvek. Hudební nástroj poskytuje možnost individuální hry a využívá možnosti práce s analogovými či digitálními efekty i s hudebními programy na PC. Uplatňuje se v sólové i doprovodné hře až k samotné improvizaci, jak v souborech, tak i v různých hudebních seskupeních. Právě zde je pěstován u žáků smysl pro odpovědnost za společné dílo a jejich schopnost vzájemné spolupráce.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra			1	1	1	1		4
Kytarový orchestr						2	2	
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na kytaru	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Kytarový soubor	1	1	1	1	
Pěvecký sbor	2	2			
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.12.1 Učební osnovy předmětu: Hra na elektrickou kytaru

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- Zná vlastnosti tónu (výška, délka, síla, barva) a dokáže je interpretovat na prázdných strunách

- tleskáním, případně jednoduchou hrou na prázdných strunách je schopen zopakovat jednoduchá rytmická cvičení
- zazpívá jednoduchou píseň nebo říkadlo dle slabik a upevňuje svůj vztah k lidovým tradicím
- zvládá pojmenovat jednotlivé části nástroje
- zná optimální držení nástroje hraje jednoduchý doprovod akordy C, G7 (dur), Emi (moll) na strunách 1 -3 v první poloze

Přijímací zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje rytmické cvičení (hra na echo - tleskání, hra na prázdných strunách), intonační cvičení (zpěv písně), hru jednoduchého motivu dle notového zápisu na prázdných strunách 1-3, jednoduchý doprovod písně (s funkcemi T-D7)

Základní studium I. stupně

(žákům 1. až 3. ročníku je doporučena hra na akustickou kytaru)

1. ročník

Žák:

- dokáže popsat nástroj
- zná názvy tónů prázdných strun
- realizuje správné držení nástroje
- realizuje správné postavení pravé a levé ruky vycházející z přirozeného držení
- ovládá jednoduché prstové cvičení pro levou ruku
- prsty pravé ruky realizuje techniku úhozu bez dopadu (*tirando*) p-i-m-a a střídavě prsty i+m techniku úhozu s dopadem (*apoyando*)
- zná doprovodnou hru trsátkem směrem dolů
- zná umístění tónů stupnice C-dur na strunách 1 - 3 do III. polohy
- hraje jednoduché motivy skladeb na tóny stupnice C-dur na strunách 1 - 3 do III. polohy podle notového zápisu
- dokáže zahrát jednoduché motivy skladeb z paměti
- ovládá jednoduchý doprovod akordy C, G, D, A, E (dur), Emi, Ami, Dmi (moll) na strunách 1 - 3 do III. polohy
- je schopen nastudovat minimálně jednu skladbu a veřejně ji předvést

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje tóny stupnice C dur na strunách 1 - 3 do III. polohy, 1 technické cvičení podle not, melodii 1 jednoduché skladby z paměti, akordický doprovod 1 jednoduché skladby z paměti.

2. ročník

Žák:

- ovládá správné držení nástroje
- ovládá správné postavení pravé a levé ruky
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky
- prsty pravé ruky ovládá techniku úhozu bez dopadu (*tirando*) p-i-m-a a střídavě prsty i+m techniku úhozu s dopadem (*apoyando*)
- trsátkem ovládá doprovodnou hru střídavým pohybem směrem dolů a nahoru

- zná umístění základních a odvozených tónů na hmatníku do III. polohy na všech strunách
- ovládá stupnice (C dur/a moll přirozenou, G dur/e moll přirozenou) v rozsahu 1 oktávy do III. polohy
- hraje skladby na tóny naučených stupnic na všech strunách do III. polohy podle notového zápisu
- dokáže zahrát jednoduché skladby z paměti
- ovládá jednodušší rytmický doprovod akordy C, G, D, A, E (dur), Emi, Ami, Dmi (moll) + jejich septakordy na všech strunách do III. polohy
- zná doprovodné funkce T, S, D a dokáže je identifikovat v jednoduchých doprovodech
- umí vytvořit a zahrát vlastní jednoduchý rytmický motiv
- hraje jednoduché skladby z paměti
- na elementární úrovni je schopen souhry s pedagogem nebo spolužákem
- je schopen nastudovat minimálně jednu skladbu a veřejně ji předvést

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici (C dur/a moll přirozené, G dur/e moll přirozené na strunách 1 - 3 do III. polohy, 1 technické cvičení podle not, melodii 1 skladby z paměti, akordický doprovod 1 skladby z paměti (případně dle akordických značek)

3. ročník

Žák:

- trsátkem realizuje hru tónů, cvičení a jednoduchých melodií střídavým pohybem směrem dolů a nahoru technikou hry dopadem a bez dopadu
- ovládá z paměti notaci na hmatníku do V. polohy
- ovládá hru durové stupnice (G dur) v rozsahu 2 oktáv do V. polohy
- hraje skladby v celém tónovém rozsahu na všech strunách do V. polohy podle notového zápisu i z paměti
- ovládá hru malého *barré*
- ovládá rytmický doprovod akordy C, G, D, A, E, F, B (dur), Emi, Ami, Dmi, Hmi (moll) + jejich septakordy na všech strunách do V. polohy
- zná bluesovou dvanáctitaktovou formu
- je schopen nastudovat minimálně jednu skladbu z paměti a veřejně ji předvést
- na elementární úrovni je schopen souhry s pedagogem nebo spolužákem
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje stupnici G dur v rozsahu 2 oktáv + kadenci, 1 skladbu podle not, 1 skladbu z paměti, akordický doprovod 1 skladby z paměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem.

4. ročník (žák ev. přechází na elektrickou kytaru)

Žák:

- umí popsat nástroj a osvětlit zvukové využití jeho různých nastavení (např. přepínání snímačů)
- trsátkem hraje melodie střídavým pohybem směrem dolů a nahoru technikou hry dopadem a bez dopadu
- v levé ruce využívá dalších výrazových prostředků (*slide, pull-off, hammer-on*)
- ovládá notaci na hmatníku do VIII. polohy

- ovládá hru stupnic (C dur/a moll přirozené a G dur) v rozsahu 2 oktáv do V. polohy a uplatňuje znalost jejich prstového schématu při transpozici do jiných tónin
- zná pentatonickou stupnici a realizuje její hru v V. poloze
- realizuje hru velkého *barré*
- ovládá doprovod na rytmické motivy na všechny akordy dur, moll + jejich septakordy do VIII. polohy
- zapojuje se do souborové hry (duo)
- je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně ji předvést
- je schopen sám nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur/moll v rozsahu 2 oktáv + kadence, 1 skladbu podle not, 1 skladbu z paměti, akordický doprovod 1 skladby z paměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem

5. ročník

Žák:

- používá zvukové odstíny různého nastavení nástroje (přepínání snímačů)
- rozlišuje nastavení zesilovače (korekce, zkreslený zvuk)
- zvládne doladit nástroj pomocí elektronické ladičky
- trsátkem realizuje hru umělých flažoletů
- v levé ruce realizuje hru *vibrata* a natahovaných tónů (*vibrato, full*)
- ovládá notaci na hmatníku do XII. polohy
- dokáže uplatnit znalost prstových schémat při hře všech stupnic v dur a moll (přirozené) v rozsahu 2 oktáv do XII. polohy
- hraje pentatonickou stupnici a zná všech 5 jejích prstových schémat (tzv. boxů)
- uplatňuje znalost stupnic v elementární improvizaci
- orientuje se v akordických značkách
- hraje veškeré akordy dur, moll + jejich septakordy, *dim*, zná jejich obraty
- zapojuje se do souborové hry (duo)
- je schopen nastudovat minimálně dvě skladby z paměti a veřejně ji předvést
- je schopen sám nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur, 1 moll v rozsahu 2 oktáv + kadence, pentatonická stupnice, 1 skladbu podle not, 1 skladbu z paměti, akordický doprovod 1 skladby z paměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem.

6. ročník

Žák:

- používá různá nastavení zesilovače (korekce, zkreslený zvuk) a dokáže je přepínat během hry pomocí nožních pedálů
- zná akordy s označením *sus2*, *sus4*,
- ovládá rytmické doprovody v základních *power chordech* (kvintkvartový tvar)
- uplatňuje své znalosti v technice hry používáním *vibrata*, natahovaných tónů, *legata*
- hraje z listu a z paměti

- s využitím pentatonické stupnice improvizuje na základní doprovod T, S, D ve formě bluesové dvanáctitaktové formy
- znalost stupnic rozšiřuje o ovládání chromatické stupnice
- zapojuje se do souborové hry (duo)
- je schopen nastudovat minimálně dvě skladby zpaměti a veřejně ji předvést
- je schopen sám nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur, 1 moll, 1 chromatickou v rozsahu 2 oktáv + kadence, 2 přednesové skladby zpaměti, akordický doprovod 1 skladby zpaměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem, ukázkou improvizace na základní doprovod T, S, D ve formě bluesové dvanáctitaktové formy.

7. ročník

Žák:

- dokáže naladit nástroj
- samostatně se připraví na vystoupení (technická příprava)
- ovládá základní nástrojovou techniku hry prsty i trsátkem v pravé ruce
- své znalosti v technice hry rozšiřuje o používání *tappingu* a *arpeggií*
- doprovází podle akordických značek (*dur, moll, dim, 7, 9, sus2, sus4*)
- hraje ve všech polohách a v základních tóninách
- znalost stupnic rozšiřuje o ovládání stupnice celotónové
- orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- hraje kadence a vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních (taneční orchestr Bud' fit, pěvecký sbor Rošťák)
- je zodpovědný za svou přípravu a vystupování
- zapojuje se do souborové hry (duo)
- je schopen nastudovat minimálně dvě skladby zpaměti a veřejně ji předvést

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 stupnici dur, 1 moll, 1 chromatickou, 1 celotónovou v rozsahu 2 oktáv + kadence, 2 přednesové skladby zpaměti včetně improvizace, akordický doprovod 1 skladby zpaměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- rozumí jednoduchému zápisu v kytarové tabulatuře a dokáže jej zahrát
- s využitím znalostí stupnic improvizuje v dur-mollových tóninách

- zvládá přípravu a úvod pro vytvoření vlastní skladby
- používá své znalosti v sólových figurách
- realizuje své znalosti v rockové hudbě, blues, jazz, latino
- doprovodí svou hru zpěvem
- podle sluchu rozezná a zpětně interpretuje text písně a jednoduchý doprovod
- je schopen porozumět úvodu k počítačovým programům pro elektrickou kytaru
- obohacuje své znalosti v počítačových programech pro elektrickou kytaru
- rozlišuje základní analogové a digitální kytarové efekty a používá je při hře
- používá své znalosti v rytmické a sólové hře (*riff a lick*)
- bez potíží se zapojuje do souhry s dalšími spoluhráči v hudební skupině
- prohlubuje své znalosti v digitálních multi-efektech a kytarových zesilovačích
- využívá dle svých znalostí hudebních programů (*Cubase, Sibelius, Guitar Pro*)

Postupová zkouška: ročník je ukončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje 1 stupnici dur, 1 moll, 1 chromatickou, 1 celotónovou v rozsahu 2-3 oktáv + kadence, 2 přednesové skladby zpaměti včetně improvizace, akordický doprovod 1 skladby zpaměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- propojuje své znalosti v hudebním programu (*Cubase, Sibelius, Guitar Pro*) s vlastní hrou
- tvoří a skládá vlastní jednoduchý repertoár
- zvládá přípravu na koncerty
- zvládá samostatně procvičování oblíbených skladeb pomocí poslechu a tabulturního zápisu

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 stupnici dur, 1 moll, 1 chromatickou, 1 celotónovou v rozsahu 2 - 3 oktáv + kadence, 2 přednesové skladby zpaměti včetně improvizace, akordický doprovod 1 skladby zpaměti (eventuálně dle akordických značek), případně zpěv písně s doprovodem.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.13 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA BICÍ

Charakteristika studijního zaměření

Bicí nástroje, pravděpodobně nejstarší hudební nástroj, jsou v dnešní době velmi populární a v několika posledních letech absolvovaly značný vývoj v oblastech techniky a způsobů hry.

Vyučovací předmět Hra na bicí nástroje obsahuje přípravu a samotnou hru na bicí nástroje. Během studia se žák věnuje hře na malý buben, hře na bicí soupravu a základům hry na perkusní a

melodické bicí. Jedním z cílů výuky je zapojení žáka do kolektivní hry v podobě školního orchestru, rockové kapely či souboru bicích nástrojů.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na bicí	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.13.1 Učební osnovy předmětu: Hra na bicí

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- má zájem o hru na bicí nástroje
- umí držet paličky a správně sedět u nástroje
- zná a sluchově analyzuje základní údery na malý buben
- využívá techniku odskoku paličky od blány
- používá při hře základní dynamické odstíny (*f*, *p*)
- vytleskává předebrané jednoduché rytmické modely

Přijímací zkouška: žák zahraje minimálně dvě odlišná cvičení.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla a správný sed za malým bubínkem
- umí správně držet paličky
- zvládá jednoduché údery pravou i levou rukou, následně ruce střídá (bez rytmu)
- při úderu umí uvolnit zápěstí i předloktí
- orientuje se při hře celých, půlových, čtvrtových rytmických hodnot
- dokáže jednoduché cvičení zahrát v základních dynamických odstínech (*f*, *p*)
- dbá na správnost spojení techniky hry a čtení not

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje cvičení na střídání rukou a přiměřeně náročnou etudu na malý bubínek.

2. ročník

Žák:

- zná prvky bicí soupravy a dokáže jednotlivé části pojmenovat
- ovládá základní techniku hry na malý buben
- vědomě dbá na správné držení paliček a držení těla
- orientuje se při hře v celých, půlových, čtvrtových a osminových hodnotách
- hraje jednodušší etudy na malý buben v dynamických odstínech (*p*, *mf*, *f*)
- získá základy techniky hry nohou
- dokáže zahrát na bicí soupravu jednoduchý doprovod (syntéza horních a dolních končetin)
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- rozpozná základní značky speciální notace bicí soupravy (malý buben, velký buben, hi-hat)

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje jednoduchou etudu na malý buben v dynamických odstínech a cvičení pro základní doprovody na bicí soupravu (žák může doprovodit i jednoduchou lidovou píseň).

3. ročník

Žák:

- zná šestnáctinové hodnoty
- zvládá techniku hry na malý buben (využije zápěstí i předloktí)
- na elementární úrovni zná techniku hry *paradiddle* (kombinace střídavých a dvojitých úderů)
- na pokročilejší úrovni používá základní techniku hry na bicí soupravu
- pozná čtyřtaktovou frázi s *breakem*
- dodržuje zásady správného sezení, držení paliček a postavení nohou
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- vnímá náladu skladby
- hraje jednoduchou píseň na zvonkohru nebo jiný melodický nástroj

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje etudu na malý buben s příslušnými prvky a cvičení pro základní doprovody na bicí soupravu s jednoduchým breakem.

4. ročník

Žák:

- má základy techniky hry akcentů
- umí různé techniky hry na malý buben
- zná triolu jako rytmický útvar
- využívá základní typy rytmických doprovodů stěžejních směrů a stylů
- bezpečně se orientuje v notovém zápisu
- uplatní techniku hry všemi končetinami
- uplatní schopnost vnímání nálady skladby a podpoří ji vlastní osobitou interpretací pomocí různých výrazových prostředků (dynamika, pohyb těla, použití příslušného typu úderu nebo doprovodu)

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje etudu na malý buben s příslušnými prvky, kompozici pro základní typy rytmických doprovodů stěžejních směrů a stylů.

5. ročník

Žák:

- zvýší pohyblivost rukou i nohou pomocí technických cvičení
- pomocí technických cvičení hraje na elementární úrovni jednoduchý příraz a tlakový vír
- hraje rytmické doprovody v základním tvaru i v jednoduchých variacích (možnost použít doprovod CD)
- použije *breaky* s příslušnými technickými prvky
- koordinuje pohyb rukou i nohou při hře na bicí soupravu
- zdokonalí rytmické cítění a cítění hudebních frází
- plně ovládá čtení speciálních značek notace bicí soupravy

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje etudu na malý buben s použitím příslušných technických i výrazových prostředků, kompozici pro základní typy rytmických doprovodů s použitím *breaků* (možnost použít doprovod CD)

6. ročník

Žák:

- zvýší pohyblivost rukou i nohou pomocí technických cvičení
- zná rytmický útvar sextolu
- rozvine techniku hry na malý buben o rytmizované víření
- upevňuje nezávislost rukou a nohou při hře na bicí soupravu
- využívá rytmické doprovody s výrazovými prvky
- rozpozná náladu skladby a dokáže použít vhodné prostředky pro interpretaci
- na elementární úrovni improvizuje na daná témata
- má informativní povědomí o stavbě bicí soupravy
- dle možností se aktivně zapojuje do komorní hry, například v dechovém orchestru

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje rytmickou stupnici, etudu na malý buben s použitím příslušných technických i výrazových prostředků a skladbu pro bicí soupravu s možností využití vlastní interpretace.

7. ročník

Žák:

- zná pokročilejší techniky hry na malý buben
- hraje rytmické doprovody se složitějšími technickými a výrazovými prvky
- hraje složitější party různých hudebních žánrů
- improvizuje na daná témata a dokáže zahrát jednoduché *open solo*
- doprovodí svým osobitým způsobem podehrávku CD či hudební těleso
- zná základní melodické bicí nástroje a na informativní úrovni popíše příslušnou techniku hry
- hraje přiměřeně obtížnou píseň na zvonkohru nebo jiný melodický nástroj

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví velkou rytmickou stupnici na malý buben, etudu na malý buben, etudu pro bicí soupravu, skladbu pro bicí soupravu s využitím vlastní interpretace a improvizace.

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využije prstové techniky při hře na malý buben i bicí soupravu
- použije složitější technické prvky (*akcent, jednoduchý příraz, dvojitý a trojitý příraz, tlakový vír, ghost notes, paradiddles*)
- realizuje své myšlenky při doprovodu hudební podehrávky

- zvládá aplikovat varianty *paradiddle* v jednoduchém *groove* či *break*
- rozvine nezávislost ovládání rukou i nohou
- učí se hru z listu v rámci obtížnějších kompozic
- hraje složitější party různých hudebních stylů (*pop, rock, latin, funk*)
- realizuje vlastní hudební myšlenky
- hraje základní typy úderů na perkuse (conga, bonga)
- aktivně se zapojuje do souborové nebo orchestrální hry
- spolupracuje s dirigentem i ostatními hráči hudebního uskupení
- vnímá odpovědnost za výsledek společné práce hudebního uskupení

Postupová zkouška: ročník je zakončen postupovou zkouškou, na které žák zahraje velkou rytmickou stupnici na malý buben, přednesovou etudu na malý buben, etudu pro bicí soupravu a složitější skladbu pro bicí soupravu s využitím vlastní tvořivosti. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- ovládá doposud nabytou techniku hry na malý buben
- fixuje při hře na bicí soupravu obtížnější technické a výrazové prvky
- využívá nezávislosti ovládání rukou i nohou
- hraje z listu obtížnějších kompozice
- zná techniku double roll
- hraje složitější party různých hudebních stylů (*pop, rock, latin, funk*)
- seznámí se s dalšími často využívanými hudebními styly (*jazz, afro-cuban rytmy, latinsko-americké rytmy*)
- realizuje vlastní hudební myšlenky
- dokáže doposud nabyté zkušenosti využít k doprovodu různých hudebních uskupení i hráčů
- je platným hráčem nejrozličnějších hudebních uskupení
- podle vlastního zaměření navazuje interpretací na hudební tradice nebo spolupracuje se soubory, které se lépe orientují v nových uměleckých žánrech
- plně si uvědomuje vlastní odpovědnost za společný výsledek každé interpretace

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví velkou rytmickou stupnici, přednesovou etudu na malý buben, přednesovou etudu pro bicí soupravu, složitější skladbu pro bicí soupravu a *open solo*.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.14 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu je v oblasti Hudební interpretace a tvorby realizováno výukou hry individuálně nebo ve skupinkách dvou až čtyř žáků. Žáci vyučovaní individuálně získávají kompetence osobnostně sociální díky účelnému zapojení do společných uměleckých aktivit v předmětech Komorní hra, Hra v souboru, případně Sborový zpěv, do kterých budou zařazováni podle potřeb a individuálních schopností v průběhu studia. Žáci vyučovaní ve skupinkách mohou tyto kompetence získat Komorní hrou v rámci výuky ve skupince.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Výuku povinně volitelných předmětů lze zařadit podle individuálních možností žáka na základě doporučení pedagoga a předmětové komise i do jiných ročníků (schvaluje ředitel školy).
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.

- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.14.1 Učební osnovy předmětu Hra na zobcovou flétnu

Přípravné studium

Přípravné studium „Hra na zobcovou flétnu“ je určeno jak pro žáky, kteří chtějí pokračovat ve hře na zobcovou flétnu, tak pro budoucí hráče na příčnou flétnu, případně jiné dřevěné nebo žesťové dechové nástroje. Výuka probíhá individuálně nebo ve skupině 2 až 4 žáků. Cílem je probouzení a udržování zájmu o hudbu a vlastní nástroj. V průběhu studia se žák připraví k přijetí do 1. ročníku a získá základní kompetence potřebné k ovládání nástroje.

1. a 2. ročník

Žák:

- je seznámen se zobcovou flétnou a jejími částmi, umí pečovat o nástroj, zná možnosti a využití zobcové flétny
- získá návyk anatomického uchopení nástroje a správného postoje (správné držení nástroje, správné postavení pravé a levé ruky, správné polohy levého palce, přesné zakrývání dírek)
- je schopen se dle svých možností doma samostatně připravovat na výuku
- zná základní hmaty (nejprve v levé ruce, spojování nejprve dvojic tónů, správné nasazení jazykem)
- rozvine rytmické a melodické cítění, smysl pro kvalitu hraných tónů, schopnost nápodoby učitele ozvěnou, smysl pro výšku tónu, hudební paměť a představivost, lásku k nástroji, vztah ke kulturnímu dědictví našeho národa prostřednictvím lidové písně
- zvládá hru jednoduchých písní z paměti v rozsahu jedné oktávy (d1 - d2), základní koordinaci potřebných složek hry
- spolupracuje s rodiči, s učitelem i se spolužáky, dokáže poslouchat hru druhého

Přijímací zkouška: 2 lidové písně

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zná nástroj a jeho části a správné sestavení nástroje zvládá správný a uvolněný postoj u nástroje, správné držení nástroje, správnou polohu levé a pravé ruky a samostatnou domácí přípravu
- umí správné nasazení jazykem, správný nádech i regulovaný výdech, těsné zakrývání dírek, koordinuje pohyb prstů bez zrakové kontroly
- na přiměřené úrovni vnímá melodii a rytmus skladby,
- má smysl pro kvalitu hraných tónů, a pro výšku tónu ve spojení s příslušným hmatem
- na základní úrovni hraje z not
- ovládá jednoduché spojování tónů do melodie, hru lidových písní

Postupová zkouška: žák prokáže schopnost zakrýt dírky v rozsahu jedné oktávy, zahraje tři lidové písně

2. ročník

Žák:

- má správné hráčské návyky, postoj při hře, nasazení tónů jazykem, správný nádech ústy
- je seznámen s flétnovými hmaty v rozsahu c1 – e2
- na přiměřené úrovni vnímá melodii a rytmus skladby
- zvládá základy práce s notovým zápisem
- hraje jednoduché melodie a lidové písně z paměti v různých tóninách
- je schopen nastupovat skladbu a veřejně s ní vystoupit

Postupová zkouška: 3 lidové písně, jednoduchá melodie z not.

3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (postoj, držení nástroje, práce s jazykem
- přiměřeně zvládá základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstovou techniku, kvalitní tón), základní orientaci v notovém zápisu
- je seznámen s novými tóny, doplňuje si tónový rozsah
- na přiměřené úrovni vnímá melodii, tempo a rytmus skladby
- vnímá náladu skladby, osobitou interpretaci s použitím elementárních výrazových prostředků
- podle možností se zapojuje do komorní hry
- ovládá hru vybraných durových stupnic
- zvládá základy hry z notového zápisu, hru dvouhlasých skladbiček dle notového zápisu

Postupová zkouška: durová stupnice v rozsahu jedné oktávy, dvě skladby odpovídající náročnosti, lidová píseň

4. ročník

Žák:

- orientuje se v probraných elementárních technických prvcích a dovednostech, synchronizaci prstů při obtížnějších hmatových kombinacích, hospodaří s výdechem,
- je schopen samostatného studia při domácí přípravě,
- intonuje při souhře v komorní hře
- hraje legato, staccato, správně využívá palce levé ruky, zvládá techniku přefukování do oktávy, hru vyšších tónů
- interpretuje skladby různých stylových období a žánrů
- má rozvinuté melodické a rytmické cítění, vyrovnanost hry, kvalitu tónů, orientaci v notovém zápisu v „C“ ladění, hudební paměť, hru z listu
- uplatňuje se v komorní hře v duu
- ovládá hru základních durových a mollových stupnic

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, lidová píseň, dvě skladby odpovídající náročnosti.

5. ročník

Žák:

- dosáhl technické zdatnosti, manuální zručnosti a motorické schopnosti,
- orientuje ve vyšších polohách, hraje plynule, pohotově se orientuje v notovém zápisu, hraje vysoké tóny
- je schopen interpretačně čisté hry, má kvalitní tón, hraje z paměti, hraje z listu,
- má přehled různých hudebních žánrů a stylových období, jeví zájem o poslech hudby, osobitou interpretaci hry,
- hru v duu, případně v triu, má smysl pro souhru, nese společnou zodpovědnost za výkon
- uplatňuje se v komorní hře fléten v rámci hodiny, dle schopností též v komorní souhře s klavírem, cembalem, či jiným nástrojem
- je seznámen s altovou zobcovou flétnou (dle velikosti prstů), se čtením notového zápisu v F ladění (pokud hraje na alt)

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, lidová píseň, dvě skladby odpovídající náročnosti.

6. ročník

Žák:

- ovládá hru legata i staccata, plynulost výměny obtížnějších hmatových kombinací, zběhlost ve čtení notového zápisu
- je seznámen s altovou zobcovou flétnou, s čtením notového zápisu v F ladění
- zvládá hru melodických ozdob, střídání čtení „C a F“ ladění
- má rozvinuté rytmické a melodické cítění,
- má smysl pro kvalitu tónů, odlišení výrazu pomocí rozdílné artikulace jazykem, rozlišení interpretace skladeb různých stylových období a žánrů,
- hraje z listu, hudební paměť
- využívá získaných dovedností k poznávání skladeb různého charakteru
- dle svých možností, schopností a dovedností se uplatňuje v komorní souhře s flétnami, či s doprovodem klavíru nebo cembala

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice s variacemi dle výběru, dvě skladby odpovídající náročnosti.

7. ročník

Žák:

- využívá všechny získané dovednosti a návyky, hru ve vyšších polohách
- zvýšil kvalitu hry v oblasti interpretační čistoty, osobitého prožitku a přednesu skladeb
- uplatňuje samostatnost při výběru a studiu nové skladby
- uplatňuje zkušenosti z poslechu skladeb
- je seznámen s originální literaturou pro svůj nástroj
- ovládá hru durových a mollových stupnic s variacemi dle výběru

- uplatňuje se v komorní souhře s doprovodem klavíru, cembala, v komorní hře v duu, či jiném seskupení nástrojů dle možností a schopností

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví durovou nebo mollovou stupnici s variacemi dle výběru, dvě skladby odpovídající náročnosti, jednu skladbu z paměti.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá hru legato, melodických ozdob, používání různého nasazení jazykem
- dbá na kvalitu tónu, ovládání dechu, dechovou oporu, vyrovnanost hry, sluchovou sebekontrolu, rytmické cítění, hru z listu, osobitou interpretaci a pochopení hrané skladby
- je seznámen s novými skladbami originální literatury pro nástroj a s výbornými interprety a jejich nahrávkami
- uplatňuje se ve hře v duu, triu a v komorní, či souborové hře (dle možností)

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice s variacemi dle výběru, dvě skladby odpovídající náročnosti, jedna skladba z paměti.

2. ročník

Žák:

- má smysl pro čistou interpretaci skladeb různých stylů a žánrů
- dbá na artikulaci jazykem
- interpretuje vnitřně pohyblivě, plasticky interpretuje
- projevuje samostatnost při studiu lehčích skladeb
- je seznámen se s novými skladbami originální literatury pro nástroj, s výbornými interprety a s nahrávkami, rozvine hru z listu
- dle svých možností se uplatňuje v komorní či souborové hře

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice (artikulace), dvě skladby odpovídající náročnosti, jedna skladba z paměti.

3. ročník

Žák:

- dbá na prstovou techniku hry, práci s dechem
- je seznámen s novými skladbami originální literatury pro nástroj, s výbornými interprety a jejich nahrávkami
- dbá na kvalitu tónu, vyrovnanost hry, hru z listu
- je schopen samostatně pracovat na nových skladbách
- uplatňuje se v komorní, souborové hře (dle možností)

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, dvě skladby odpovídající náročnosti.

4. ročník

Žák:

- věnuje se hlavně výrazové stránce hry, v níž uplatňuje všechny získané dovednosti a návyky
- využívá získané znalosti o stylové interpretaci, barevnosti tónu, prstové techniky, svého osobitého projevu ve vyjádření nálady skladby, zkušeností z poslechu hudby
- zapojuje se do nejrozumnějšího komorního obsazení (dle možností)

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví dvě skladby odpovídající náročnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.15 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření *Hra na příčnou flétnu* je v oblasti *Hudební interpretace a tvorba* realizováno individuální výukou žáků v integrovaném hlavním předmětu *Hra na příčnou flétnu* a skupinovou, resp. kolektivní výukou v předmětech *Komorní hra*, *Hra v orchestru*, *event. Sborový zpěv*. Součástí integrovaného hlavního předmětu jsou předměty *Hra z listu*, *Příprava k souhře*, a *Elementární improvizace a jiné předměty*, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím zařazuje do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu na základě individuálních potřeb žáka. V prvních třech ročnících může být výuka, nebo její část, prováděna na přípravném nástroji, zobcové flétně. Toto rozhodnutí je plně v kompetenci učitele, který provádí diagnostiku a je závislé na míře duševní i fyzické vyspělosti žáka.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.15.1 Učební osnovy předmětu: Hra na příčnou flétnu

Přípravné studium I. stupně

V přípravném studiu „Hra na příčnou flétnu“ žák hraje převážně na přípravný nástroj - zobcovou flétnu. Hrou na zobcovou flétnu žák si žák připravuje a získává základní návyky, potřebné pro hru na flétnu příčnou. V průběhu studia je možno dle schopností žáka zařadit seznámení s nátiskem a tvorbu tónu na hlavici příčné flétny. Výuka probíhá individuálně nebo ve skupině 2 až 4 žáků. Cílem je probouzení a udržování zájmu o hudbu a vlastní nástroj. V průběhu studia se žák připraví k přijetí do 1. ročníku a získá základní kompetence, potřebné k ovládnutí nástroje.

1. a 2. ročník

Žák:

- zná zobcovou flétnu a její části, základní péči o nástroj, možnosti a využití zobcové flétny, příčnou flétnu, její části, možnosti a využití, hlavici příčné flétny, základy nátisku a tvorbu tónu na hlavici
- zvládá anatomické uchopení zobcové flétny a správný postoj, správné držení zobcové flétny, správné postavení pravé a levé ruky, správnou polohu levého palce, přesné zakrývání dírek,

- je schopen samostatně se doma připravovat na výuku i vystoupení
- zná základní hmaty na zobcové flétně, nejprve v levé ruce,
- spojuje nejprve dvojic tónů,
- správně nasazuje jazykem
- má rytmické a melodické cítění, smysl pro kvalitu hraných tónů
- je schopen nápodoby učitele ozvěnou
- má smysl pro výšku tónu, hudební paměť a představivost, vztah ke kulturnímu dědictví našeho národa prostřednictvím lidové písně
- ovládá hru jednoduchých písní na zobcovou flétnu z paměti v rozsahu jedné oktávy (d1-d2), základní koordinaci potřebných složek hry
- spolupracuje s rodiči, s učitelem i se spolužáky
- poslouchá a vnímá hru druhého, schopnosti koncentrace

Přijímací zkouška: 2 lidové písně

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho částmi, vznikem a vývojem, se sestavováním a základní údržbou nástroje, se základy prstové techniky, s dechovou a jazykovou technikou, přesným nasazováním a zakončováním tónů, s možnostmi a využitím nástroje
- zvládá správný postoje při hře, správného držení nástroje, správného dýchání, správného postavení rukou a přiměřeného zdvihu prstů, správného tvoření tónu, samostatné domácí přípravy
- orientuje se v notovém zápisu
- ovládá základy tvorby tónu, hraje jednoduché melodie
- vnímá rytmus a melodii skladby
- dbá na kvalitu hraných tónů, hudební paměť a představivost
- ovládá nasazení tónu, hru jednoduché melodie dle notového zápisu

Postupová zkouška: tónové cvičení, jednoduchá melodie z paměti či z not (na základě osobních předpokladů žáka je možno konat zkoušku úplně, či částečně na přípravném hudebním nástroji - zobcové flétně).

2. ročník

Žák:

- dbá na správné tvoření tónu, držení nástroje, kvalitu tónu
- je seznámen s novými tóny dle svých schopností, se základními dynamickými odstíny, s hrou tenuto a legato
- ovládá práci s i s dechem a jazykem, prstovou techniku
- vnímá rytmus a melodii skladby
- zvládá hru z listu

- ovládá tvoření tónu v rozsahu dle svých schopností, počátek hry stupnic na zobcovou flétnu (dle možností žáka), hru jednoduchých lidových písní, hru jednoduchých melodií

Postupová zkouška: durová stupnice, 1 cvičení (etuda), lidová píseň nebo skladba. Zkušební látku – nebo její část - může hrát žák na přípravném hudebním nástroji - zobcové flétně.

3. ročník

Žák:

- dbá na tvoření krásného tónu, uvolněnost nátisku, artikulaci jazykem, prstovou techniku, dechovou techniku, orientaci v notovém zápisu
- vnímá rytmus a melodii skladby
- hraje s dynamickým odlišením,
- ovládá hru z paměti, hru z listu, vnímá náladu skladby, osobitou interpretaci s použitím elementárních výrazových prostředků
- je schopen samostatně se doma připravovat
- dbá na nátisk pomocí hry vydržovaných tónů, čistotu legatových spojů
- ovládá správný postoj a držení nástroje, interpretaci jednoduchého hudebního útvaru podle sluchu, hru jednoduché melodie z paměti, interpretaci obou hlasů jednoduchých duet

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice (dle dosaženého rozsahu), dvě skladby (lid. písně) odpovídající náročnosti, jedna drobná přednesová skladba (možno z paměti). Zkušební látku – nebo její část - může hrát žák na přípravném hudebním nástroji - zobcové flétně.

4. ročník

Žák:

- ovládá dechové návyky, kvalitu tónu, hudební představivost a paměť,
- je schopen samostatné domácí přípravy,
- ovládá intonaci, naladění nástroje
- zvládá rozsah tónů dle možností, rozsah dynamických možností
- vnímá melodii a rytmus,
- hraje vyrovnaně,
- hraje z listu
- uplatňuje se v komorní hře v duu
- ovládá základní tvoření tónu na příčné flétně v přiměřeném rozsahu

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice v dosaženém rozsahu, etuda, přednesová skladba.

5. ročník

Žák:

- zvládá hru složitějších rytmických útvarů, hru základních melodických ozdob, rozšiřuje tónový rozsah dle možností,
- má správné dechové návyky, intonační jistotu

- dbá na interpretační čistotu hry, kvalitu tónů, hru z paměti, hru z listu, přehled různých hudebních žánrů a stylových období, zájem o poslech hudby, osobitou interpretaci hry
- uplatňuje se v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice v dosaženém rozsahu, tónický kvintakord, dvě skladby odpovídající náročnosti.

6. ročník

Žák:

- má uvolněný nátisk
- má základní znalosti interpretace různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností a další prstovou techniku nácvikem stále náročnějších etud
- ovládá hru legata, vibrata
- vnímá rytmus a melodii skladby
- dbá na kvalitu tónů,
- vnímá dynamickou proměnlivost, rozlišuje interpretace skladeb různých stylových období a žánrů,
- hraje z listu,
- využívá získané dovednosti a návyky v komorní či orchestrální hře

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice v dosaženém rozsahu, kvintakord, dvě skladby odpovídající náročnosti.

7. ročník

Žák:

- využívá všechny získané dovednosti a návyky, kultivované nasazení a příjemnou barvu tónu, dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku
- uplatňuje své znalosti různých stylů a žánrů při interpretaci skladeb přiměřené obtížnosti, nabyté dovednosti v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- projevuje samostatnost při výběru a studiu nové skladby
- využívá zkušenosti získané poslechem skladeb

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví **minimálně** dvě skladby odpovídající náročnosti.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- ovládá hru legato, melodických ozdob, vibrato

- dbá na kvalitu tónu a jeho barvu, vyrovnanost hry, sluchovou sebekontrolu, rytmické cítění,
- hraje z listu,
- orientuje se v interpretaci různých stylů a žánrů, pochopení hrané skladby
- ovládá intonační spolehlivost
- vyhledává a poslouchá skladby flétnového repertoáru
- uplatňuje se v sólové, komorní, souborové či orchestrální hře

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, kvintakord, dvě skladby odpovídající náročnosti

2. ročník

Žák:

- má smysl pro čistou interpretaci skladeb různých stylů a žánrů
- je schopen samostatného studia,
- používá elementárních výrazových prostředků,
- využívá zkušenosti získané poslechem hry,
- vyhledává skladby podle vlastního výběru
- dbá na kvalitu a barvu tónu,
- využívá doposud získané znalosti a dovednosti,
- ovládá hru z listu
- má přehled o základních skladbách a známých interpretech pro daný nástroj
- uplatňuje se v komorní, souborové či orchestrální hře

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, kvintakord, dvě skladby odpovídající náročnosti

3. ročník

Žák:

- dbá na kvalitu a barvu tónu,
- orientuje se v interpretaci různých stylů a žánrů,
- využívá doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje, intonuje,
- má přehled o základních skladbách a známých interpretech pro daný nástroj, hru z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Postupová zkouška: durová nebo mollová stupnice, kvintakord, dvě skladby odpovídající náročnosti.

4. ročník

Žák:

- při hře uplatňuje všechny získané znalosti a dovednosti pracuje s výrazem skladby (frázování, dynamika, barva zvuku, přiměřená technická zdatnost, vlastní osobitý projev ve vyjádření nálady skladby)
- používá celý rozsah nástroje
- je schopen samostatného studia na základě poslechu zvukových nahrávek, vlastní interpretační a hudební zkušenosti
- vyhledává skladby a k vlastní profilaci
- je schopen řešit samostatně problematiku nástrojové techniky

- ovládá základní údržbu nástroje frází a výrazu
- zapojuje se do nejrozumnějšího komorního obsazení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví dvě skladby odpovídající náročnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.16 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA HOBOJ

Charakteristika studijního zaměření

Hoboj je dvouplátkový dřevěný dechový nástroj s charakteristickou „medovou“ barvou zvuku. Je oblíbený v komorní hře, v dechovém orchestru, krásně vyniká a pojí se i se smyčcovými nástroji. Vyniká rovněž v sólové hře nebo jako doprovodný nástroj v nejrozumnějších vokálních skladbách.

V prvních třech ročnících může být výuka, nebo její část, prováděna na přípravném nástroji, zobcové flétně. Toto rozhodnutí je plně v kompetenci učitele, který provádí diagnostiku a je závislé na míře duševní i fyzické vyspělosti žáka.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na hoboj	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozumnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena

- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na hobo	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.16.1 Učební osnovy předmětu Hra na hobo

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na hobo, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu.

Žák:

- má zájem o hru na hobo
- umí si připravit nástroj ke hře
- dle svých schopností a dispozic pracuje a utváří si nátisk, cvičí základní nátisková cvičení

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 lidové písně přiměřené náročnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- vyjmenuje jednotlivé části nástroje, umí svůj nástroj sám složit
- zná základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem a jazykem)
- s pomocí jazyka nasadí správně tón, dokáže nasazený tón držet na čtyři doby

- je schopen pravidelně se připravovat, zná zásady péče o hoboiový strojek a nástroj

Postupová zkouška: žák zahraje 2 lidové písně (rychlá, pomalá) přiměřené náročnosti.

2. ročník

Žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho důležitou součástí - strojkem
 - ovládá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem)
 - dbá na řádné nasazení tónu (pomocí jazyka, ne jen dechem)
- ovládá prstové technice (souhra prstů a nasazení jazykem)
- vytváří si návyk pravidelného denního cvičení
 - je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o hoboiový strojek, péče o nástroj, aj.)
 - aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici (legato, tenuto, staccato) + T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 lidovou píseň nebo přiměřeně obtížnou přednesovou skladbu.

3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a snaží se používat základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón a prstová technika)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a snaží se dle svých možností postupně zvyšovat prstovou techniku
- orientuje se v jednoduchých rytmických útvarech a v notovém zápisu
- zahraje podle svých individuálních možností zpaměti jednoduchou skladbu, např. lidovou píseň
- vnímá náladu skladby, snaží se ji pomocí výrazových prostředků co nejpresněji zachytit ve své hře
- využívá rozsah nástroje dle svých možností (c1- g2)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o hoboiový strojek, péče o nástroj, aj.)
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici (legato, tenuto, staccato) + T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu

4. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a snaží se používat základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón a prstová technika)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů

- orientuje se v jednoduchých rytmických útvarech a v notovém zápisu
- hraje z paměti jednoduché skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (c1- c3)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o hoboiový strojek, péče o nástroj, aj.)
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll + T5 a jeho obraty, D7 a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu.

5. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a používá základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón a prstová technika)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a snaží se dle svých možností zvyšovat prstovou techniku
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- zahraje podle svých individuálních možností z paměti jednoduchou skladbu
- využívá rozsah nástroje dle svých možností (c1- c3)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o hoboiový strojek, péče o nástroj, aj.)
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll, T5 + D7 a jejich obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu

6. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností a používá základní technické prvky hry
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a dle svých možností postupně rozvíjí prstovou techniku
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- zahraje podle svých individuálních možností z paměti přednesovou skladbu
- snaží se pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll, T5 + D7 a jejich obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu

7. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností a používá základní technické prvky hry
- stále dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a dle svých možností postupně rozvíjí prstovou techniku
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- zahraje podle svých individuálních možností z paměti přednesovou skladbu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (b- c3)
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví durové a mollové stupnice (do čtyř křížků a béček v celém rozsahu nástroje ve čtvrtových notách- tenuto, legato, staccato) + T5 a D7, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu z paměti.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti a používá základní technické prvky hry
- orientuje v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- zahraje z paměti přednesovou skladbu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (b - e3)
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- využívá získaných vědomostí a zkušeností ke studiu nových skladeb
- uplatňuje jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Postupová zkouška: žák zahraje durové a mollové stupnice (do pěti křížků a béček v celém rozsahu nástroje ve čtvrtových notách - tenuto, legato, staccato) + T5 a D7, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu z paměti. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti a používá základní technické prvky hry
- plně se orientuje v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (b - e3)
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- využívá získaných vědomostí a zkušeností ke studiu nových skladeb
- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- dále se rozvíjí po technické a výrazové stránce

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví dvě přiměřeně obtížné přednesové skladby z paměti (z období baroka či klasicismu, odlišné věty nebo skladby - pomalá, rychlá).

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.17 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA FAGOT

Charakteristika studijního zaměření

Fagot je dechový dřevěný hudební nástroj se strojkem z dvojitého třtinového plátku. Vznikl v Itálii v 16. století, jeho název pochází z italského *fagotto* – svazek, otep. Zpravidla je vyroben z javorového dřeva. Je oblíbený v komorní hře i v dechovém orchestru. Vyniká rovněž v sólové hře nebo jako doprovodný nástroj v nejrůznějších vokálních skladbách.

V prvních třech ročnících může být výuka, nebo její část, prováděna na přípravném nástroji, zobcové flétně. Toto rozhodnutí je plně v kompetenci učitele, který provádí diagnostiku a je závislé na míře duševní i fyzické vyspělosti žáka.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na fagot	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejruznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na fagot	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejruznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.17.1 Učební osnovy předmětu Hra na fagot

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na fagot (fagotino), nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu.

Žák:

- má zájem o hru na fagot
- umí si připravit nástroj ke hře
- dle svých schopností a dispozic pracuje a utváří si nátisk, cvičí základní nátisková cvičení

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 lidové písně přiměřené náročnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- vyjmenuje jednotlivé části nástroje, umí svůj nástroj sám složit
- zná základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem a jazykem)
- s pomocí jazyka nasadí správně tón, dokáže nasazený tón držet na čtyři doby
- je schopen pravidelně se připravovat, zná zásady péče o fagotový strojek a nástroj

Postupová zkouška: žák zahraje 2 lidové písně (rychlá, pomalá) přiměřené náročnosti.

2. ročník

Žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho důležitou součástí - strojkem
- ovládá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem)
- dbá na řádné nasazení tónu (pomocí jazyka, ne jen dechem), ovládá prstovou techniku (souhra prstů a nasazení jazykem)
- vytváří si návyk pravidelného denního cvičení
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o fagotový strojek, péče o nástroj, aj.)
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici (legato, tenuto, staccato) + T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 lidovou píseň nebo přiměřeně obtížnou přednesovou skladbu.

3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a snaží se používat základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a dle svých možností přiměřeně rozvíjí techniku hry
- orientuje se v jednoduchých rytmických útvarech a v notovém zápisu
- vnímá náladu skladby, snaží se ji pomocí výrazových prostředků co nejpřesněji zachytit ve své hře
- využívá rozsah nástroje dle svých možností (C – c1)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o fagotový strojek, péče o nástroj, aj.)
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici (legato, tenuto, staccato) + T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu.

4. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a snaží se používat základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů (využívá pomocné hmaty)
- orientuje se v jednoduchých rytmických útvarech a v notovém zápisu
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (C – g1)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o fagotový strojek, péče o nástroj, aj.)
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll + T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu.

5. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností (správné držení těla a nástroje, správná práce s dechem a jazykem) a používá základní technické prvky hry (řádné nasazení tónu, kvalitní tón)
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů (využívá pomocné hmaty) a přiměřeně rozvíjí techniku hry
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- využívá rozsah nástroje dle svých možností (C – g1)
- je řádně seznámen s problémy, které jsou s tímto nástrojem bezprostředně spjaté (práce a péče o fagotový strojek, péče o nástroj, aj.)
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll, T5 a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu.

6. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností a používá základní technické prvky hry
- dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a dle svých možností postupně rozvíjí prstovou techniku
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- snaží se pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici dur nebo moll, T5 + a jeho obraty, 2 etudy, 1 přednesovou skladbu.

7. ročník

Žák:

- využívá základních návyků a dovedností a používá základní technické prvky hry
- stále dbá na ušlechtilost tónu, vnímá intonaci jednotlivých tónů a dle svých možností postupně rozvíjí prstovou techniku
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (C – b1)
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních nebo v orchestru
- aktivně se účastní školních akcí

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví durové stupnice (do čtyř křížků a béček v celém rozsahu nástroje ve čtvrtových notách- tenuto, legato, staccato) + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti a používá základní technické prvky hry
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (C – c2)
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- využívá získaných vědomostí a zkušeností ke studiu nových skladeb
- uplatňuje se jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Postupová zkouška: žák zahraje durové a mollové stupnice (do pěti křížků a béček ve čtvrtových notách - tenuto, legato, staccato) + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti a používá základní technické prvky hry
- plně se orientuje v rytmických útvarech a v notovém zápisu

- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu skladby
- využívá rozsahu nástroje dle svých možností (C – c2)
- má vytvořený návyk pravidelného denního cvičení
- zvládá hru přiměřeně těžkých skladeb z listu
- využívá získaných vědomostí a zkušeností ke studiu nových skladeb
- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- dále se rozvíjí po technické a výrazové stránce

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví dvě přiměřeně obtížné přednesové skladby z odlišných období.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.18 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA KLARINET

Charakteristika studijního zaměření

Klarinet je jednoplátkový dřevěný hudební nástroj. Název pochází z italského clarinetto - malá trubka, neboť jeho zvuk ve vyšších polohách připomíná zvuk trubky (clarina). Z klarinetu se vyvinuly další nástroje, například saxofon. Klarinet má široké využití v sólové i komorní hudbě, je standardní součástí komorních i symfonických orchestrů a hraje důležitou roli v mnoha hudebních žánrech: klasická hudba, jazz, dechovka, folk a další.

V prvních třech ročnících může být výuka, nebo její část, prováděna na přípravném nástroji, zobcové flétně. Toto rozhodnutí je plně v kompetenci učitele, který provádí diagnostiku a je závislé na míře duševní i fyzické vyspělosti žáka.

Studijní zaměření Hra na klarinet je realizováno v oblasti hudební interpretace a tvorba individuální výukou v hlavním předmětu Hra na klarinet a kolektivní výukou v předmětu Komorní hra a Dechový orchestr.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
Povinné předměty	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)							
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
Povinně volitelné předměty								
Komorní hra				1	1	1	1	4

Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na klarinet	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.18.1 Učební osnovy předmětu Hra na klarinet

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na klarinet, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu.

Žák:

- má zájem o hru na nástroj
- umí si připravit nástroj ke hře
- zvládá nasadit tón, pracuje s dechem, osvojuje si souhru jazyka a prstů

Přijímací zkouška: 2 písně odlišného charakteru (lidové i umělé).

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- je schopen sestavit nástroj a upevnit si plátek
- pečuje o svůj nástroj
- orientuje se v základních principech držení těla, rukou, prstů a nástroje
- orientuje se v základní dechové technice, pracuje s bránicí a uvědomuje si její funkci
- využívá tónový rozsah e – a1
- je schopen napodobit jednoduchá melodická a rytmická cvičení v daném tónovém rozsahu
- účastní se třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 lidová píseň z not a 1 lidová píseň z paměti.

2. ročník

Žák:

- zvládá vytvořit tón a dále na něm pracovat
 - používá prvky základní dechové techniky
 - zahraje jednoduchou skladbu s doprovodem druhého hlasu
 - využívá tónový rozsah e – c2
 - hraje v duu s učitelem nebo spolužákem
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí, je schopen veřejně vystoupit s nastudovanou skladbou

Postupová zkouška: 1 stupnice, 1 lidová píseň z not a 1 lidová píseň z paměti, 1 etuda.

3. ročník

Žák:

- podle svých možností zvládá koordinaci dechu, prstů a jazyka
- na pokročilejší úrovni využívá prvky dechové techniky a vedení dechu
- dokáže zahrát z paměti jednoduchou písničku nebo kratší skladbu a veřejně ji předvede
- využívá tónový rozsah e – g2
- využívá základní dynamická odstínění *mezzoforte* a *forte*
- hraje v duu s učitelem nebo spolužákem
- minimálně jednou za rok veřejně vystoupí

Postupová zkouška: 1 durová stupnice do dvou předznamenání, 1 lidová píseň z not a 1 lidová píseň z paměti, 1 etuda.

4. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách
- využívá dynamiku *crescendo* a *decrescendo*
- je schopen zahrát *legato*, *portamento*
- zapojuje do hry obtížnější technické prvky

- dbá na kvalitu tónu a nátisku
- při hře rozlišuje *forte*, *mezzoforte* a *piano*
- dovede zahrát chromatickou stupnici v daném rozsahu (e – h2)
- hra je v duu s učitelem nebo spolužákem
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- minimálně jednou ročně veřejně vystoupí

Postupová zkouška: durová stupnice do dvou předznamenání v rozsahu 1 oktávy + T5, 3 etudy a přiměřeně obtížná krátká přednesová skladba.

5. ročník

Žák:

- dbá na tónovou kvalitu,
- pracuje s dechem a nátiskem
- využívá tónový rozsah e – c3
- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu dvou oktáv
- je schopen zahrát jednoduchý synkopický rytmus
- dokáže rozlišit tempová rozlišení skladby – rychle x pomalu
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- dovede zahrát jednoduché party z listu
- je schopen zahrát přiměřeně obtížnou přednesovou skladbu a veřejně ji předvést
- podle možností se zapojuje do komorní hry

Postupová zkouška: durová stupnice do dvou posuvek v přiměřeném rozsahu (legato, tenuto, staccato) + T5, 2 etudy a přiměřená přednesová skladba.

6. ročník

Žák:

- využívá tónový rozsah e – d3
- je schopen se na přiměřené úrovni samostatně starat o svůj nástroj
- ovládá hru durových stupnic do čtyř křížků i béček v půlových notách v rozsahu dvou oktáv
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem klavíru
- při hře klade důraz na intonaci
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- ovládá základní prstovou techniku
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolských akcí
- uplatňuje se i v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- přebírá zodpovědnost za výkon celého seskupení

Postupová zkouška: durové stupnice do dvou posuvek v přiměřeném rozsahu + T5, dvě etudy a přednesová skladba.

7. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do čtyř křížků i béček
- hraje mollové stupnice do dvou posuvek, včetně T5
- je schopen hry přednesové skladby s doprovodem klavíru
- je schopen samostatně se připravovat na individuální výuku i do zkoušek dechového orchestru a komorního souboru
- při domácí přípravě volí vhodný postup a pořadí nácviku skladeb
- je schopen vytvořit kvalitní tón a pracovat s ním
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí
- uplatňuje se i v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- přebírá zodpovědnost za výkon celého seskupení

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně jednu skladbu přiměřené obtížnosti.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- ovládá stupnice durové do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- umí diskutovat o výběru skladeb, jejich obtížnosti a žánru
- orientuje ve složitějších rytmických seskupeních (kvintola, sextola)
- samostatně využívá dovednosti v oblasti dynamiky
- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby
- je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (*legato, staccato, tenuto*), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- umí samostatně naladit nástroj
- interpretuje skladby různých stylových období a žánrů
- samostatně si vyhledává repertoár i nahrávky
- aktivně se účastní kulturního života školy
- hraje melodické ozdoby, zná jejich interpretačně správné a stylové použití
- uplatňuje se i v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- přebírá zodpovědnost za výkon celého seskupení

Postupová zkouška: durová stupnice do čtyř posuvek + T5, dvě etudy a jedna přednesová skladba. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- zná charakteristickou interpretaci různých stylových období a žánrů

- aktivně se účastní kulturního života školy
- je schopen posoudit výkon svůj i někoho jiného
- podle svého zaměření a zájmu se aktivně podílí na výběru repertoáru
- hraje durové i mollové stupnice do čtyř posuvek ve čtvrtových notách včetně T5 a D7
- uplatňuje se i v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- přebírá zodpovědnost za výkon celého seskupení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví jednu přiměřeně náročnou skladbu.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.19 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA SAXOFON

Charakteristika studijního zaměření

Saxofon je jednoplátkový dřevěný dechový nástroj vyráběný převážně z mosazi. Používá se především v jazzu (jako sólový nástroj i jako součást jazzových komorních souborů či orchestrů) a v menší míře i v klasické hudbě. Původním záměrem však bylo vytvořit nástroj vhodný pro dechové a vojenské orchestry. Do rodiny dřevěných dechových nástrojů patří kvůli své stavbě a způsobu jakým se na něj hraje. Již od počátku byly saxofony konstruovány výhradně z kovu.

Studijní zaměření Hra na saxofon je realizováno v oblasti Hudební interpretace a tvorba individuální výukou v integrovaném hlavním předmětu Hra na saxofon a kolektivní výukou Komorní hra a Hra v orchestru.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).

- *Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejružnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena*
- *Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.*
- *Výuku je možno v 1. a 2. ročníku z důvodu fyzické vyspělosti žáka absolvovat na jiný dechový nástroj (zobcová flétna, klarinet)*

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na saxofon	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- *O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).*
- *Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejružnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.19.1 Učební osnovy předmětu Hra na saxofon

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na saxofon, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu.

Žák:

- má zájem o hru na nástroj
- umí si připravit nástroj ke hře
- umí nasadit tón, zvládá souhru jazyka a prstů

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 lidové písně přiměřené obtížnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- je schopen sestavit nástroj, upevnit si plátek a pečovat o svůj nástroj
- orientuje se v základních principech držení těla, rukou, prstů, nástroje
- orientuje se v základní dechové technice
- umí pracovat s bránicí a uvědomuje si její funkci
- zahraje z paměti jednoduché lidové písně
- umí správně nasadit tón
- využívá tónový rozsah c1 – c2
- minimálně jednou za rok veřejně vystoupí
- podle možností hraje v duu s učitelem nebo spolužákem

Postupová zkouška: stupnice ve zvládnutém tónovém rozsahu, 1 lidová píseň, 1 umělá píseň s doprovodem.

2. ročník

Žák:

- zvládá tvoření tónu, na kterém dále pracuje
- orientuje se v základních principech držení těla, rukou, prstů, nástroje
- chápe techniku správného dýchání a pracuje s ní
- vnímá hudební frázi a rytmus skladby
- využívá tónový rozsah c1 – g2
- zvládne nastudovat skladbu z paměti a veřejně s ní vystoupit
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí
- hraje duo s pedagogem nebo spolužákem

Postupová zkouška: stupnice v jedné oktávě + T 5, 1 etuda (technické cvičení), 1 lidová píseň, 1 skladba s doprovodem.

3. ročník

Žák:

- na přiměřené úrovni zvládá koordinaci dechu, prstů, jazyka
- stále pracuje se základní dechovou technikou a způsobem vedení dechu
- dokáže zahrát z paměti jednoduchou písničku, kratší skladbu
- využívá hru *tenuto*, *staccato*, *legato*
- je zodpovědný za svou přípravu na výuku
- je schopen veřejného vystoupení
- využívá tónový rozsah c1 – c3
- hraje duo s pedagogem nebo spolužákem

Postupová zkouška: stupnice dur v jedné oktávě + T 5, 1 etuda nebo technické cvičení, 1 lidová píseň, 1 přednesová skladba přiměřené obtížnosti.

4. ročník

Žák:

- zvládá koordinaci dechu, prstů, jazyka
- aktivně využívá všech základních prvků dechové techniky a způsobu vedení dechu
- využívá svých schopností a snaží se zapojit do komorních her nebo orchestru
- vnímá dynamiku a využívá ji (*crescendo a decrescendo*)
- správně artikuluje hranou skladbu
- využívá tónový rozsah c1 – c3
- je schopen veřejného vystoupení s připravenou skladbou
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 durová nebo mollová stupnice + T 5, D 7, 1 etuda, 1 přednesová skladba s doprovodem.

5. ročník

Žák:

- využívá svých schopností a zapojuje se do komorní hry nebo orchestru
- vnímá dynamiku a agogiku hrané skladby
- hraje složitější technické a rytmické prvky
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- využívá tónový rozsah c1 – c3
- hraje duo s pedagogem nebo spolužákem
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 durová nebo mollová stupnice + T 5, D 7, 1 etuda, 1 přednesová skladba s doprovodem.

6. ročník

Žák:

- dbá na tónovou kvalitu,
- správně dýchá a upevňuje nátisk
- je schopen samostatně pracovat se zadanou skladbou
- využívá svých schopností a zapojuje se do komorní hry nebo orchestru
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- z listu zahraje jednoduchou skladbu
- využívá tónový rozsah c1 – e3
- hraje duo s pedagogem nebo spolužákem
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 durová nebo mollová stupnice + T 5, D 7, zm. 7, 1 etuda, 1 přednesová skladba s doprovodem.

7. ročník

Žák:

- pracuje na tónové kvalitě, dýchání a upevňování nátisku
- je schopen samostatně pracovat
- využívá svých schopností a zapojuje se do komorní hry nebo hry v orchestru
- vědomě pracuje s agogikou a dynamikou
- má rozvinuté celkové hudební a rytmické cítění
- uvědoměle interpretuje danou skladbu
- uplatňuje své znalosti při hře z listu
- je schopen samostudia přiměřeně obtížných skladeb
- využívá tónový rozsah c1 – e3
- aktivně i pasivně se účastní veřejných akcí školy
- uplatňuje se i v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- přebírá zodpovědnost za výkon celého seskupení

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví 1 - 2 skladby odpovídajícího rozsahu a náročnosti (skladba o 2 větách – 1 věta z paměti).

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- uvědoměle pracuje s kvalitou a barvou tónu
- využívá všechny dosud poznané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- zvládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem
- hraje s intonační jistotou
- podílí se aktivně na výběru repertoáru
- samostatně si vyhledává audio nahrávky skladeb
- zvládá jednodušší hru z listu
- chodí na koncerty, poslouchá nahrávky a rozšiřuje si své hudební znalosti ve všech oblastech hudby
- uplatňuje celkový přehled o literatuře nástroje ve vlastní interpretaci
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních i v orchestru

Požadavky ke zkouškám: 1 stupnice dur nebo moll, kvintakordy a septakordy, 2 etudy a 1 přednesová skladba (2 věty, jedna věta z paměti). Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- ve hře využívá všechny dosavadní znalosti a dovednosti
- používá veškeré technické prvky hry - nasazení tónu, kvalitní tón a prstová technika
- orientuje se v rytmických útvarech a v notovém zápisu

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- dokáže pomocí výrazových prostředků vystihnout náladu a charakter skladby
- má vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylů a žánrů (na základě poslechu a studia dějin hudby)
- je schopný uplatnit se jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení
- zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- je schopen elementární improvizace

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 přiměřeně obtížné skladby.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.20 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TRUBKU

Charakteristika studijního zaměření

Trubka je jedním z nejčastěji používaných dechových žesťových nástrojů. Má široké využití v sólové i kolektivní hře a téměř ve všech hudebních žánrech – klasické hudbě, jazzu, populární hudbě, dechové hudbě, latinskoamerické i filmové hudbě.

Trubka svým mnohostranným uplatněním vyžaduje nemalé schopnosti a dovednosti hráče, které mohou žáci získávat v I. i II. stupni základního studia v předmětech Hra na trubku, Hudební nauka, Dechový orchestr a Komorní hra.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.

- *Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena*
- *Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.*

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na trubku	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- *O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).*
- *Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.20.1 Učební osnovy předmětu Hra na trubku

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na trubku, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu. Zařazení do předmětu navrhuje třídní učitel a schvaluje ředitel školy.

Žák:

- má zájem o hru na trubku
- umí si připravit nástroj ke hře
- podle svých schopností a dispozic má základní nátlakové návyky

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 písně přiměřené náročnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- umí správně dýchat pomocí žeberně-bráničního dýchání
- zvládne nasadit tón na slabiku „tá“
- pojmenuje jednotlivé části nástroje a zná jejich údržbu
- je schopen hry v půlových a celých notách
- zvládá hru v rozsahu c1 – g1
- hraje duo s pedagogem nebo spolužákem
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: žák zahraje 2 písně přiměřené náročnosti.

2. ročník

Žák:

- využívá své dechové a nátiskové schopnosti
- ovládá příslušný tónový rozsah
- udrží tón v nátiskové a intonační rovině
- pomocí jednoduchých dechových cvičení a hry dlouhých tónů zvětšuje svou dechovou kapacitu
- reprodukuje hru tenuto a legato v celých, půlových a čtvrtových notách
- rozlišuje dvoudobý, třídobý a čtyřdobý takt
- pohotově čte pravidelné členění čtvrtové noty
- postupně se zapojuje do komorní hry (v rámci vyučovací hodiny se spolužákem nebo učitelem)
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 stupnice, 2 lidové písně, 1 jednoduchá etuda.

3. ročník

Žák:

- zvládá zásady správného dýchání
- je schopen prokázat svou samostatnou domácí přípravu
- dokáže spolehlivě nasazovat jednotlivé tóny v rozsahu oktávy
- při hře dokáže rozlišovat slabou a silnou dynamiku
- pohotově čte pravidelné členění osminové noty
- hraje tónovou řadu v půlových notách
- je schopen hry společně s druhým nástrojem (se spolužákem nebo učitelem)
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: 1 stupnice, 2 lidové písně, 1 jednoduchá etuda.

4. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- ve stupnicích hraje T5 s obraty
- zapojuje se do hry v dechovém orchestru – učí se komunikaci v rámci souboru
- zdokonaluje techniku hry, zlepšuje kvalitu tónu
- při hře rozlišuje *forte*, *mezzoforte* a *piano*
- vnímá a hraje tempová rozlišení skladby – rychle x pomalu
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých notách, provádí nátisková cvičení
- pohotově čte půlovou a čtvrtovou notu s tečkou
- je schopen zahrát krátkou jednoduchou přednesovou skladbu
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: durová stupnice do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5, etuda a jednoduchá krátká přednesová skladba.

5. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- zdokonaluje techniku hry, vědomě zlepšuje kvalitu tónu
- při hře rozlišuje všechna dynamická a tempová označení skladby
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých a půlových notách
- je schopen zahrát krátkou jednoduchou přednesovou skladbu
- kombinuje hru *staccato* a *legato*
- samostatně cvičí party do dechového orchestru

Postupová zkouška: durová stupnice do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, etuda a jednoduchá krátká přednesová skladba.

6. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do tří křížků a tří béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem klavíru
- klade důraz na intonaci při hře v orchestru, souboru i s klavírem
- dokáže se soustředit na svůj výkon a je za něj zodpovědný
- hraje retní vazby v půlových notách
- při domácí přípravě volí vhodný postup a pořadí nácviku skladeb
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Postupová zkouška: durové stupnice do třech posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, dvě etudy a jednoduchá přednesová skladba.

7. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do čtyř křížků a čtyř béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- hraje mollové stupnice do dvou posuvek – hraje je v celých nebo půlových notách, včetně T5 s obraty
- je schopen samostatně se připravovat do zkoušek dechového orchestru a komorního souboru
- vědomě pěstuje ušlechtilý tón
- zdokonaluje již dobře zvládnutou prstovou techniku a jazykovou pohyblivost na různých rytmicko-melodických figurách
- dokáže ve hře používat *akcenty* a *sforzata*, zvládá hru s agogickými změnami (*ritardando*, *accelerando*, *ritenuto*)
- zvládá hru v osminovém taktu
- je schopen veřejného vystoupení
- aktivně se účastní třídních besídek i celoškolních akcí

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví dvě etudy a jednu přednesovou skladbu přiměřené obtížnosti.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- uplatňuje získané dovednosti z předchozího studia
- navazuje na repertoár I. stupně studia
- rozvíjí techniku hry, postupně odstraňuje případné problémy
- hraje melodické ozdoby
- ovládá stupnice dur do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- spolupodílí se na výběru skladeb, hodnotí jejich obtížnost, styl
- je seznámen s novými hudebními formami (*concertino*, *sonata*, *koncert*)
- samostatně uplatňuje ve hře dynamiku a agogiku
- hraje v dechovém orchestru a komorním souboru a je schopen samostatné přípravy do těchto souborů
- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby
- je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (*legato*, *staccato*, *tenuto*), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- samostatně naladí nástroj
- samostatně zvládá nácvik náročnějších skladeb a orchestrálních i komorních partů
- poslechem nahrávek se seznamuje s interpretací různých stylových období a žánrů

- je podporován a motivován k návštěvám koncertů a festivalů všech žánrů

Postupová zkouška: durová stupnice do čtyř posuvek v půlových notách + T5, dvě etudy a jedna přednesová skladba. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku.

4. ročník

Žák:

- uplatňuje získané dovednosti z předchozího studia
- je seznámen s hrou na příbuzné nástroje (piccolo trubka, křídlovka, trubky s jiným laděním - C, D, Es)
- zvládá transponovat jednoduché skladby do nejčastějších ladění
- hraje orchestrální party, je schopen jejich samostatného nastudování
- zvládá retní vazby ve čtvrtových a osminových notách
- aktivně se účastní koncertních vystoupení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví durové a mollové stupnice do čtyř posuvek ve čtvrtových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu přiměřené náročnosti.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.21 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TROMBON (POZOUN)

Charakteristika studijního zaměření

Trombon (pozoun) patří mezi nejpoužívanější žesťové nástroje. Jeho zvuk je možné využít téměř ve všech hudebních žánrech. Jako sólový nástroj se používá již od 15. Století. Jako jediný žesťový nástroj není opatřen ventily a výška tónů se mění pomocí tahání snížce.

Hře na trombon se mohou žáci učit na I. i II. stupni základního studia v předmětech Hra na trombon, Hudební nauka, Dechový orchestr a Komorní hra.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na trombon	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupině maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na trombon	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.21.1 Učební osnovy předmětu Hra na trombon

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na trombon, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu nebo jiný příbuzný nástroj jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu nebo nástroje, který byl zvolen jako přípravný. Zařazení do předmětu navrhuje třídní učitel a schvaluje ředitel školy.

Žák:

- má zájem o hru na trombón
- umí si připravit nástroj ke hře

- využívá dle svých schopností základní nátiskové návyky

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 písně přiměřené náročnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- rozvíjí návyky získané v přípravném studiu
- umí správně dýchat (žeberně-brániční dýchání)
- umí správně nasadit tón na slabiku „tá“
- zná části nástroje a jeho údržbu
- je schopen hry v půlových a celých notách
- zvládá hru lidových písní v rozsahu B - f

Postupová zkouška: 2 lidové písně

2. ročník:

Žák:

- dle svých možností ovládá dechové a nátiskové schopnosti a tónový rozsah
- dle svých možností udrží nátiskové svalstvo na vydržovaných tónech
- udrží tón v nátiskové a intonační rovině
- pomocí jednoduchých dechových cvičení a hry dlouhých tónů zvětšuje svou dechovou kapacitu
- reprodukuje hru tenuto a legato v celých, půlových a čtvrtých notách
- rozlišuje dvoudobý, třídobý a čtyřdobý takt
- pohotově čte pravidelné členění čtvrté noty
- zapojuje se do komorní hry (v rámci vyučovací hodiny se spolužákem nebo učitelem)
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici, 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu.

3. ročník

Žák:

- zvládá zásady správného dýchání
- je schopen prokázat svou samostatnou domácí přípravu
- dokáže spolehlivě nasazovat jednotlivé tóny v rozsahu oktávy
- při hře dokáže rozlišovat slabou a silnou dynamiku
- pohotově čte pravidelné členění osminové noty
- hraje tónovou řadu v půlových notách
- je schopen hry společně s druhým nástrojem (se spolužákem nebo učitelem)
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici, 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu.

4. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- ve stupnicích hraje T5 s obraty
- zapojuje se do hry v dechovém orchestru – učí se komunikaci v rámci souboru
- zdokonaluje techniku hry, zlepšuje kvalitu tónu
- při hře rozlišuje *forte*, *mezzoforte* a *piano*
- dokáže rozlišit tempová rozlišení skladby – rychle x pomalu
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých notách, provádí nátisková cvičení
- pohotově čte půlovou a čtvrtovou notu s tečkou
- je schopen zahrát krátkou jednoduchou přednesovou skladbu
- používá všechny polohy nástroje
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

5. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- zdokonaluje techniku hry, vědomě zlepšuje kvalitu tónu
- při hře rozlišuje všechna dynamická označení
- dokáže rozlišit různá tempová rozlišení skladby
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých a půlových notách
- je schopen zahrát krátkou jednoduchou přednesovou skladbu
- kombinuje hru *staccato* a *legato*
- samostatně cvičí party do dechového orchestru

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

6. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do třech křížků a třech béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem klavíru
- klade důraz na intonaci při hře v orchestru, souboru i v sólové hře s doprovodem klavíru
- soustředí se na svůj výkon
- dle svých možností ovládá hru retních vazeb v půlových notách
- při domácí přípravě volí vhodný postup a pořadí nácviku skladeb
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do třech posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, dvě etudy a jednoduchou přednesovou skladbu.

7. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do čtyř křížků a čtyř béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- hraje mollové stupnice do dvou posuvek – hraje je v celých nebo půlových notách, včetně T5 s obraty
- je schopen samostatně se připravovat do zkoušek dechového orchestru a komorního souboru
- vědomě pěstuje ušlechtilý tón
- ovládá techniku a jazykovou pohyblivost na různých rytmicko-melodických figurách
- dokáže ve hře používat *akcenty a sforzata*, zvládá hru s agogickými změnami (*ritardando*, *accelerando*, *ritenuto*)
- zvládá hru v osminovém taktu
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě přiměřeně obtížné skladby.

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti a vědomosti získané předchozím studiem
- rozvíjí techniku hry, odstraňuje případné obtíže technické zdatnosti
- ovládá stupnice dur do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- spolupracuje na výběru skladeb, hodnotí jejich obtížnost, styl, žánr
- je seznámen s novými hudebními formami (*concertino*, *sonata*, *koncert*)
- samostatně pracuje s dynamikou a agogikou
- hraje v dechovém orchestru, případně komorním souboru, je schopen samostatné přípravy do těchto souborů
- dokáže hrát z listu
- je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (*legato*, *staccato*, *tenuto*), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- samostatně naladí nástroj
- vystupuje na třídních přehrávkách i celoškolních koncertech

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do čtyř posuvek v půlových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- uplatňuje získané dovednosti z předchozího studia
- je seznámen s hrou v dalších klíších – houslovém a altovém
- je seznámen s hrou na příbuzný nástroj - baryton
- hraje orchestrální party, je schopen jejich samostatného nastudování
- zvládá retní vazby ve čtvrtových a osminových notách
- zvládá transponovat jednoduché skladby do nejčastějších ladění
- aktivně se účastní koncertních vystoupení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví durovou a mollovou stupnici do čtyř posuvek ve čtvrtových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.22 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA BARYTON

Charakteristika studijního zaměření

Baryton je jedním z nejpoužívanějších dechových nástrojů v dechových orchestrech a malých dechových hudbách. Velikost nástroje vyžaduje nemalé schopnosti a dovednosti hráče, které mohou žáci získávat v I. i II. stupni základního studia v předmětech Hra na baryton, Hudební nauka, Dechový orchestr a Komorní hra.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na baryton	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupině maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na baryton	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

5.1.22.1 Učební osnovy předmětu Hra na baryton

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na baryton, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu. Zařazení do předmětu navrhuje třídní učitel a schvaluje ředitel školy.

Žák:

- má zájem o hru na baryton
- umí si připravit nástroj ke hře
- používá dle svých schopností a dispozic základní nátlakové návyky

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 skladby přiměřené náročnosti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- popíše nástroj a jeho uplatnění

- má vypěstován návyk správného dýchání, postoje při hře a správného nasazení nátrubku na rty
- má vytvořeny základní nátiskové návyky jako předpoklad pro tvoření ušlechtilého tónu
- spojuje notový zápis se sluchovou orientací a umí ji správně reprodukovat
- podle individuálních schopností zvládá hru z paměti, melodickou představivost a správné dělení frází

Postupová zkouška: žák zahraje 2 lidové písně

2. ročník

Žák:

- hraje dle svých schopností nátiskovou techniku a rozšiřuje tónový rozsah
- má snahu o technicky a výrazově hlubší hudební projev
- využívá hru v dynamických odstínech
- hraje *legato*, *staccato*
- zvládá rytmické a tempové rozlišení skladeb též pomocí souhry s klaviérem
- dle svých možností se orientuje v oblasti skupinové interpretace
- minimálně jednou za rok žák nastuduje skladbu, kterou předvede na třídní přehrávce nebo celoškolním koncertu

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici, 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu.

3. ročník

Žák:

- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb, z nichž některé využije pro veřejná vystoupení
- disponuje technikou hry na příslušné úrovni,
- dbá na správnou práci s výrazovými prostředky
- hraje v rychlejších tempech, v *legatu* i *staccatu*
- dbá na kvalitu tónu a hudebního projevu
- minimálně jednou za rok žák nastuduje skladbu, kterou předvede na třídní přehrávce nebo celoškolním koncertu

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici, 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu.

4. ročník

Žák:

- hraje sólové skladby přiměřené náročnosti
- zvládá techniku hry na odpovídající úrovni,
- zvládá větší rozsah nástroje
- pracuje s dynamikou a agogikou
- je schopen zapojit se jednoduššími party do komorní a orchestrální hry
- má zodpovědný přístup ke studiu, prohlubuje svůj zájem o nástroj i jeho literaturu
- minimálně jednou za rok žák nastuduje skladbu, kterou předvede na třídní přehrávce nebo celoškolním koncertu

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

5. ročník

Žák:

- hraje náročnější skladby v rychlejších tempech
- dodržuje tempová i dynamická označení
- tvoří kvalitní tón (barva, intonace)
- zvládá složitější rytmické prvky (staccato, tenuto) v rychlejších tempech
- hraje jednodušší skladby z listu
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry
- je schopen ohodnotit svůj výkon
- minimálně jednou za rok žák nastuduje skladbu, kterou předvede na třídní přehrávce nebo celoškolským koncertu

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

6. ročník

Žák:

- má zájem o studium nových skladeb, podílí se na jejich výběru
- dbá na čistou techniku hry
- zvládá náročnější prvky
- tvoří kvalitní tón (barva, intonace)
- vědomě dodržuje fráze, dynamická a tempová označení
- pěstuje smysl pro hru v komorním souboru nebo orchestru
- minimálně jednou za rok žák nastuduje skladbu, kterou předvede na třídní přehrávce nebo celoškolským koncertu

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do třech posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, dvě etudy a jednoduchou přednesovou skladbu.

7. ročník

Žák:

- užívá ušlechtilý tón
- má propojeny správné návyky dýchání pomocí bránice
- dbá na čistou techniku hry
- tvoří kvalitní tón (barva, intonace)
- vědomě dodržuje fráze, dynamická a tempová označení
- pěstuje smysl pro hru v komorním souboru nebo orchestru
- uplatňuje výrazové schopnosti v souborové hře
- je schopen veřejného vystoupení

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě přiměřeně obtížné skladby.

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- navazuje na získané dovednosti z předchozího studia
- studuje nové náročnější skladby i většího rozsahu
- rozvíjí techniky, které mu dosud působily potíže
- ovládá stupnice dur do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- podílí se na výběru skladeb, hodnotí jejich obtížnost a žánr
- je seznámen s novými hudebními formami (*concertino, sonata, koncert*)
- samostatně využívá dovednosti v oblasti dynamiky a agogiky
- hraje v dechovém orchestru a komorním souboru a je schopen samostatné přípravy do těchto souborů
- rozvíjí pohotovost při hře z listu
- je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (*legato, staccato, tenuto*), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- zdokonaluje schopnost samostatného naladění nástroje
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do čtyř posuvek v půlových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- zvládá hru v celém rozsahu nástroje
- zvládá retní vazby ve čtvrtových a osminových notách
- transponuje jednoduché skladby do nejčastějších ladění
- hraje orchestrální party
- poučeně hodnotí svůj výkon i výkon ostatních
- je schopen samostatně nastudovat skladbu přiměřené náročnosti
- hraje jednodušší skladby z listu
- je schopen veřejného vystoupení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě přiměřeně obtížné skladby.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.23 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA LESNÍ ROH

Charakteristika studijního zaměření

Hra na lesní roh má široké využití v různých hudebních žánrech a může být využíván v mnoha typech hudebních uskupení - komorních i orchestrálních. Vyžaduje nemalé schopnosti a dovednosti hráče, které mohou žáci získávat v I. i II. stupni základního studia v předmětech Hra na lesní roh, Hudební nauka, Dechový orchestr a Komorní hra.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na lesní roh	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra				1	1	1	1	4
Hra v orchestru				1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupince maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na lesní roh	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).

- *Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.23.1 Učební osnovy předmětu Hra na lesní roh

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na lesní roh, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu. Zařazení do předmětu navrhuje třídní učitel a schvaluje ředitel školy.

Žák:

- má zájem o hru na lesní roh
- umí si připravit nástroj ke hře
- získá dle svých schopností a dispozic základní nátliskové návyky

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 jednodušší skladby odlišného charakteru.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- rozvíjí návyky získané přípravným studiem
- ovládá na odpovídající úrovni správně svůj dech (žeborně-brániční dýchání)
- dbá na správné nasazení tónu na slabiku „tá“
- je seznámen s jednotlivými částmi nástroje a s jeho údržbou
- je schopen hry v půlových a celých notách
- zvládá hru lidových písní v rozsahu c1 – g1
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 2 lidové písně.

2. ročník

Žák:

- rozšiřuje dechové a nátliskové schopnosti
- rozšiřuje tónový rozsah
- cvičí nátliskové svalstvo na udržovaných tónech
- udrží tón v nátliskové a intonační rovině
- dle svých možností ovládá pomocí jednoduchých dechových cvičení a hry dlouhých tónů svou dechovou kapacitu

- reprodukuje hru *tenuto a legato* v celých, půlových a čtvrtových notách
- rozlišuje dvoudobý, třídobý a čtyřdobý takt
- pohotově čte pravidelné členění čtvrtové noty
- zapojuje se do hry s druhým nástrojem (v rámci vyučovací hodiny se spolužákem nebo učitelem)
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici, 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu

3. ročník

Žák:

- zvládá zásady správného dýchání
- je schopen prokázat svou samostatnou domácí přípravu
- dokáže spolehlivě nasazovat jednotlivé tóny v rozsahu oktávy
- při hře dokáže rozlišovat slabou a silnou dynamiku
- pohotově čte pravidelné členění osminové noty
- hraje tónovou řadu v půlových notách
- je schopen hry společně s druhým nástrojem (se spolužákem nebo učitelem)
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici 2 lidové písně, 1 jednoduchou etudu.

4. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- ve stupnicích hraje T5 s obraty
- zapojuje se do hry v dechovém orchestru – učí se komunikaci v rámci souboru
- dbá na techniku hry
- dbá na kvalitu tónu
- při hře rozlišuje *forte*, *mezzoforte* a *piano*
- dokáže rozlišit tempová rozlišení skladby – rychle/pomalou
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých notách, provádí nátisková cvičení
- pohotově čte půlovou a čtvrtovou notu s tečkou
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

5. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do dvou křížků a dvou béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- dbá na techniku hry
- dbá na kvalitu tónu

- při hře rozlišuje všechna dynamická označení
- dokáže rozlišit různá tempová rozlišení skladby
- svazuje retní vazbou alikvotní tóny v celých a půlových notách
- je schopen zahrát krátkou jednoduchou přednesovou skladbu
- kombinuje hru staccato a legato
- samostatně cvičí party do dechového orchestru
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do dvou posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, etudu a jednoduchou krátkou přednesovou skladbu.

6. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do tří křížků a tří béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem klavíru
- klade důraz na intonaci při hře v orchestru, souboru i s klavírem
- dokáže se soustředit na svůj výkon
- hraje retní vazby v půlových notách
- při domácí přípravě volí vhodný postup a pořadí nácviku skladeb
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do třech posuvek v půlových notách v rozsahu jedné oktávy + T5 s obraty, dvě etudy a jednoduchou přednesovou skladbu.

7. ročník

Žák:

- ovládá hru durových stupnic do čtyř křížků a čtyř béček v půlových notách v rozsahu jedné oktávy
- hraje mollové stupnice do dvou posuvek – hraje je v celých nebo půlových notách, včetně T5 s obraty
- je schopen samostatně se připravovat do zkoušek dechového orchestru a komorního souboru
- vědomě pěstuje ušlechtilý tón
- dle svých možností ovládá prstovou techniku a jazykovou pohyblivost na různých rytmicko-melodických figurách
- dokáže ve hře používat *akcenty a sforzata*, zvládá hru s agogickými změnami (*ritardando, accelerando, ritenuto*)
- zvládá hru v osminovém taktu
- je schopen veřejného vystoupení

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě přiměřeně obtížné skladby.

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- umí diskutovat o výběru skladeb, jejich obtížnosti a žánru
- je seznámen s novými hudebními formami (concertino, sonata, koncert)
- samostatně využívá dovednosti v oblasti dynamiky
- je členem dechového orchestru či komorního souboru a je schopen samostatné přípravy do těchto souborů
- rozvíjí pohotovost při hře z listu
- je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (legato, staccato, tenuto), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- samostatně naladí nástroj
- samostatně zvládá nácvik náročnějších skladeb a orchestrální a komorních partů
- je seznámen s interpretací různých stylových období a žánrů
- navštěvuje koncerty a festivaly všech žánrů
- hraje melodické ozdoby
- hraje intonačně čistě kvalitním tónem
- dokáže v rámci komorního souboru komunikovat o způsobu provedení skladby

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do čtyř posuvek v půlových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- je seznámen s hrou na příbuzné nástroje (lesnice)
- zvládá transponovat jednoduché skladby do nejčastějších ladění
- zvládá hru v celém rozsahu nástroje
- zvládá retní vazby ve čtvrtových a osminových notách
- hraje orchestrální party
- poučeně hodnotí svůj výkon i výkon ostatních
- je schopen samostatně nastudovat skladbu přiměřené náročnosti
- hraje jednodušší skladby z listu
- je schopen veřejného vystoupení

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně dvě přiměřeně obtížné skladby.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.24 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: HRA NA TUBU

Charakteristika studijního zaměření

Tuba je basový žesťový dechový nástroj, někdy zván jen „bas“. V orchestrech se tento nástroj objevuje od 19. století a hraje se na ni většinou kvůli její značné hmotnosti vsedě. Jde o jeden z nejhluběji znějících nástrojů vůbec - srovnatelný rozsah hlubokých tónů mívají např. píšťaly některých rejstříků chrámových varhan. Rozsah tuby je ovšem (stejně jako u všech žesťových nástrojů) relativní - je závislý na použitém nátrubku a do značné míry na fyzických předpokladech hráče (velikost a tvar rtů, tvar čelistí a chrupu, motorika mimického svalstva, atd.). Hra na tubu má využití ve všech oblastech hudby, především pak v oblasti dechových velkých i malých orchestrů a žesťových komorních souborů.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
Povinné předměty	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)							
Hra na tubu	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
Povinně volitelné předměty								4
Komorní hra				1	1	1	1	
Hra v orchestru				1	1	1	1	
Nepovinný předmět								
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
Celkem								16

- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Předmět Hra v orchestru je vyučován pouze v dechovém orchestru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena
- Výuku hry na nástroj v 1. – 3. ročníku možno vyučovat individuálně nebo ve skupině maximálně 2 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na tubu	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					4
Komorní hra	1	1	1	1	
Hra v orchestru	1	1	1	1	
<i>Nepovinný předmět</i>					
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- *O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).*
- *Komorní hru možno absolvovat ve výuce nejrozličnějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.24.1 Učební osnovy předmětu Hra na tubu

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Podle individuálních schopností, dispozic a celkové fyzické i duševní vyspělosti žáka doporučí třídní učitel hru přímo na tubu, nebo dočasně hru na zobcovou flétnu jako přípravný dechový nástroj. V tomto případě žák splňuje očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu. Zařazení do předmětu navrhuje třídní učitel a schvaluje ředitel školy.

Žák:

- má zájem o hru na tubu
- umí si připravit nástroj ke hře
- rozvíjí dle svých schopností a dispozic základní nátliskové návyky

Přijímací zkouška: žák zahraje 2 snadné písně odlišného charakteru.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Při nedostatečné fyzické vyspělosti lze výuku realizovat na nástroji podobné rejstříkové polohy (tenor, baryton).

Žák:

- využívá základní návyky získané v přípravném studiu
- využívá hrudně-bráničního dýchání
- umí správně vytvořit tón ve rtech – tzv. *bzučení*
- přirozeně nasazuje tóny – poloha jazyka, vyslovování slabiky „tá“
- umí správně umístit nátrubek na rty
- zná správné držení nástroje
- hraje základní tóny
- dle svých možností se orientuje v notaci v basovém klíči
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 1 cvičení (etudu) a 1 lidovou píseň.

2. ročník

Při nedostatečné fyzické vyspělosti lze výuku realizovat na nástroji podobné rejstříkové polohy (tenor, baryton).

Žák:

- upevňuje dýchací návyky
- dbá na kvalitu tónu
- pracuje s rozsahem nástroje (podle možností, se zachováním kvality a lehkosti tvoření tónu)
- v pomalém tempu a celých notách zvládne podle možností zahrát stupnici
- zvládá hru z not na příslušné úrovni
- hraje jednoduché rytmy
- hraje jednoduché přednesové skladby nebo lidové písně (podle možností z paměti)
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák hraje 1 stupnici (pokud to umožňuje dosažený rozsah), nebo 1 nátiskové cvičení, 1 cvičení (etudu) a 1 lidovou píseň.

3. ročník

Při nedostatečné fyzické vyspělosti lze výuku realizovat na nástroji podobné rejstříkové polohy (tenor, baryton).

Žák:

- na přiměřené úrovni využívá ve hře hudebnosti, technickou a výrazovou dovednost
- na elementární úrovni hraje akordy v pomalém tempu a půlových notách (pokud to dovoluje rozsah)
- disponuje tónovým rozsahem podle svých možností
- dbá na lehkost a uvolněnost od nádechu až po dokončení fráze
- využívá v přiměřené míře obličejové svaly – nátisková cvičení
- je schopen veřejného vystoupení
- zapojuje se do komorní hry s učitelem či spolužákem

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici s akordem (v dosaženém rozsahu), 2 cvičení (etudy) rozdílného charakteru, přednesovou skladbu nebo lidovou píseň.

4. ročník

Při nedostatečné fyzické vyspělosti lze výuku realizovat na nástroji podobné rejstříkové polohy (tenor, baryton).

Žák:

- odlišuje dynamické cítění (silně, slabě – podle schopností)
- vydrží tóny i s dynamickým odstíněním (crescendo – decrescendo)
- podle možností je schopen vytvořit kvalitní tón
- zdokonaluje nátiskovou techniku (omezovat tlak nátrubku na rty)
- rozšiřuje rozsah (podle možností, se zachováním kvality a lehkosti tvoření tónu)
- hraje stupnice podle dosaženého rozsahu (do 2#, 2 b) v půlových notách – pomalé tempo
- ovládá akordy podle dosaženého rozsahu (do 2#, 2 b) v půlových notách – *tenuto*, *legato*
- hraje z not – jednoduché rytmy – staccato, tenuto, legato (v pomalých tempech)

- hraje přednesové skladby nebo lidové písně
- je schopen veřejného vystoupení
- zapojuje se do komorní hry a dechového orchestru

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici s akordem (v dosaženém rozsahu), 2 cvičení (etudy) rozdílného charakteru, přednesovou skladbu nebo lidovou píseň.

5. ročník

Žák:

- má správné dechové návyky
- dbá na kvalitu tónu
- přenáší získané nátlakové dovednosti do hlubší polohy
- hra je větším rozsahu (podle možností, se zachováním kvality a lehkosti tvoření tónu)
- hraje intonačně jistě
- hraje stupnice – podle dosaženého rozsahu (do 3#, 3 b) v půlových notách
- hraje akordy – podle dosaženého rozsahu (do 3#, 3 b) v půlových notách – *tenuto, legato*
- hraje z not základní rytmy
- užívá dynamických prostředků (*p, mf, f, akcent, sforzato*)
- pracuje v souboru (orchestru)
- nastuduje přiměřeně náročné přednesové skladby
- zapojuje se do komorní hry
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici s akordem (v dosaženém rozsahu), 2 cvičení (etudy) rozdílného charakteru, přednesovou skladbu.

6. ročník

Žák:

- má správné dechové návyky
- vytvoří kvalitní tón
- ovládá v přiměřené míře nátlakovou techniku (omezuje tlak nátrubku na rty)
- hraje intonačně jistě dle svých možností
- hraje stupnice – podle dosaženého rozsahu (do 4#, 4 b) – rychlejší tempo
- hraje akordy – podle dosaženého rozsahu (do 4#, 4 b) – *tenuto, legato*
- hraje z not složitější rytmy – *staccato, tenuto, legato*
- využívá dynamických prostředků (*pp, ff, akcent, sforzato*)
- pracuje v orchestru a komorním souboru
- hraje náročnější přednesové skladby (podle možností z paměti)
- hodnotí svůj výkon
- je schopen veřejného vystoupení

Postupová zkouška: žák zahraje 1 stupnici s akordy (v dosaženém rozsahu), 2 cvičení (etudy) rozdílného charakteru, přednesovou skladbu.

7. ročník

Žák:

- dbá na kvalitu tónu a intonaci
- má osvojené správné dechové návyky
- omezil tlak nátrubku na rty
- má přiměřeně široký rozsah (podle možností, se zachováním kvality a lehkosti tvoření tónu)
- hraje stupnice – podle dosaženého rozsahu (do 4 křížků, 4 béček) – rychlejší tempo
- hraje akordy – podle dosaženého rozsahu, čtyřzvuk (do 4 křížků, 4 b) – *tenuto, legato*
- hraje z not – složitější rytmy
- užívá dynamických prostředků (*pp, ff, akcent, sforzato*)
- hraje náročnější přednesové skladby (podle možností z paměti)
- dokáže zhodnotit svůj výkon ve srovnání s výkony ostatních
- je schopen samostatně pracovat se zadanou skladbou
- je schopen veřejně vystoupit

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví přednesovou skladbu (hra z paměti doporučena, ale není podmínkou).

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- využívá naučené dovednosti z předchozího studia
- podílí se na výběru repertoáru ovládá stupnice dur do čtyř posuvek a stupnice moll do dvou posuvek včetně T5
- umí diskutovat o výběru skladeb, jejich obtížnosti a žánru
- je seznámen s novými hudebními formami (concertino, sonata, koncert)
- samostatně využívá dovednosti v oblasti dynamiky
- je členem dechového orchestru a komorního souboru a je schopen samostatné přípravy do těchto souborů
- hraje z listu, je schopen podle svých znalostí vybrat vhodnou techniku hry skladby (*legato, staccato, tenuto*), navrhnout dynamiku, frázování a nádechy
- umí samostatně naladit nástroj
- účastní se aktivně veřejného života školy

Postupová zkouška: žák zahraje durovou stupnici do čtyř posuvek v půlových notách + T5, dvě etudy a jednu přednesovou skladbu. Tuto zkoušku žák vykoná na konci každého ročníku studia.

4. ročník

Žák:

- zvládá transponovat jednoduché skladby do nejčastějších ladění
- hraje orchestrální party
- zvládá retní vazby ve čtvrtových a osminových notách

- poučeně hodnotí svůj výkon i výkon ostatních
- je schopen samostatně nastudovat skladbu přiměřené náročnosti
- hraje jednodušší skladby z listu
- je schopen veřejného vystoupení
- umí samostatně naladit nástroj
- účastní se aktivně veřejného života školy

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo výjimečně formou závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví jednu přednesovou skladbu nebo jednu přiměřeně náročnou skladbu odpovídajícího rozsahu.

Učební osnovy předmětů skupinové a kolektivní výuky (interpretace) a Hudební nauky jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.25 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SBOROVÝ ZPĚV

Charakteristika studijního zaměření

Studium v oboru Sborový zpěv směřuje k:

- vytvoření kladného vztahu k hudbě, vytváření a formování hodnotových kritérií
- rozvoji žákovy hudebnosti a celkovému rozvoji žákovy osobnosti
- vnímání hudby jako důležité součásti života jednotlivce i celé společnosti prostřednictvím vokálních, vokálně instrumentálních a poslechových aktivit
- chápání hudebního jazyka jako specifické formy vyjádření a komunikace
- orientace v širokém spektru hudebních stylů a žánrů současnosti a minulosti
- seznámení se s hudební kulturou dalších národů
- vytváření možností i potřeb setkávat se s hudebními díly a s uměním obecně
- aktivnímu způsobu přijímání hudby
- vytváření žebříčku hodnot a následné schopnosti hodnocení hudebního díla nebo hudebního sdělení.

Každý ročník je zakončen postupovou zkouškou (v 7. ročníku I. stupně a ve 4. ročníku II. stupně zkouškou závěrečnou), která probíhá v předmětech Sborový zpěv a Hlasová výchova formou veřejného vystoupení, v předmětu Nauka o hudbě a intonace formou testu nebo ústního přezkoušení podle uvedených očekávaných výstupů v jednotlivých ročnících.

Vzdělávací obsah předmětu sborový zpěv je rozdělen do tří vyučovacích předmětů:

1. Hlasová výchova – obsahuje práci s hlasem, zásady správného dýchání, kultivaci pěveckého projevu, hlasovou hygienu, jednohlasý a vícehlasý zpěv, sluchovou analýzu a intonaci, sebekontrolu, rozšiřování hlasového rozsahu.
2. Sborový zpěv – zahrnuje zpěv ve sboru, vytváření společného zvuku a projevu celého tělesa, doprovody vokálních projevů pohybem, tancem, gesty, hrou na Orffovy nástroje nebo nástroje individuálně vyučované v rámci jiných oborů v ZUŠ.

3. Nauka o hudbě a intonace – poskytuje základní orientaci ve vývojových etapách uměleckých slohů, stylů a žánrů hudby artificiální a nonartificiální, znalost základního hudebního názvosloví a notopisu a využití výrazových prostředků k vlastnímu vyjádření. Zároveň učí žáky názornému a praktickému využívání těchto teoretických poznatků, a to zejména při zpěvu z listu, sluchové analýze, případně improvizaci vícehlasu.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Sborový zpěv	1	1	1	2	2	2	3	12
Nauka o hudbě a intonace	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3,5
Hlasová výchova	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3,5
<i>Nepovinný předmět</i>								
Interpretační a poslechový seminář							2	
Celkem								19

- Tabulka uvádí minimální počty hodinových dotací. V případě potřeby, zvýšeného zájmu žáků a dle finančních možností školy může ředitel školy stanovit na návrh vyučujícího vyšší hodinovou dotaci.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Sborový zpěv	1	1	1	1	4
Nauka o hudbě a intonace	0,5	0,5	0,5	0,5	2
Hlasová výchova	0,5	0,5	0,5	0,5	2
<i>Nepovinné předměty</i>					
Komorní zpěv	1	1	1	1	
Interpretační a poslechový seminář			2	2	
Celkem					8

- Tabulka uvádí minimální počty hodinových dotací. V případě potřeby, zvýšeného zájmu žáků a dle finančních možností školy může ředitel školy stanovit na návrh vyučujícího vyšší hodinovou dotaci.

5.1.25.1 Učební osnovy předmětu Sborový zpěv

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- začleňuje se do kolektivu, nachází v něm své místo, rozvíjí své komunikační a sociální dovednosti
- učí se vnímat své tělo, ovládat ho, používat ho jako nástroj k vytváření hudby (uvolněné držení těla, dýchání, artikulace)
- učí se poslouchat svůj hlas a pracovat s ním

- zpívá přirozeným hlasem, neforzíruje
- seznamuje se se základy notopisu a základními hudebními pojmy, rozlišuje zvuky a tóny, vlastnosti tónů
- rozvíjí své rytmické cítění, zejména pulzaci
- seznamuje se s dirigentskými gesty a učí se na ně adekvátně reagovat
- podle svých možností doprovází hlasový projev hrou na tělo

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- reprodukuje imitací hraný a deklamovaný dvou a třídobý rytmus hrou na tělo a rytmické nástroje
- rozlišuje krátké a dlouhé tóny
- cítí dobu přízvuchou, důraz
- rytmitizuje slova
- zvládá elementární hru na Orffovy nástroje

2. ročník

Žák:

- reprodukuje imitací hraný a deklamovaný dvou a třídobý rytmus hrou na tělo a rytmické nástroje
- rozlišuje krátké a dlouhé tóny
- cítí dobu přízvuchou, důraz
- rytmitizuje slova
- zvládá elementární hru na Orffovy nástroje
- realizuje jednoduchý rytmický kánon
- realizuje jednoduché partitury (grafické)

3. ročník

Žák:

- cítí dobu přízvuchou, důraz v 2, 3 a 4 dobém taktu
- rozvíjí metrické, rytmické a tempové cítění
- spojuje 2 a více činností (zpěv-hra na tělo/Orff-pohyb)
- tvořivě se zapojuje do tvorby doprovodů k písňím (hra na tělo/Orff)

4. ročník

Žák:

- podílí se na vytváření rytmických a pohybových doprovodů v taktech čtvrtkových, osminových, s využitím hodnot šestnáctinových, tečkovaného rytmu, synkopy, trioly
- rozvíjí všechny dosud získané dovednosti
- aktivně se zapojuje do práce, je oporou pro mladší spolužáky

5. ročník

Žák:

- podílí se na vytváření rytmických a pohybových doprovodů
- dobře rozumí dirigentským gestům a pohotově na ně reaguje
- uvědoměle interpretuje danou sborovou skladbu

6. ročník

Žák:

- reprodukuje imitací hraný a deklamovaný rytmus hrou na tělo a na rytmické nástroje
- realizuje hudební doprovody
- dokáže zhodnotit vlastní výkon i výkon svých spolužáků

7. ročník

Žák:

- realizuje doprovody vokálních projevů i dle jednoduché partitury
- vlastní měrou se podílí na organizaci, přípravě a realizaci veřejného vystoupení
- vhodně interpretuje vícehlasou skladbu s ohledem na její charakter, žánr a styl
- je plnohodnotným a odpovědným členem uměleckého kolektivu

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- je začleněn do kolektivu a vnímá zodpovědnost za celý sbor
- chová se patřičným způsobem, utváří kamarádský kolektiv
- pracuje se všemi dosud získanými výrazovými prostředky, dynamikou, agogikou
- ovládá základy správného sborového zpěvu (postoj, brániční dýchání, zpěv v rezonanci)
- zpívá ve vícehlasu
- dokáže hodnotit vlastní výkony i výkony svých spolužáků
- kriticky a konstruktivně vnímá výsledek celého sboru

4. ročník

Žák:

- je schopen aktivní a zodpovědné spolupráce s ostatními
- působí vyrovnaně a jistě
- pracuje s výrazovými prostředky, dechem, intonací a artikulací
- zajímá se o sborovou literaturu
- poslouchá nahrávky profesionálních i amatérských sborů
- navštěvuje koncerty sborové i instrumentální hudby

Postupové a závěrečné zkoušky: žáci konají všechny zkoušky formou veřejného vystoupení. Žáci, kteří projevují větší míru předpokladů a zvýšený zájem, dostávají příležitosti k sólovým výstupům. Tyto výstupy jsou chápány vždy především motivačně směrem ke každému jednotlivci i celému

kolektivu. Hodnocení provádí komise v následujícím složení: vyučující - dirigent, korepetitor a vyučující sólového zpěvu. Tito jsou přítomni na veřejném vystoupení.

5.1.25.2 Učební osnovy předmětu Hlasová výchova

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- dbá na správné držení těla a správné dýchání
- provádí dechová a hlasová cvičení
- zřetelně vyslovuje
- chápe průběh melodie na základě gesta, grafického znázornění, nebo notového záznamu (orientačně)
- pracuje s *fonogestikou*
- rozlišuje hlas mluvený a zpěvný
- v rámci svého rozsahu a dispozic zpívá intonačně čistě a rytmicky jistě písňový repertoár

2. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje již získané dovednosti a návyky
- dle individuálních možností tvoří hlavový tón, neforsíruje
- rozšiřuje hlasový rozsah dle individuálních dispozic
- v rámci hlasového rozsahu a individuálních dispozic zpívá intonačně čistě a rytmicky jistě
- upevňuje jednohlasý zpěv, dle svých možností se zapojuje do jednoduchých dvojhlasů a kánonů
- rozšiřuje škály: vysoko-nízko, silně-slabe, vesele-smutně

3. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje již získané dovednosti a návyky
- dle individuálních možností tvoří hlavový tón, neforsíruje, k tvorbě tónu využívá i mimohudebních představ, gest, mimiky
- dbá na správné otvírání úst, artikulaci, uvolněný krk
- aktivně využívá dechový režim – nádech do břicha
- osvojuje si správné frázování (hra na otázku a odpověď-tvořivé zakončení fráze)
- rozšiřuje hlasový rozsah dle individuálních dispozic
- v rámci hlasového rozsahu a individuálních dispozic zpívá intonačně čistě a rytmicky jistě písňový repertoár
- upevňuje jednohlasý zpěv, udrží svůj hlas v jednoduchém dvojhlase
- dodržuje zásady hlasové hygieny
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku, má povědomí o legatovém zpěvu

4. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje dovednosti a návyky z minulých ročníků
- uvědomuje si zásady správného držení těla při zpěvu, správný postoj
- správně reaguje na změny dynamiky, tempa, na gesto dirigenta
- zpívá za použití hlavového tónu
- dbá na hlasovou kulturu a rozšiřování hlasového rozsahu
- upevňuje aktivní jistotu ve vícehlasu – dvojhlasé a trojhlasé modely při rozezpívání

5. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje již získané dovednosti a návyky
- zvládá volné nástupy
- pracuje s ohledem na změny hlasu související s mutací
- vnímá melodický a rytmický zápis písně
- intonuje základní intervaly
- dle svých možností se zapojuje do zpěvu hlasových cvičení v akordech
- zpívá písně různých období a žánrů

6. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje již získané dovednosti a návyky
- pracuje s ohledem na změny hlasu související s mutací
- vnímá melodický a rytmický zápis písně
- intonuje základní intervaly
- zvládá hlasová cvičení v akordech
- zpívá písně různých období a žánrů
- dbá na správné frázování s ohledem na daný žánr
- svůj hudební projev dokáže přizpůsobit kolektivní tvorbě

7. ročník

Žák:

- prohlubuje a upevňuje již získané dovednosti a návyky
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů při realizaci sborové skladby
- rozšiřuje písňový repertoár a interpretuje ho technicky i stylově správně na základě získaných návyků a dovedností
- s jistotou zpívá hlavovým tónem a se správnou dechovou oporou
- dle svých možností pracuje s hlasem i netradičními způsoby
- čistě intonuje svůj part ve vícehlase s instrumentálním doprovodem
- vnímá frázi s ohledem na hudební styl
- orientuje se ve sborové partituru
- je seznámen s vhodnou interpretací skladeb různých období a stylů a uplatňuje ji ve svém hudebním projevu

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- dbá na hlasovou hygienu
- používá správné dýchání, zpívá kultivovaným tónem
- za pomoci nápěvů lidových písní umí intonovat základní intervaly a snazší melodie z listu

4. ročník

Žák:

- dbá na hlasovou hygienu
- využívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- zpívá skladby různých stylových období

Postupové a závěrečné zkoušky: žáci konají všechny zkoušky formou veřejného vystoupení. Žáci, kteří projevují větší míru předpokladů a zvýšený zájem, dostávají příležitosti k sólovým výstupům. Tyto výstupy jsou chápány vždy především motivačně směrem ke každému jednotlivci i celému kolektivu. Hodnocení provádí komise v následujícím složení: vyučující - dirigent, korepetitor a vyučující sólového zpěvu, kteří jsou přítomni na veřejném vystoupení.

5.1.25.3 Učební osnovy předmětu Nauka o hudbě a intonace

Základní studium I. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- rozlišuje pojmy rytmus a tempo, využívá pojmy: píseň, předehra a mezihra, dynamické rozdíly: *potichu-nahlas*, znaménka *p/f/mf*, *crescendo*, *decrescendo*
- podle svých možností se orientuje v notopisu a základním hudebním názvosloví
- zná pojmy – *prima volta*, *seconda volta*, nota s tečkou, celý tón-půltón, posuvky, akord, rozdělení pěveckých hlasů

4. – 6. ročník

Žák:

- upevňuje látku z minulých ročníků
- ovládá základní pojmy italského hudebního názvosloví
- orientuje se v elementárních hudebních formách
- rozlišuje základní nástrojové skupiny (nástroje symfonického orchestru, nástroje lidové, nonartificiální hudby)
- rozlišuje typy, druhy a žánry hudby
- rozlišuje typy pěveckých hlasů

7. ročník

Žák:

- syntetizuje poznatky a vědomosti z předešlých ročníků
- rámcově se orientuje v současných možnostech tvorby a prezentace hudebních děl různých oblastí
- orientuje se v základních hudebních formách

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- na přiměřené úrovni má přehled o sborové literatuře v celém období dějin hudby
- využívá v plném rozsahu všechny získané znalosti a zkušenosti
- orientuje se v základních hudebních žánrech a stylech

4. ročník

- dokáže formulovat svůj názor na interpretovanou či slyšenou hudbu
- využívá v plném rozsahu všechny získané znalosti a zkušenosti
-

Hodnocení předmětu probíhá formou písemných prací a ústního zkoušení ve výuce.

Učební osnovy vyučovacích předmětů Komorní zpěv a Interpretační a poslechový seminář jsou zařazeny v závěrečných kapitolách Hudebního oboru.

5.1.26 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: ELEKTRONICKÉ ZPRACOVÁNÍ HUDBY

Charakteristika studijního zaměření

Vzdělávací zaměření Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHVT) reaguje na neustálý vývoj hudebních nástrojů a hudební tvorby, na proměnu přístupů v chápání oblastí kompozice a zvukové tvorby jako jednoho z druhů umění. Žáci jsou v tomto studijním zaměření vedeni především k uměleckému chápání oboru, získávají nejprve základy hry na hudební nástroj (EKN – elektronický klávesový nástroj, nebo i jiný hudební nástroj), osvojují si klavírní prstovou techniku, kterou poté kombinují s technickými a zvukovými možnostmi nástroje. Na těchto základech získaných elementární uměleckou činností a zkušeností posléze ve spojení se software k editaci zvuku a také notačním software rozšiřují své znalosti a dovednosti v oblastech zvukové techniky, zvukového záznamu, reprodukce zvuku i experimentální tvorby. Díky žánrově širokému uplatnění těchto disciplín se žáci přirozeně zapojují do výuky, spolupracují s ostatními obory vyučovanými na škole, mohou se účastnit korepetic, komorních uskupení, při nejrůznějších aktivitách učí se navzájem spolupracovat, pracovat v týmu a tím naplňovat všechny kompetence potřebné k jejich budoucímu uplatnění. Výuka probíhá individuálně nebo ve skupině 2 - 4 žáků.

Studijní zaměření v sobě zahrnuje 3 moduly (tzn. samostatné vyučovací předměty) :

A - Hra na EKN (elektronické klávesové nástroje)

B - Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku

C - Tvorba hudby prostřednictvím digitálních technologií

V prvních třech letech studia se výuka zaměřuje na modul A (Hra na EKN), aby mohl žák v pozdějším studiu modulů B a C využívat keyboard jako editační nástroj nebo nástroj pro nahrávání a prezentaci audio a MIDI dat.

Protože je možno snímat elektronicky zvuk kteréhokoli hudebního nástroje i lidského hlasu, mohou moduly Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku a Tvorba hudby prostřednictvím digitálních technologií studovat žáci i v jiném studijním zaměření hudebního oboru (např. v zaměření Hra na housle, kytaru, sólový zpěv...), a to jako nepovinný předmět.

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1	7
Hudební nauka	1	1	1	1	1			5
Technika záznamu a zpracování zvuku	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	4,5
Tvorba hudby pomocí digitálních technologií			0,5	0,5	0,5	1	1	3,5
<i>Povinně volitelné předměty</i>								
Komorní hra nebo Dechový orchestr				1	1	1	1	4
Pěvecký sbor		2	2					
Interpretační a poslechový seminář						2	2	
<i>Celkem</i>								24

- Výuka povinných předmětů probíhá ve skupině 2 – 4 žáků.
- O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učební plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).
- Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.
- Sborový zpěv možno absolvovat ve výuce kteréhokoli pěveckého sboru ZUŠ Přelouč.
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Hra na EKN	1	1			2
Technika záznamu a zpracování zvuku	1	1	1	1	4
Tvorba hudby pomocí digitálních technologií	1	1	1	1	4
<i>Povinně volitelné předměty</i>					
Komorní hra	1	1	1	1	4

Interpretační a poslechový seminář			2	2	
<i>Celkem</i>					14

- *Výuka povinných předmětů probíhá ve skupině 2 – 4 žáků.*
- *O zařazení žáka a výši hodinové dotace povinně volitelných předmětů do konkrétního učebního plánu žáka rozhodne učitel nástroje podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka (schvaluje ředitel školy).*
- *Komorní hru možno absolvovat v nejrůznějších vokálně instrumentálních uskupeních školy.*
- *Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáka a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.*

5.1.26.1 Učební osnovy předmětu Hra na EKN

Přípravné studium

1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá základní obsluhu EKN (vypnout – zapnout) a zná základní bezpečnostní zásady manipulace s EKN
- má základní návyky a dovednosti u nástroje: uvolnění, správné sezení nebo postoj u nástroje, postavení ruky
- orientuje se v notovém zápisu (c1 – g1, c2 – g2)
- je schopen hrát z not v pětiprstové poloze
- zná a využívá elementární druhy rytmy (polka, valčík)
- na elementární úrovni zvládá souhru oběma rukama v pětiprstové poloze (c1 – g1, c2 – g2)
- ovládá elementární prvky úhozové techniky legato/staccato (v rámci technických možností nástroje)
- zvládá jednoduchý doprovod písně nebo melodie pomocí T, D
- je schopen nastudovat minimálně jednu skladbu z paměti a veřejně ji předvést

Postupová zkouška: 2 až 3 skladby, z toho minimálně jednu lidovou píseň

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- naváže na dovednosti získané v přípravném studiu
- ovládá podkládání (překládání) prstů pravé a levé ruky
- používá hru s prvky doprovodných nástrojů
- orientuje se v notovém zápisu v basovém klíči
- rozvíjí své technické dovednosti pomocí hry durových stupnic do 2 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- rozvíjí své znalosti technických možností nástroje a učí se je používat
- hraje s akordickým doprovodem v levé ruce a za pomoci T, S, D, je schopen doprovodu jednoduchých lidových písní

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici do 2 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 1 etudu a 2 skladby různého charakteru.

2. ročník:

Žák:

- rozlišuje *legato, staccato*
- upevňuje své technické dovednosti pomocí odpovídajících prstových cvičení
- rozvíjí poznatky o technickém využití nástroje
- rozlišuje základní tempa jako - *andante, moderato, allegro*

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje jednu durovou stupnici do 3 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 1 etudu a 2 - 3 skladby odlišného charakteru.

3. ročník:

Žák:

- s pomocí učitele volí vhodné rytmy a rejstříky pomocí funkcí *style a voice*
- rozumí všem podstatným ovládacím prvkům svého nástroje
- umí zapnout automatický doprovod a nastavit odpovídající tempo ke studované skladbě
- seznamuje se s klavírním doprovodem
- pěstuje hru z paměti
- hraje durové stupnice přes 2 oktávy (dohromady) do 3 křížků

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje dvě durové stupnice do 3 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 1 etudu a 3 skladby různého charakteru.

4. ročník:

Žák:

- kromě základních harmonických funkcí T, S, D, žák používá také vedlejší kvintakordy a jejich obraty
- zvládá hru durových stupnic a akordů přes dvě oktávy protipohybem do 4 křížků
- je veden k samostatnému výběru a nácvičení skladby
- je seznámen s vícehlasou hrou a se základy polyfonie
- do vybraných tónin transponuje lidové písně s jednoduchým doprovodem

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje dvě durové stupnice do 4 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 1 etudu a 3 až 4 skladby různého charakteru.

5. ročník:

Žák:

- hraje složitější rytmické útvary (tečkovaný rytmus, synkopy, trioly)
- zná polyfonii a homofonii
- hraje stupnice: C, G, D, A, E, F

- orientuje se v celém rozsahu klaviatury
- hraje z listu jednoduché skladby oběma rukama

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje dvě durové stupnice do 4 křížků a 1 bé s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 1 etudu a 4 skladby různého charakteru.

6. ročník:

Žák:

- dle svých možností samostatně tvoří druhý hlas v jednoduchých lidových písních
- hraje durové stupnice do 4 bé a mollové stupnice do 2 křížků
- vnímá čtyřtaktové a osmitaktové fráze u lidových písní, ale také u náročnějších skladeb přednesového typu
- podle technických a invenčních možností žák vymyslí vlastní čtyř nebo osmitaktovou melodii a doplní ji hodícími se akordy
- zahraje z paměti jednoduchou píseň s doprovodnými nástroji

Postupová zkouška: ročník je uzavřen komisionální zkouškou, na které žák zahraje dvě durové stupnice do 4 bé a 1 mollovou stupnici do 2 křížků s příslušnými kvintakordy a jejich obraty, 2 etudy a 4 skladby různého charakteru.

7. ročník:

Žák:

- umí číst noty v houslovém i basovém klíči
- dokáže samostatně nastudovat snazší přednesovou skladbu klavírního repertoáru
- orientuje se v základních hudebních žánrech a dokáže k vybrané skladbě zvolit vhodný automatický doprovod a k němu přiřadit vhodný zvuk
- má osvojené všechny dovednosti a znalosti, které jsou popsány v očekávaných výstupech 1. – 6. ročníku I. stupně studia hry na EKN

Závěr studia: studium I. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 skladby odpovídající úrovni.

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané v 1. cyklu základního studia
- při hře používá složitější a pokročilé zvukové a technologické funkce EKN
- při nácviu a při hře pohotově reaguje na rytmicko-melodickou linku a podpoří ji vhodnými funkcemi nástroje
- zapojuje se do komorní a souborové hry spolu se svými vrstevníky a učiteli

- aktivně se podílí na výběru skladeb, vhodných rejstříků a rytmů
- dle svých možností a talentu přiřadí k dané skladbě vhodné akordy
- je schopen stylové interpretace a výběru skladeb různých žánrů a období

4. ročník

Žák:

- využívá hráčskou techniku a je schopen bez pomoci pedagoga složitějšího nastavení nástroje (využití funkcí: *SPLIT*, *DUAL*, *registrační paměť*, *HARMONIZE* atd.)
- je schopen samostatně nastudovat přednesovou klavírní skladbu střední obtížnosti
- dokáže pomocí EKN a počítače své hudební představy přenést do podoby, notového zápisu, *midi* záznamu, audio záznamu atd.
- uvede příklady skladeb významných světových a českých autorů různých stylových období a žánrů
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle svého výběru

Závěr studia: studium II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného vystoupení nebo závěrečné komisionální zkoušky (rozhoduje učitel a vedoucí předmětové komise). Pro obě formy ukončení studia si žák připraví minimálně 2 skladby odpovídající úrovni.

5.1.26.2 Učební osnovy předmětu Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- je motivován ke studiu základních principů a zákonitostí v oblasti teorie a praxe záznamu a zpracování zvuku (orientace v poslechu hudební nahrávky, jednotlivých hudebních nástrojů)
- je seznámen s vybavením školního nahrávacího studia a dovede ho stručně charakterizovat
- je schopen identifikovat a vyjmenovat jednotlivé hudební nástroje hrající v krátké ukázce
- formuje své elementární oborové zkušenosti poslechem uznávaných kvalitních hudebních nahrávek z oblasti vážné i populární hudby a rozvíjí tak své umělecké a kulturní citění

2. ročník:

Žák:

- na dané úrovni má technické znalosti v oblasti vybavení studia a zvukové režie a dokáže jeho jednotlivé části pojmenovat
- základním způsobem se dle svých možností orientuje ve stereoobrazu (stereobáze - L, C, R, hloubka obrazu - dvě základní polohy: blíže, dále)
- je schopen rozeznat tři základní frekvenční pásma: hloubky, středy, výšky jak na ukázce z oblasti elektronické hudby tak i na nahrávce z reálného akustického prostředí

3. ročník:

Žák:

- zná základy v oblasti stříhu nejprve nácvičením za pomoci ústřížků papíru (analogie stříhu analogového magnetofonového pásu)
- zvládá jednodušší stříhové cvičení za použití digitálních technologií, s uložením výsledného sestříhu
- dovede sestříhat předložený materiál tak, aby dal logicky smysl dle svých dovedností (mluvené slovo, mono ukázka)
- využívá své technické znalosti, učí se základy práce s mikrofonom
- dovede pořídit jednoduchou zvukovou nahrávku (ruchy)

4. ročník:

Žák:

- pozná jednotlivé části vybavení nahrávacího studia a režie, je schopen pojmenovat jednotlivé přístroje a zdůvodnit jejich význam v elektroakustickém řetězci
- dovede ve zvukové ukázce analyzovat jednotlivé hudební nástroje a jejich rozložení po stereofonní bázi (všimá si stereofonní šířky jednotlivých nástrojů), případně upozorní na problémy v nahrávce (barva, prostor, ruchy apod.)
- je schopen rozeznat a rozlišit jednotlivé hudební styly a žánry
- vyjmenuje části sluchového orgánu a uvede přibližně jejich funkci
- dovede pořídit jednoduchou nahrávku (jeden nástroj, EKN) za použití mikrofону, převodníku, zvukové karty a software (jedna zvuková stopa mono/stereo, správná úroveň signálu)
- zapojuje se do provozu školního studia

5. ročník:

Žák:

- je seznámen s funkcí sluchového orgánu, zná jeho základní části (vnější ucho, střední ucho, vnitřní ucho) a jejich funkci
- je seznámen se studiovou technikou (*mikrofony - dynamické, kondenzátorové, předzesilovače, A/D převodníky, zvukové karty, stolní počítač Mac/PC*)
- zná softwarové prostředí pro editaci zvuku (*okno edit, okno mix, zvuková stopa - funkce solo, mute, record, panorama, equalizace*)
- je seznámen s prací s prostorem, kde nahrávka vzniká, s ohledem na žánr a typ skladby
- natočí krátkou stereofonní nahrávku (1 nebo 2 hudební nástroje) za dodržení všech správných zásad (barva nástroje, vhodně použitý prostor nahrávacího studia, vyvážení stereobáze, správná úroveň signálu)
- zvládá základy v oblasti notace a notačních programů
- podílí se na provozu studia, ozvučování školních akcí a toto ozvučení také dle svých dosavadních schopností hodnotí

6. ročník:

Žák:

- stále více proniká do koncepce školního nahrávacího studia, všimá si propojení jednotlivých zařízení, jejich nastavení a významu

- je seznámen s analogovou (*frekvence, amplituda, fáze*) a digitální (vzorkování v čase) podobou zvukového signálu
- chápe základní principy v oblasti elektrotechniky (el. proud, el. napětí, el. odpor, Ohmův zákon)
- dle svých možností a talentu chápe zákonitosti podstaty a šíření zvuku, elementární poznatky z akustiky
- propojuje své teoretické znalosti s praxí
- porovnává své dosavadní elementární umělecké a technické zkušenosti s poslechem hudebních nahrávek z oblasti vážné i populární hudby a tím neustále rozvíjí své umělecké cítění (dokáže identifikovat žánr skladby, charakterizovat barvu jednotlivých hudebních nástrojů, ohodnotit provedení nahrávky)
- za pomoci MIDI klaviatury dovede vytvořit jednoduchý notový zápis v notačním software s uložením
- zná nástroje k editaci zvuku, *plug-ins* (úpravy: barvy, dynamiky, prostoru, zvukové efekty atd.)
- zná základní zvukové formáty a dovede je stručně charakterizovat

7. ročník:

Žák:

- dokáže vyjmenovat jednotlivé části vybavení nahrávacího studia a zvukové režie a rozumí jejich funkci
 - je schopen charakterizovat zvukovou ukázkou, určit její žánr, popsat jednotlivé hudební nástroje v ukázce (jejich barvu, postavení, stereofonní šířku, definovat prostor, případné problémy)
 - pořídí jednodušší stereofonní nahrávku za pomoci školního vybavení (1 - 2 akustické nebo elektronické hudební nástroje)
 - chápe zákonitosti vzniku zvuku a jeho podstatu
 - využívá osvojené základy elektrotechniky
 - je schopen v notačním software přepsat nebo vytvořit jednoduchou partituru (klavírní sazba) za pomoci *MIDI* klaviatury
- je schopen vhodně aplikovat jednotlivé zvukové efekty na editovanou ukázkou

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané v 1. cyklu základního studia
- specializuje se na oblast, která je mu blízká
- je seznámen s různým přístupem k nahrávání v oblasti vážné hudby (hudební nástroj s adekvátní reprodukcí prostoru, minimální zásahy v postprodukci) a v oblasti hudby populární (převážně kontaktní snímání, zcela zásadní postprodukce)

- věnuje se editaci více než dvou zvukových stop (používá pokročilé techniky - křivka volume, automatizace zvukových efektů, jejich kombinace, používá virtuální nástroje, zvukové banky a smyčky atd.)
- zná základy a věnuje se oblasti masteringu zvukových nahrávek (normalizace, equalizace, prostor, komprese, formáty, trackování, master CD)
- aktivně a pravidelně se podílí na provozu nahrávacího studia, spolupracuje s ostatními žáky a pedagogy na školních aktivitách
- experimentuje s prostorem nahrávacího studia a hledá si své vlastní postupy
- aktivně se účastní nahrávání a ozvučování školních akcí, podílí se na něm, hodnotí ho, přednostně i na akcích mimo školu

4. ročník

Žák:

- zdokonaluje a neustále prohlubuje své znalosti v oblasti nahrávání, střihu, editace a finalizace zvukových nahrávek
- orientuje se v obsazeních hudebních nástrojů a jejich zvukových možnostech
- je schopen samostatně zvolit nejvýhodnější postup pro nahrávání daného tělesa s ohledem na prostor a žánr
- samostatně vytváří záznam několika spolu hrajících hudebníků, zvolí správný přístup, postup a realizaci (školní kapela, dechový orchestr, big band)
- je schopen realizovat prostřih nahrané skladby, mix a nahrávku vyexportovat v požadovaném audio formátu či vypálit na CD
- ukončí studium veřejným absolventským vystoupením, absolventskou prací

5.1.26.3 Učební osnovy předmětu Tvorba hudby prostřednictvím digitálních technologií

Základní studium I. stupně

3. ročník:

Žák:

- dle individuálních schopností a talentu proměňuje jednoduché notace lidových písní ve složitější hudební motivy, které dále rozvíjí
- v notátoru vypracuje jednoduchý harmonický doprovod k lidové písni (prodleva, základní harmonické funkce)
- rozvíjí dle své invence elementární hudební motivy a získává tak základy a cítění pro budoucí výuku aranžování
- rozvíjí své dovednosti kreativní práce s hudebními motivy, při tom používá ucelené hudební fráze, periody
- je motivován k vlastní tvorbě prostřednictvím hardwaru a především softwarového vybavení, kterým škola disponuje
- je seznámen s notačními softwary (*Sibelius*) a s možnostmi, které nabízejí
- uplatňuje analogii mezi akustickými hudebními nástroji a jejich softwarovou podobou

- formuje své elementární oborové zkušenosti poslechem již vytvořených děl a tak si utváří představu o možnostech tvorby hudby ve virtuálním prostředí

4. ročník:

Žák:

- má základy notování ve virtuálním prostředí, pracuje s dalšími nástroji - předznamenání, takt, tempové označení, dynamika, výrazová označení
- dovede vytvořit elementární partituru jednoho sólového hlasu s klavírním doprovodem (lidová píseň)
- má povědomí o rozsahu a zvukových možnostech hudebních nástrojů, které používá při práci
- definuje rozhraní MIDI jako jazyk pro komunikaci mezi elektronickými hudebními nástroji
- orientuje se v notačním softwaru v rozsahu notace jednoho hlasu lidové písně
- využívá *MIDI* klaviaturu jako nejsnazší způsob zadávání *MIDI* dat do virtuálního prostředí (*ProTools, Cubase*)
- přes funkci nahrávání *MIDI* dat je schopen do *DAW* nahrát data, která bude dále rozvíjet a zpracovávat (změna virtuálního nástroje)

5. ročník:

Žák:

- má znalosti o rozsahu a možnostech hudebních nástrojů na všechny jejich skupiny (*chordofony, aerofony, membranofony, idiofony, elektrofony*)
- zná a ověřuje si rozsahy lidského hlasu (sbor, sólový zpěv)
- převede elementární notované lidové písně a vytvořené kompozice do prostředí *DAW*, kde zdokonaluje svou práci s virtuálními nástroji přidáváním dalších stop a jejich editací, obohacuje tak původní materiál
- orientuje se v nejběžnějších nástrojových obsazeních a dovede je použít v praxi
- dle svých možností zvládá notování v prostředí software, kromě uložení zvládá export partitury do partů, běžné formáty (*PDF, JPG, MIDI* atd.)

6. ročník:

Žák:

- experimentuje a na základě vlastní invence a schopností vytváří jednoduché zvukové koláže (hudba, mluvené slovo, virtuální nástroje...)
- používá pokročilejší způsoby motivické práce (*kánon, imitace, inverze*) ve své tvorbě
- orientuje se v prostředí *DAW*, pracuje s různými zvukovými pásmy, stopami, zadává *MIDI* data, edituje je, provádí mixáž a finální úpravy
- dovede notovat jednodušší vokální partituru
- dovede notovat partituru komorního souboru

7. ročník:

Žák:

- v *DAW* používá pokročilé funkce při své práci, virtuální nástroje (*XPAND, KONTAKT*), jejich zvukové banky, hledá vhodné zvuky dle svých uměleckých předpokladů a schopností
- používá správné rozsahy hudebních nástrojů, zpěvních hlasů

- je schopen okomentovat svou tvorbu a vysvětlit její záměr
- respektuje autorská práva
- uplatňuje umělecké dovednosti získané předchozím poslechem vzorových děl či získaných při vlastním studiu jiného hudebního nástroje
- je schopen realizovat zvukovou koláž (hudba, mluvené slovo, ruchy, další pásma) či elektroakustickou kompozici (syntetické zvuky) v rozsahu cca 2 minut např. s programním zaměřením

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- upevňuje a prohlubuje dovednosti získané v 1. cyklu základního studia
- specializuje se na oblast notace komorního nebo dechového orchestru, aranžuje lidové písně, umělé skladby či populární hudbu dle svého vkusu a uměleckého zaměření
- využívá při své práci dostupné hardwarové zvukové moduly, softwarové nástroje a tím zvyšuje věrnost reprodukce jednotlivých nástrojů
- při vlastní tvorbě preferuje zvukové smyčky, vzorky, ruchy a další zvuky, které si sám nahraje nebo vytvoří
- naplno využívá možností softwarového prostředí, automatizace jednotlivých prvků, dotáčení dalších zvukových stop či kombinace se zaznamenanými či live hranými akustickými nástroji
- spolupracuje s dalšími obory - tanečním, výtvarným, literárně dramatickým

4. ročník

Žák:

- dokáže použít všechny získané dovednosti při vlastní tvorbě
- využívá všech technických prostředků a zařízení, které jsou mu k dispozici (notační software, zvukové moduly, virtuální nástroje, hudba, mluvené slovo, ruchy, smyčky, zvukové efekty)
- při tvorbě využívá různých inspirací (např. různé předlohy, nápady)
- je schopen spolupracovat s ostatními spolužáky ze svého i jiných oborů a tak vytvořit tým, které se zabývá realizací určitého nápadu
- svou tvorbu zdůvodní a je schopen vysvětlit použité techniky, postupy, nástroje a realizaci
- respektuje autorská práva

Závěrečná zkouška: žák ukončí studium veřejným absolventským vystoupením, absolventskou prací (náročnější partitura, zvuková koláž či kompozice v rozsahu 10 min.).

5.1.27 UČEBNÍ OSNOVY PŘEDMĚTŮ SKUPINOVÉ A KOLEKTIVNÍ VÝUKY (INTERPRETACE)

5.1.27.1 Učební osnovy předmětu Hudební nauka

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žáci:

- znají základní délky not a pomlky a umí správně vyjádřit jejich délku při praktické rytmizaci
- umí hudební abecedu
- ovládají čtení not v G klíči od g – g²
- rozumí hudebním pojmům: *stupnice, tónina, trojzvuk – akord, posuvky, předznamenání, repetice, ligatura*
- znají a užívají hudební názvosloví: *andante, allegro, moderato, staccato, legato, crescendo, decrescendo, koruna, ritardando, accelerando*
- procvičují rytmus ve 2/4, 3/4, a 4/4 taktu
- sluchově rozeznávají dynamiku: *p, mf, f*
- pracují s termíny: *prima volta a seconda volta*
- orientují se ve stupnici a tónině C dur, G dur, D dur, F dur
- v rámci svých možností aktivně poslouchají krátké skladby

2. ročník

Žáci:

- umí noty v G klíči od g – c³
- seznámí se s F klíčem
- orientují se ve stupnicích a tóninách v dur do 4 # a 4 b a k dané stupnici vytvoří T akord
- umí vytvořit celý tón a půltón směrem nahoru
- umí vyjmenovat názvy základních intervalů od primy po oktávu
- znají a používají notu půlovou a čtvrtovou s tečkou, notu a pomlku šestnáctinovou, seznámí se se synkopou, rozumí předtaktí
- orientují se v grafickém záznamu 3/8 taktu
- znají základní tempová označení
- seznámí se s tóninou moll a sluchem ji rozeznávají od durové
- seznámí se s nástroji bicími, dechovými a smyčcovými
- zpívají jednoduché kánony a lidové dvojhlasy
- sluchově rozlišují *soprán, alt, tenor a bas*
- aktivně poslouchají vybrané skladby a učí se pojmenovat jejich charakter a náladu

3. ročník

Žáci:

- znají a používají noty v G klíči a dokážou rozpoznat noty v F klíči
- dokážou vyjmenovat a zapsat pořadí křížků a béček
- znají a ovládají durové stupnice do 4 # a 4 b a mollové do 2 # a 2 b
- znají stavbu mollové stupnice *aiolské, harmonické a melodické*
- je seznámen se stavbou *T 5, T 6, T 4⁶ dur i moll*
- sluchově rozlišují kvintakord dur a moll
- umí graficky tvořit intervaly čisté a velké a učí se je sluchem rozeznávat
- orientují se v rytmických útvarech *synkopa a triola*

- znají a rozumí označení přednesu *cantabile, dolce, espressivo a meno*
- znají životopisy skladatelů B. Smetany a A. Dvořáka a v rámci svých možností sluchově rozpoznají některé z jejich skladeb
- znají uspořádáním hudebních nástrojů v orchestru
- aktivně poslouchají vybrané skladby a umějí vyjádřit jejich hodnocení
- zpívají jednoduché kánony a lidové dvojhlasy

4. ročník

Žáci:

- plynule čtou noty v G i F klíči
- vyjmenují druhy oktáv
- ovládají durové stupnice do 7 #, 7 b a prohlubují si orientaci ve stupnicích moll
- chápou souvislosti v *kvintovém a kvartovém kruhu*
- procvičují si a opakují stavbu *T5, T6, T₄⁶ Dur i moll*
- dokážou vysvětlit vztah mezi stupnicemi stejnojmennými a paralelními
- rozumějí enharmonické záměně
- znají a používají *dvojkřížek, dvojbé*
- seznámí se s dalšími druhy taktů
- znají rytmický dvojhlas a vytváří si vlastní rytmické útvary
- v rámci svých možností znají hudební názvosloví
- tvoří intervaly čisté a velké, seznamují se s intervaly malými a osvojují si opěrné písně pro jejich intonaci
- dokážou vysvětlit tóninu a učí se chápat tónorod (teoreticky i prakticky)
- orientují se v melodických ozdobách
- zvládají podrobnější rozdělení hudebních nástrojů
- mají představu o uspořádání hudebních nástrojů v orchestru i v klasických komorních souborech
- orientují se v družích lidských hlasů a družích sborů, znají druhy komorních souborů i druhy orchestrů
- znají životopisy J. S. Bacha, W. A. Mozarta a L. van Beethovena a v rámci svých možností sluchově rozpoznají významnější z jejich skladeb
- aktivně poslouchají hudbu a rozvíjejí svoji sluchovou citlivost pro zvukové barvy jednotlivých hudebních nástrojů
- dle svých možností zvládají dvojhlasý zpěv, opakují kánony a učí se nové
- zvládnou zápis známé jednoduché písně do not a její transpozici
- prohlubují si harmonickou představivost použitím všech tří základních harmonických funkcí (T, S, D) při tvorbě doprovodu vlastní jednoduché melodie

5. ročník

Žáci:

- znají stupnice durové i mollové, stupnice stejnojmenné i paralelní
- umí intervaly čisté, velké a malé a zaměřují se na jejich sluchovou analýzu

- umí akordy, seznamují se s významem D 5 a D 7 a učí se utvořit zmenšený a zvětšený kvintakord
- poznají enharmonickou záměnu
- znají pojmy hudebního názvosloví a melodických ozdob
- jsou seznámeni s taktem *alla breve*
- jsou seznámeni s dvou a třídílnou malou písňovou formou
- mají přehled v uspořádání hudebních nástrojů v orchestru a v komorních souborech, poznávají lidové nástroje
- orientují se v hudebním klasicismu světovém i českém
- zpívají jednoduché lidové písně a vytvářejí druhý hlas formou lidového dvojhlasu

Pro získání praktického přehledu o učivu hudební nauky a jeho uplatnění v samotné hudební interpretaci žáka je do výuky zařazen předmět Interpretační a poslechový seminář, a to v I. i II. stupni základního studia.

5.1.27.2 Učební osnovy předmětu Interpretační a poslechový seminář

Základní studium I. stupně

1. - 4. ročník

Žák:

- má základní přehled o jednotlivých stylových obdobích a uměleckých prostředcích, které tato období využívala
- v rámci svého zaměření má představu o specifikách interpretace jednotlivých stylů a žánrů
- je schopen na přiměřené úrovni pojednat o zvoleném tématu
- má představu o postavení hudby v rámci ostatního umění a o jejich vzájemném prolínání a ovlivňování
- aktivně se účastní semináře vlastní interpretací

5. - 7. ročník

Žák:

- orientuje se ve slohových obdobích a v literatuře pro svůj nástroj
- je schopen dle možností ohodnotit výkon svých spolužáků a podat objektivní kritiku
- připravuje se samostatně na své vystoupení na semináři
- je schopen dle možností svůj výkon ohodnotit a diskutovat o zvolené interpretaci

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- je schopen vyhledávat aktivně notový i další materiál v rámci svého oboru
- na přiměřené úrovni má rozvinuté estetické cítění
- je schopen zhodnotit svůj interpretační výkon a obhájit ho

- je schopen posoudit interpretační výkon někoho jiného a diskutovat o svém názoru
- na elementární úrovni je schopen analyzovat základní strukturu hudební skladby

4. ročník

- je schopen vyhledávat aktivně notový i další materiál v rámci svého oboru, sledovat kulturní dění
- na odpovídající úrovni má rozvinuté estetické cítění
- je schopen zhodnotit svůj interpretační výkon a obhájit ho a promluvit o nastudované skladbě
- je schopen posoudit interpretační výkon někoho jiného a diskutovat o svém názoru
- na přiměřené úrovni je schopen analyzovat základní strukturu hudební skladby

5.1.27.3 Učební osnovy předmětu Komorní zpěv

Základní studium I. stupně

1. - 5. ročník

Žák:

- zpívá čistě v jednohlasu s doprovodem jednoho nebo více hudebních nástrojů
- ovládá správné držení těla, základy dýchání a zřetelnou výslovnost
- ovládá práci s mikrofonom, případně jednoduchým rytmickým nástrojem
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu partitury
- reaguje na dirigentská gesta
- aktivně spolupracuje se všemi členy souboru
- cítí odpovědnost za společný výkon
- účastní se společných prezentací

6. - 7. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla při zpěvu
- ovládá základy dechové techniky, hlasové kultury a výslovnosti, intonace, rytmu a všech hudebně výrazových prostředků
- zvládá nácvičení písní dle notového zápisu, má elementární znalosti ve čtení a struktuře partitury
- porozumí a dokáže splnit hudební (dynamické a rytmické) požadavky dirigenta
- v souboru se podílí na interpretaci jednohlasých i vícehlasých písní
- poslouchá komorní skladby a rozlišuje jejich základní formální členění
- spolupracuje se všemi členy souboru, vytváří společné klima odpovědnosti a důvěry
- účastní se společných prezentací

II. stupeň základního studia

1 - 3. ročník

Žák:

- ovládá intonačně čistý zpěv svého partu ve skladbách a capella i s instrumentálním doprovodem
- používá vyrovnaný, uvolněný a přirozený hlas, neforzíruje, barevně i dynamicky souzní s ostatními členy souboru
- řídí se zásadami hlasové hygieny
- účastní se společných prezentací, aktivně a všestranně se podílí na kolektivní interpretaci studované skladby

4. ročník

Žák:

- používá vyrovnaný, uvolněný a přirozený hlas, neforzíruje, barevně i dynamicky souzní s ostatními členy souboru
- řídí se zásadami hlasové hygieny
- samostatně se orientuje v notovém zápisu sborové partitury
- poslouchá komorní skladby a je schopen je žánrově zařadit
- účastní se společných prezentací, aktivně a všestranně se podílí na kolektivní interpretaci studované skladby

5.1.27.4 Učební osnovy předmětu Pěvecký sbor

Charakteristika předmětu

Výuka v tomto předmětu poskytuje základní informaci o práci s hlasem, zásadách správného dýchání, kultivaci pěveckého projevu a hlasové hygieny. Žáci pod vedením sbormistra interpretují jednohlasé i vícehlasé skladby, na základní úrovni ovládají sluchovou analýzu a intonaci. Smyslem skupinové interpretace je rovněž zvládnutí sebekontroly, vnímání skladby jako kompozičního celku, přijetí odpovědnosti za společný výsledek práce a podřízení se sbormistrovi, jako hlavnímu nositeli společné představy o finální umělecké podobě interpretované skladby.

Základní studium I. stupně

1. – 4. ročník

Žák:

- dbá na správné držení těla a správné dýchání
- provádí dechová a hlasová cvičení
- zřetelně vyslovuje
- reprodukuje imitací hraný a deklamovaný dvou a třídobý rytmus hrou na tělo a rytmické nástroje
- cítí dobu přízvuknou, důraz
- rytmitizuje slova
- zvládá elementární hru na Orffovy nástroje

- realizuje jednoduchý rytmický kánon
- tvořivě se zapojuje do tvorby doprovodů k písni (hra na tělo/Orff)

5. – 7. ročník

Žák:

- aktivně se zapojuje do práce, je oporou pro mladší spolužáky
- upevňuje jednohlasý zpěv, udrží svůj hlas v jednoduchém dvojhlase
- dodržuje zásady hlasové hygieny
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku, má povědomí o legatovém zpěvu
- dobře rozumí dirigentským gestům a pohotově na ně reaguje
- uvědoměle interpretuje danou sborovou skladbu
- reprodukuje imitaci hraný a deklamovaný rytmus hrou na tělo a na rytmické nástroje
- realizuje hudební doprovody
- vnímá melodický a rytmický zápis písně
- intonuje základní intervaly
- dokáže zhodnotit vlastní výkon i výkon svých spolužáků
- vhodně interpretuje vícehlasou skladbu s ohledem na její charakter, žánr a styl

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- zvládá hlasová cvičení v akordech
- zpívá písně různých období a žánrů
- dbá na správné frázování s ohledem na daný žánr
- svůj hudební projev dokáže přizpůsobit kolektivní tvorbě
- je začleněn do kolektivu a vnímá zodpovědnost za celý sbor
- chová se patřičným způsobem, utváří kamarádský kolektiv

4. ročník

- pracuje se všemi dosud získanými výrazovými prostředky, dynamikou, agogikou
- ovládá základy správného sborového zpěvu (postoj, brániční dýchání, zpěv v rezonanci)
- zpívá ve vícehlasu
- dokáže hodnotit vlastní výkony i výkony svých spolužáků
- kriticky a konstruktivně vnímá výsledek celého sboru

Postupové a závěrečné zkoušky: žáci konají všechny zkoušky formou veřejného vystoupení. Hodnocení provádí komise v následujícím složení: vyučující - dirigent, korepetitor a vyučující sólového zpěvu, kteří jsou přítomni na veřejném vystoupení.

5.1.27.5 Učební osnovy předmětu Čtyřruční a komorní hra

(uplatnění zejména ve hře na klávesové nástroje)

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využívá získané dovednosti z individuální výuky
- v rámci svých možností vnímá svého spoluhráče, podřizuje se svému spoluhráči a nese spoluzodpovědnost za nastudování a provedení skladby
- je seznámen s originálními i upravenými skladbami pro hru na čtyři ruce nebo jiným komorním seskupením
- zná charakteristiku a specifika interpretace čtyřruční a komorní hry
- spolupodílí se na výběru skladeb
- dokáže formulovat svůj názor na vlastní i cizí interpretaci
- využívá v maximální míře své dovednosti a zkušenosti při hře

4. - 7. ročník

Žák:

- orientuje se ve čtyřruční partituře
- od jednoduchých písní a skladbiček postupně přechází ke hře náročnějších skladeb různých stylů a žánrů
- vnímá dynamiku a celkový charakter skladby
- uvědomuje si svou spoluzodpovědnost při společné hře, chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře
- dokáže na hru spoluhráče na přiměřené úrovni reagovat
- vnímá dynamiku a celkový charakter skladby

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- v přiměřené míře dokáže samostatně nastudovat svůj part
- aktivně spolupracuje na výběru repertoáru
- zná specifika interpretace různých stylů a žánrů
- reaguje na spoluhráče

4. ročník

- je spolehlivý a zodpovědný za společné dílo
- účastní se kulturního života školy
- pomáhá mladším spolužákům
- aktivně spolupracuje na výběru repertoáru

5.1.27.6 Učební osnovy předmětu Komorní hra

Základní studium I. stupně

1. – 4. ročník

Žák:

- využívá znalosti a dovednosti získané při studiu sólové hry
- poslouchá ostatní hlasy a je schopen reagovat na hru spoluhráčů
- přijímá zodpovědnost za kolektiv a společně odvedenou práci
- využívá při hře dynamiku v souladu s hrou spoluhráčů
- vystupuje v rámci komorní hry na školních koncertech či třídních besídkách

5. - 7. Ročník

Žák:

- vnímá spoluhráče a reaguje na jejich hru
- při chybě se zorientuje a pokračuje ve hře
- samostatně se připravuje na zkoušku
- vystupuje v rámci komorní hry na školních koncertech či třídních besídkách
- přijímá zodpovědnost za kolektiv a společně odvedenou práci
- je schopen samostatně formulovat názor na provedení skladby

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využívá znalosti a dovednosti získané při studiu sólové hry
- orientuje se v charakteristice interpretace jednotlivých hudebních slohů a žánrů
- zná základní díla literatury komorní hry svého nástroje
- je schopen určit dynamický vývoj skladby a vytvořit ve spolupráci se spoluhráči (spoluhráčem) náladu skladby
- orientuje se v jednotlivých partech i v celé skladbě
- umí naladit samostatně vlastní nástroj

4. ročník

- orientuje se v nástrojovém ladění členů komorního souboru
- připravuje se samostatně na zkoušku komorního souboru
- vystupuje v rámci komorní hry na školních koncertech či třídních besídkách
- poslouchá ostatní hlasy a je schopen reagovat na hru spoluhráčů
- přijímá zodpovědnost za kolektiv a společně odvedenou práci

5.1.27.7 Učební osnovy předmětu Hra v souboru Bud' Fit

Charakteristika předmětu

Hra v souboru Bud' Fit je určena pro všechny žáky hudebního oboru, kteří mají chuť a zájem o taneční orchestrální hudbu. Nástrojové složení souboru není omezeno. Bud' Fit navštěvují žáci pěveckého, dechového, smyčcového, kytarového, klávesového i bicího oddělení. Cílem výuky je zapojit žáky podle jejich individuálních možností a schopností do společné práce na hudebním díle. Kromě rozvíjení hudebního cítění a interpretace spojené s ovládnutím svého nástroje se zde žáci učí

schopnosti týmové spolupráce, odpovědnosti za celkový společný výsledek, rozvíjí pozitivní stránky osobnosti (spolehlivost, dochvilnost, odpovědnost, ochota pomáhat ostatním, smysl pro pořádek).

Základní studium I. stupně

1. – 4. ročník

Žáci:

- rozlišují a uplatňují specifika použití vlastního nástroje při souborové hře, ev. zapojení a nastavení aparatury svého nástroje,
- ovládají zapojení a nastavení mikrofonu a používají ho ke zpěvu,
- ovládají zapojení a nastavení zvukové (PA) aparatury k ozvučení celého souboru,
- rozlišují a uplatňují specifika různých hudebních žánrů použitím svého nástroje při jejich interpretaci v rámci souboru,
- rozlišují a používají jednotlivé typy hudebního zápisu skladeb interpretovaných orchestrem (akordické značky, tabulatury, notové party i celé partitury),
- rozlišují a využívají schémata skladeb interpretovaných orchestrem,
- ovládají základy aranžérské práce v souborové hře,
- znají pojmem improvizace v souborové hře, ovládají a používají ji v základní formě,
- rozlišují a používají základní dirigentská gesta,
- znají a používají základní povinnosti členů souboru (správa a zodpovědnost za vlastní nástrojovou i celkovou aparaturu, spolehlivost, dochvilnost, odpovědnost, připravenost pomoci ostatním, chování při veřejných vystoupeních),
- rozlišují specifika tvorby tzv. „playlistů“ pro různá veřejná vystoupení (koncert, ples) a dokáží je sami vytvářet,
- hrají jednotlivé party svého nástroje,
- interpretují skladby s jednoduchými rytmickými doprovody,
- ovládají souhru v orchestru se všemi nástroji,

5. - 7. ročník

Žáci:

- používají své schopnosti z vyučovacích hodin svého nástroje,
- používají v rámci svých možností rytmické a melodické cítění,
- používají znalosti hry z listu a rozvíjí je,
- vnímají kvalitu hraných tónů a aktivně se snaží o jejich nejlepší interpretaci,
- dokáží rozpoznat potřebnou technickou zdatnost k interpretaci skladeb a samostatně pracují na jejím dosažení,
- uvědomují si potřebu plynulosti hry a aktivně se snaží o její dosažení
- orientují se v notovém zápisu a tuto znalost prohlubují,
- ovládají svůj nástroj dle vlastních schopností a technických vlastností svého nástroje

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žáci:

- využívají základní návyky a dovednosti získané ze studia na I. stupni
- využívají náročnější technické možnosti nástroje a nástrojové aparatury - analogické a digitální efekty převážně u klávesových a strunných nástrojů
- dle svých možností používá rytmické, tempové, melodické a harmonické cítění

- dle svých možností vnímají náladu a žánr skladeb a přizpůsobují se jim při hře v souboru
- zná základy hry z notového zápisu orientací v partituře

4.ročník

- využívají a rozvíjejí technické dovednosti ovládání vlastního nástroje a teoretické znalosti při sólové improvizaci v rámci souborové hry
- dokážou samostatně vybírat a studovat vhodné nové skladby pro dané nástrojové složení orchestru
- dokážou samostatně získávat nové zkušenosti poslechem skladeb a jejich interpretací
- dokážou samostatně ovládat na elementární úrovni mixážní pult a celé příslušenství zvukového aparátu tak, aby korigovali výsledný zvuk souboru
- uplatňují dosažené zkušenosti ve hře v orchestru na veřejných vystoupeních

5.1.27.8 Učební osnovy předmětu Kytarový soubor

Charakteristika předmětu

Předmět kytarový soubor probíhá ve spolupráci s předmětem hra na klasickou kytaru a navazuje na předmět komorní hra. Žák zde využije znalosti získané v předchozím studiu a rozvíjí smysl pro kolektivní práci a hru v kolektivu. Po ukončení studia na základní umělecké škole je možné uplatnění hráče v kytarových souborech.

Základní studium I. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- využívá znalosti a dovednosti získané při studiu sólové hry a komorní hry a dále je rozvíjí
- orientuje se v notovém zápisu
- používá základní dynamiku p, mf, f
- sleduje gesto dirigenta a reaguje na něj
- přijímá zodpovědnost za kolektiv
- učí se novým dovednostem od spoluhráčů a spolupracuje s hráči ze své sekce
- cvičí svůj part pravidelně a připravuje se na souborovou hru
- vystupuje v rámci souborové hry na školních koncertech a třídní besídkách

4. - 7.ročník

- při chybě se zorientuje a pokračuje ve hře
- vytváří dynamiku dle dirigentova gesta
- je schopen při hře svého partu sledovat dirigentovo gesto a reagovat na něj
- přebírá zodpovědnost za výkon celého souboru a uvědomuje si svou roli v kolektivu
- pravidelně a zodpovědně se připravuje na zkoušky souboru
- pomáhá s přípravou mladším žákům

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- je seznámen s literaturou pro kytarový soubor a utváří si všeobecný přehled
- spolupracuje s dirigentem a spoluvytváří atmosféru při nácviu nových skladeb a při společných zkouškách
- využívá znalosti a dovednosti získané při studiu sólové hry a komorní hry a dále je rozvíjí
- naslouchá jednotlivým hlasům a orientuje se v jejich nástupech
- přijímá zodpovědnost za kolektiv a společně odvedenou práci

4. ročník

- učí se novým dovednostem od spoluhráčů a spolupracuje se hráči ze své sekce
- cvičí svůj part pravidelně a připravuje se na souborovou hru
- vystupuje v rámci souborové hry na školních koncertech a třídních besídkách
- pomáhá mladším hráčům v orientaci a v nácviu technicky náročnějších skladeb

5.1.27.9 Učební osnovy předmětu Hra v orchestru

Základní studium I. stupně

1. – 4. ročník

Žák:

- využívá svých dovedností a hudebních vědomostí z individuálního studia v orchestrální praxi
- umí reagovat na dirigentova gesta
- zná základní povinnosti člena orchestru (zodpovědnost za svůj nástroj, dochvilnost, chování při zkouškách a vystoupení)
- se orientuje v notovém zápisu skladby

5. – 7. ročník

- cítí zodpovědnost za svěřené pomůcky (notové stojany, uniforma orchestru,...)
- je schopen doladit nástroj k ostatním spoluhráčům
- je zodpovědný za společnou práci
- v přiměřeném rozsahu zná repertoár dechového orchestru a má přehled o interpretaci různých hudebních žánrů

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- samostatně doladuje svůj nástroj v rámci sekce a orchestru
- hraje podle dirigenta – respektuje změny temp, dynamiky a výrazu
- se samostatně připravuje na zkoušky

4. ročník

- komunikuje s ostatními hráči i s dirigentem o dané skladbě
- pomáhá svým mladším spoluhráčům s řešením interpretačních problémů
- orientuje se v ladění a transpozicích nástrojů orchestru

6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Charakteristika výtvarného oboru

Výtvarný obor je jedním ze čtyř oborů, které lze v ZUŠ Přelouč navštěvovat. Tento obor umožňuje žákům poznávání světa, ale také sebe sama prostřednictvím výtvarné činnosti. Žák využívá výtvarného jazyka jako uměleckého prostředku komunikace. Během studia ve výtvarném oboru poznávají žáci vedle běžných, klasických vyjadřovacích prostředků a materiálů i materiály a techniky méně tradiční. Na základě vnímání okolního světa vytvářejí kresby, malby, drobné objekty a instalace. Použité výtvarné prostředky úzce souvisí s probíraným tématem. Během práce na tématu, jehož směřování a narůstání správným směrem zajišťuje pedagog, nabízí žákům nejen zkušenosti s technikami, ale také žákům nabízí jisté množství informací s všeoborovým přesahem. Tato forma výuky pomáhá nejen vyhranit žákův výtvarný názor, ale také uceluje žákův osobní rozhled a všeobecnou vzdělanost.

Vzdělávání ve výtvarném oboru cíleně a soustavně rozvíjí výtvarné dispozice žáků – vnímání, myšlení, představivost, estetické cítění a tvořivost. Učitel se snaží citlivě navádět své žáky na cestu objevů, snaží se žákův výtvarný projev obohatit o nové zkušenosti a dovednosti. Učitel si uvědomuje, jak se mění prožívání a vnímání s jeho rozumovým, emocionálním a výtvarným vývojem. Napomáhá a koordinuje vývoj výtvarné formy, kterou žák nejčastěji užívá a která je mu vlastní.

Vzdělávací obsah výtvarného oboru je ve výuce značně provázaný. Každý z vyučovaných předmětů jsou ve vzájemném vztahu. Jejich prolínání je přirozené a inspirativní. Každý z vyučovaných předmětů je obohacující po stránce manuální i intelektové.

Vzdělávací obsah výtvarného oboru vychází z RVP ZUV: základem jsou vzdělávací oblasti Výtvarná tvorba a Recepce a reflexe výtvarného umění.

6.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: POZNÁVÁNÍ, PROŽÍVÁNÍ, VÝTVARNÉ VYJADŘOVÁNÍ

Vyučované předměty: Přípravná výtvarná výchova, Výtvarná tvorba, Výtvarná kultura.

Charakteristika předmětů

Přípravná výtvarná výchova

Přípravná výtvarná výchova je počátečním seznámením se světem tvorby, buduje sociální komunikaci a základní návyky, potřebné k dalšímu vzdělávání ve výtvarném oboru. Výuka probíhá formou výtvarného hledání, hry, pokusů a omylů.

Výtvarná tvorba – povinný předmět

Zahrnuje plošnou tvorbu (kresbu, malbu, grafiku), prostorovou tvorbu (modelování z hlíny) a alternativní způsoby vyjádření (objektová a akční tvorba). Během dlouhodobého procesu výuky žák postupuje od hravých forem k vědomému používání osvojených řemeslných dovedností, vedoucích k vlastní tvorbě.

Výtvarná kultura – povinný předmět

Zabývá se recepcí a reflexí uměleckého díla, nabízí prožitky, poukazuje na vztahy mezi životem, člověkem a uměním, sleduje proměny uvnitř žánrů a napříč historií. Na všech stupních studia jde o

hledání inspirací, asociací a souvislostí. Výtvarná kultura pomáhá ovlivňovat morální vlastnosti, postoje a hodnoty žáka.

Řemeslný dialog – nepovinný předmět

Dialog (řecky *dialogos*, od slovesa *dialogomai*, rozvažovat, rozmlouvat) je rozhovor dvou nebo více osob. V našem pojetí dialog mezi tvůrcem a světem, který nás obklopuje. Dialog autora s podněty, nápady, myšlenkami, se sebou samým, ale také s výtvarnými materiály.

Předmět nabízí větší zaměření na řemeslnou stránku pojetí výuky, kdy žáci získávají dovednosti převážně z oblasti zpracování keramické hlíny. Nedílnou součástí výuky tvoří také studijní a návrhová kresba, bez které se žádné řemeslo neobejde a sama o sobě je svébytným řemeslem a dovednostmi. Žáci zpracovávají témata vlastní i zadaná vyučujícím. Předmět vhodně doplňuje základní studium výtvarného oboru, které není založeno výkonnostně a řemeslnou dovednost nemá jako hlavní prioritu. Žáci pracují ve skupině do 10 žáků.

Poznámky k výuce:

- *Žáci pracují, je-li to z organizačních důvodů nutné, v ročníkově smíšených skupinách.*
- *Zařazování žáků do ročníků je závislé na věku a celkové vyspělosti žáka, kterou prokáže při talentové zkoušce a následně při výstupu z přípravného studia.*
- *Vyučuje se:*
 - *ve skupině maximálně 15 žáků v přípravném studiu a v základním studiu I. a II. stupně*
 - *ve skupině maximálně 9 žáků ve studiu s rozšířeným počtem vyučovacích hodin na I. i II. stupni (je-li školou organizováno)*

6.1.1 Přípravné studium

Učební plán:

Povinné vyučované předměty	1. r.	2. r.	Celkem
	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>		
Přípravná výtvarná výchova	2	2	4
<i>Celkem hodin v ročníku</i>	2	2	4

Učební osnovy přípravného studia

1. a 2. ročník

Žák:

- na elementární úrovni zná používané výtvarné techniky, nástroje a materiál, používá je adekvátně svému věku
- adekvátně věku ztvárňuje realitu, zadání z představy, rozvíjí fantazii, své cítění, výtvarné vidění a vyjadřování
- svou výtvarnou činností objevuje a zviditelňuje svůj vztah ke světu
- respektuje dohodnuté zásady společné práce (např. nekaží práci druhému)
- žák si osvojuje pracovní a hygienické návyky, přípravu a úklid pracoviště
- pojmenuje nástroje a rozumí jejich funkci

- disponuje základními pojmy z oblasti zpracování sochařské hlíny

6.1.2 Základní studium I. a II. stupně

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Povinné vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)							
Výtvarná tvorba	2	2	2	2	2	2	2	14
Výtvarná kultura	1	1	1	1	1	1	1	7
Nepovinný předmět	Vyučuje se nejdříve od 5. ročníku I. stupně							
Řemeslný dialog					2	2	2	
Celkem								21

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.
- Otevření výuky nepovinného předmětu je limitováno ekonomickou situací školy. Minimální počet žáků ve skupině je 7 žáků, přičemž je možné spojit výuku žáků I. i II. stupně studia.

Základní studium II. stupně

Povinné vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)				
Výtvarná tvorba	2	2	2	2	8
Výtvarná kultura	1	1	1	1	4
Nepovinný předmět					
Řemeslný dialog	2	2	2	2	
Celkem					12

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.
- Otevření výuky nepovinného předmětu je limitováno ekonomickou situací školy. Minimální počet žáků ve skupině je 7 žáků, přičemž je možné spojit výuku žáků I. i II. stupně studia.

Učební osnovy předmětů základního studia I.stupně

1. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- využívá základních vlastností kresebných materiálů
- vyjadřuje prostor v úzké vazbě na specifika daného věku
- rozvíjí návyky spojené s technikou malby temperami, umí míchat barvy
- uvažuje v grafické redukci námětu na černou a bílou
- s asistencí pedagoga zvládá proces tisku z výšky
- vytvoří sochu přidáváním hmoty

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- adekvátně svému věku komunikuje o výtvarném umění, své práci
- je empatický a pomáhá druhým

2. ročník**Předmět: Výtvarná tvorba**

Žák:

- rozlišuje pojem teplé a studené barvy
- s asistencí pedagoga zvládá proces tisku z hloubky
- hravě a nespoutaně pojedná plochu linolea grafickými rydly
- vytvoří reliéf

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- na výstavách vytváří náčrtky
- pojmenuje svými slovy náplň uplynulé výuky

3. ročník**Předmět: Výtvarná tvorba**

Žák:

- volí jednoduchá kompoziční umístění
- ovládá návyky spojené s technikou malby temperami
- vnímá a využívá účinků barev

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- vnímá současné umění
- používá názvosloví spojené s vyučovanými technikami modelování
- respektuje práci i osobnost druhých

4. ročník**Předmět: Výtvarná tvorba**

Žák:

- poučeně používá pero jako nástroj k vyjádření libovolných struktur a materiálů
- samostatně reaguje výtvarnou výpovědí na motivy ze svého okolí
- množním prvku vytváří dekor

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- pozná základní výtvarné techniky
- používá názvosloví spojené s vyučovanými technikami malby
- výtvarně reaguje na podněty z různých oblastí světové kultury

5. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- v teorii a praxi umí vytvořit sochu odebráním hmoty
- zvládá rychlý záznam viděného
- v rozhovoru s učitelem vybírá jedno z více nabízených řešení

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- rozvíjí cílevědomost, soustředěnost, sebekontrolu, vůli
- používá názvosloví spojené s vyučovanými technikami kresby
- používá názvosloví spojené s vyučovanými grafickými technikami

6. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- ovládá návyky spojené s technikou kresby tužkou a tuší
- částečně ovládá návyky spojené s technikou kresby uhlem
- pod vedením vyučujícího vytváří cykly výtvarných prací
- ve své práci využívá tvarových, barevných a prostorových vztahů
- tvůrčím způsobem využívá uměleckých děl (parafráze, výtvarný přepis, dramatizace...)
- prostřednictvím tvorby poznává svět i sám sebe

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- na výstavách poučeně pozoruje exponáty, vytváří náčrtky, zápisky, popř. fotografuje
- napomáhá vytváření tvůrčí atmosféry, do výuky vnáší otázky a náměty
- uznává odlišnosti, nebojí se jich
- uvědomuje si zodpovědnost za společné dílo a prezentaci

7. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- částečně ovládá návyky spojené s technikou kresby rudkou
- zvládá kresebné i malířské vyjádření odlišných materiálů
- zvládá proces tvorby od náčrtku po konečné řešení
- vyjádří povrch a vlastnosti materiálů
- vyjádří objem a prostor
- samostatně zvládá celý proces tisku z výšky, z hloubky
- promyšleně využívá princip opakování, rytmu, struktury
- vnímá estetické účinky bodu, linie, tvaru, aplikuje je do volné i studijní kresby

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- rozlišuje pojmy: socha, objekt, instalace

- rozlišuje pojmy užitá a volná grafika
- buduje si vlastní výtvarný názor
- v souvislosti s aktuální výukou se žák setkává s určitým slohem/směrem/autorem, na základě získaných poznatků objevuje souvislosti z oblasti výtvarného umění

Závěrečná zkouška: studium I. stupně je zakončeno výstavou vlastních prací žáka na veřejné výstavě pořádané ZUŠ Přelouč. Rozsah a styl práce je dán výstupy učebních osnov, téma prací je podřízeno ročním studijním plánům a vlastnímu zájmu žáka.

Nepovinný předmět: Řemeslný dialog

5. – 7. ročník

Žák:

- rozvádí vlastní témata, která s pomocí učitele dotváří do konečné podoby
- v dialogu s vyučujícím nalézá nové souvislosti a náměty
- s vyučujícím nalézají paralelu s řemeslnou tvorbou minulosti i současnosti
- klade důraz na proces vlastní tvorby
- hledá a experimentuje, po poradě s vyučujícím zkouší nové techniky a technologie
- využívá tradiční i netradiční sochařské postupy
- vlastní témata převádí do sochařských instalací
- vlastní témata převádí do drobných plastik a objektů

Hodnocení studia: žáky hodnotíme na základě jejich pracovitosti, pílě, zaujetí činností, za míru samostatnosti a ochoty spolupracovat se spolužáky a okolím. Hodnocení zahrnuje pohled jak na stránku řemeslnou, tak myšlenkovou. V hodnocení výstupů přihlížíme k věku žáka, vyspělosti, praktické zkušenosti a osobním předpokladům.

Učební osnovy předmětů II. stupně základního studia

1. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- částečně ovládá návyky spojené s technikou kresby grafitem, uhlím a rudkou
- samostatně vybírá jedno nebo více z nabízených řešení
- umí posoudit míru svých schopností a uvážlivě s nimi zachází

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- částečně se podílí na koncepci výstav
- je tolerantní, je schopen diskutovat

2. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- zpracuje varianty řešení na abstraktní zadání
- umí naplánovat pracovní úkony tak, že práci dokončí ve stanoveném limitu
- dílčím způsobem se podílí na náplni výuky
- rozlišuje a propojuje obsah a formu

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- poznává, rozlišuje a pojmenovává prvky výtvarné kompozice
- zajímá se o současné umění a jeho vyjadřovací prostředky přiměřeně vlastnímu výtvarnému názoru a osobnosti
- orientuje se v historickém vývoji uměleckých slohů a směrů

3. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- ovládá návyky spojené s technikou kresby grafitem, uhlem a rudkou
- předvídá účinek svého rukopisu na celkové vyznění práce
- využívá poznatků o kompozici výtvarného díla

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- hodnotí současné umění
- reflektuje vliv společnosti na výtvarné umění a opačně
- vnímá přesah výtvarného umění do ostatních oblastí lidského života
- vyhledává náměty pro svou tvorbu ve všech oblastech lidského života

4. ročník

Předmět: Výtvarná tvorba

Žák:

- objektivně posoudí svoje dovednosti
- je schopen experimentovat a své poznatky využít
- kreativně využívá náhodu
- prostřednictvím vlastní osobité tvorby se stává nezávislou, samostatnou osobností
- využívá obrazotvorných prvků plošného i prostorového vyjádření, jejich výtvarných a výrazových vlastností a vztahů

Předmět: Výtvarná kultura

Žák:

- umí vhodně adjustovat a prezentovat vlastní práce (portfolio, soubor prací, výstava, PC)
- mluví o své práci, objasní svůj názor

Závěrečná zkouška: studium II. stupně je zakončeno výstavou vlastních prací žáka na veřejné výstavě pořádané ZUŠ Přelouč. Rozsah a styl práce je dán výstupy učebních osnov, téma prací je podřízeno ročním studijním plánům a vlastnímu zájmu žáka.

Nepovinný předmět: Řemeslný dialog

1. – 4. ročník

Žák:

- rozvádí vlastní témata, která bez pomoci učitele dokončuje v ucelené podobě
- samostatně nalézá nové souvislosti a náměty, uvědomují si paralelu s výtvarným uměním
- klade důraz na proces vlastní tvorby
- hledá a experimentuje, kombinuje různé materiály
- předvídá materiálovou kvalitu své práce
- samostatně využívá tradiční i netradiční keramicko-řemeslné techniky a technologie
- vlastní témata převádí do časově náročnějších instalací a projektů
- vlastní témata převádí do drobných plastik a objektů
- pracuje s materiály náročnějšími na řemeslnou dovednost (sádra, dřevo vosk)
- účastní se sympozií, napomáhá jejich realizaci a organizaci

Hodnocení studia: žáky hodnotíme na základě jejich pracovitosti, píše, zaujetí činností, za míru samostatnosti a ochoty spolupracovat se spolužáky a okolím. Hodnocení zahrnuje pohled jak na stránku řemeslnou, tak myšlenkovou. V hodnocení výstupů přihlížíme k věku žáka, vyspělosti, praktické zkušenosti a osobním předpokladům.

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Každému žákovi, podle míry jeho schopností a zájmu, poskytuje základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení. Vzdělávání v tanečním oboru žáka seznamuje se stavbou i strukturou lidského těla, zákonitostmi pohybu a poskytuje mu orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu. Vzdělávací obsah tanečního oboru je tvořen očekávanými výstupy, které jsou rozčleněny do vzájemně provázaných a podmiňujících oblastí – Taneční produkce a interpretace a Recepce a reflexe tanečního umění.

Prostřednictvím vzdělávací oblasti Taneční produkce a interpretace se žáci seznamují se základy tanečních technik (technika současného tance, klasického a lidového tance). Rozvíjí techniku pohybu jako systém specifických prostředků komunikace a seznamují se se způsoby rozvoje a kultivace koordinačních, silových a vytrvalostních schopností, včetně kompenzace sekundárních dopadů fyzické zátěže na organismus.

Ve vzdělávací oblasti Recepce a reflexe tanečního umění žák rozvíjí schopnosti porozumět komunikačnímu obsahu uměleckého díla a umělecké dílo hodnotit, chápat taneční umění v souvislostech, hodnotit prováděný pohyb i umělecký projev.

Poznámky k výuce:

Zařazování žáků do ročníků v tanečním oboru je závislé na věku a celkové vyspělosti žáka, kterou prokáže při talentové zkoušce a následně při výstupu z přípravného studia.

Vyučuje se:

- ve skupině maximálně 15 žáků v přípravném studiu a v základním studiu I. a II. stupně
- ve skupině maximálně 8 žáků ve studiu s rozšířeným počtem vyučovacích hodin na I. i II. stupni (je-li školou organizováno)

7.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: SOUČASNÝ TANEC

Vyučované předměty: Přípravná taneční výchova, Taneční průprava, Současný tanec, Taneční praxe, Klasická taneční technika, Lidový tanec, Práce v souboru.

Charakteristika předmětů:

Přípravná taneční výchova

Tento předmět učí žáky vnímat vlastní tělo formou dětských pohybových her, vštěpuje jim schopnost práce v kolektivu a respektování autority učitele. Žáci si osvojí vnímání prostoru a hudebního doprovodu a rozvíjejí dále svou dětskou fantazii. Předmět seznámí děti s nonverbální komunikací. Naučí je navodit tělesné pocity a formuje elementární pohybové dovednosti a návyky, potřebné pro získání správného držení těla.

Taneční průprava

Taneční průprava plní funkci všestranné pohybové průpravy pro klasický, současný a lidový tanec. Základní pohybový materiál čerpá z gymnastických cvičení, která postupně během výuky směřují k tanečnímu projevu. Technika této disciplíny využívá přirozených pohybových možností lidského těla, které rozvíjí a propracovává. Žáci se také učí základním akrobatickým dovednostem (kotouly, stojky, hvězdy atd.). Taneční průprava směřuje k získání správného držení těla, rovnoměrně vypracovává všechny svalové části a zvyšuje pohyblivost kloubů a páteře a celkovou pružnost a pohyblivost těla. Odstraňuje špatné pohybové návyky. Rozvíjí prostorové citění a umístění pohybu v prostoru, správné zapojení dechu při cvičení, rytmické citění, dynamiku pohybu a hudební vnímavost.

Současný tanec

Současný tanec rozvíjí specifickými prostředky taneční techniku a taneční projev žáků, prohlubuje a rozšiřuje jejich hudební a prostorové citění, kvalitu vzájemných vztahů a uvolňuje jejich osobitě tvořivé schopnosti. Žáci se učí uvědoměle řídit pohyb z těžiště a orientovat se ve svém těle. Osvojí si vedený pohyb, švihy, vlny, impulsy a skoky a jsou vedeni k samostatnému řešení

prostorových, rytmických a výrazových úkolů, k vyjádření hudby, hledání individuálního pohybového slovníku, citlivému vyjádření soudobé hudby a vlastních námětů. Součástí předmětu současný tanec je také taneční improvizace.

Taneční praxe

Taneční praxe navazuje na vyučovací předměty a slouží ke zdokonalování a prohlubování taneční techniky a tanečního projevu. U žáků rozvíjí pohybovou fantazii, rytmickou paměť, improvizaci a tvořivé schopnosti a taneční projev. Pěstuje v nich smysl pro hudební a taneční formu a kolektivní pohybovou i vnitřní souhru. V taneční praxi získají žáci charakteristické vlastnosti jako je trpělivost, vůle při překonávání obtíží a uměleckou odpovědnost. Taneční praxe slouží především k přípravě tanečních skladeb pro interní i veřejná vystoupení a soutěže. V tomto předmětu žáci naplňují z velké části oblast recepce a reflexe tanečního umění.

Klasická taneční technika

Taneční pohyby klasické taneční techniky vychází z estetických norem a jsou zbaveny civilního projevu. Technika upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby dolních končetin, klidné a výrazné vedení paží, rovnováhu a smysl pro přesnou koordinaci a čistotu vedeného pohybu. Posiluje pružnost, vytrvalost a sílu. Současně vychovává smysl pro harmonický řád, čistý styl tanečního pohybu, systematickou práci, trpělivost a vůli. Součástí je také hudební, prostorové a taneční cítění.

Lidový tanec

Lidový tanec rozvíjí specifickými prostředky taneční techniku a taneční projev žáků. Učí zvládnout základní kroky a charakteristické české a moravské lidové tance a lidové tance cizích národů. Vede k citlivému a přesnému vyjádření tempa, rytmu, dynamiky a výrazu lidové písně a lidové hudby v nejrůznějších úpravách. Předmět učí žáky chápat kořeny naší národní kultury a poznávat půvab lidového tance tak, aby byl pro ně přitažlivý i ve svých původních formách.

Práce v souboru

Práce v souboru navazuje na vyučovací předměty tanečního oboru. Cílem je zdokonalení tanečního projevu a prohloubení pocitu kolektivního cítění a zodpovědnosti. V tomto předmětu se žáci připravují na veřejná vystoupení, kde ztvárňují již menší dramatické celky.

7.1.1 Přípravné studium

Učební plán

Povinně vyučované předměty	1. r.	2. r.	Celkem
	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>		
Přípravná taneční výchova	1	1	2
<i>Celkem hodin v ročníku</i>	1	1	2

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není stanovena.

7.1.1.1 Učební osnovy předmětu Přípravná taneční výchova

1. a 2. ročník

Žák:

- označí důležitá místa pro správné držení těla
- osvojí si základní polohy na zemi v lehu, v sedu a jejich názvosloví a základní prostorové útvary: kruh, osma, řada, diagonála, postavení do bodu číslo 1
- vytváří na daný impuls dvojice, trojice a skupiny
- oddělí v hudbě přípravu a reaguje na 1. dobu, na změnu tempa, dynamiky, rytmu, změnu nálady v hudbě
- pracuje s jednoduchým námětem v rámci improvizace
- rozliší správně a špatně provedený prvek při ukázce pedagogem.

7.1.2 Základní studium I. a II. stupně

Učební plán:

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinný předmět:</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Taneční průprava	1,5	1,5						3
Současný tanec			1	1	1	1,5	1,5	6
Taneční praxe	0,5	0,5	1	1	1	1	1	6
Klasická taneční technika			0,5	0,5	0,5	1	1	3,5
Lidový tanec			0,5	0,5	0,5			1,5
<i>Nepovinný předmět:</i>								
Práce v souboru			2	2	2	2	2	
Celkem hodin povin. předmětů								20

- Výuku nepovinného předmětu lze zařadit podle individuálních možností žáka na základě doporučení pedagoga a předmětové komise i do jiných ročníků (schvaluje ředitel školy).
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

Základní studium II. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
<i>Povinně vyučovaný předmět:</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>				
Současný tanec	1,5	1,5	1,5	1,5	6
Klasická taneční technika	0,5	0,5	0,5	0,5	2
Taneční praxe	1	1	1	1	4

Nepovinný předmět:					
Práce v souboru	2	2	2	2	
Celkem hodin povin. předmětů					12

- Výuku nepovinného předmětu lze zařadit podle individuálních možností žáka na základě doporučení pedagoga a předmětové komise i do jiných ročníků (schvaluje ředitel školy).
- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

7.1.2.1 Učební osnovy předmětu Taneční průprava

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- předvede správné držení těla na místě i při pohybu z místa, krátkou vazbu několika prvků dle zadání, pohyb v prostoru v různých drahách (jednotlivě, v zástupu, dvojicích, trojicích a orientace na bod č. 1)
- rozliší pohyb legatový, staccatový a švihový, správně a špatně provedený prvek u ostatních žáků a následně jej slovně opraví
- ztvární jednoduchý příběh v rámci improvizace
- zná základní prvky neverbální komunikace (gesta, mimiku, emoce)
- rozumí pojmu fráze, příprava a závěr v hudbě (s pokynem učitele)
- rozpozná dvoudobý a třídobý takt

2. ročník

Žák:

- předvede správné držení těla na místě i při pohybu z místa
- zvládá provedení delší vazby několika prvků dle zadání
- rozliší pohyb legatový, staccatový a švihový ve vazbách
- orientuje se v prostoru (dvojice z protilehlých stran, zrcadlově, kombinace různých drah)
- charakterizuje pojem fráze, příprava a závěr v hudbě a používá znalost těchto pojmů při pohybu
- rozpozná dvoudobý a třídobý takt a reaguje na ně změnou pohybu
- využívá taneční průpravy v rámci improvizace, zhodnotí provedený taneční pohyb a upozorní na chyby
- vedle spontánního projevu a dovedností osvojených v taneční průpravě žáci vyjadřují náladu vycítěnou při poslechu hudebního doprovodu

7.1.2.2 Učební osnovy předmětu Současný tanec

Základní studium I. stupně

3. ročník

Žák na elementární úrovni:

- pracuje s návykem uvolněně vznosného držení těla v klidu i v pohybu a správné svalové práce

- chápe teoreticky i prakticky zákonitosti pohybového mechanismu lidského těla
- pracuje s rytmem a dynamikou pohybu
- vnímá prostorové zaměření a orientaci v prostoru
- rozvíjí svalový smysl - ze začátku na základě svalového uvolnění - a vypěstovává si schopnost uvědoměle řídit svalovou práci (svaly uvolňovat, protahovat a stahovat)
- postupně si uvědomuje zásady správného držení těla a správné chůze, ovládání pánve, dýchacích pohybů hrudníku, pohybů páteře, trupu a pohybů ramen a paží
- zvládá jednoduché švihy, podřepy a přípravná cvičení přízemní akrobacie.

4. a 5. ročník

Žák:

- rozvíjí v krátkých pohybových vazbách v různých polohách (na místě i v pohybu z místa) smysl pro plynulý harmonický pohyb celého těla s ohledem na zvládnutí změn polohy těžiště
- zvládá snazší pohybovou koordinaci
- v improvizaci a výrazových etudách uplatňuje osobité tvořivé schopnosti, snaží se o taneční vyjádření kratších hudebních skladeb
- umí krátké vazby pohybů pánve, páteře, hlavy a nohou
- zvládá chůzi – základní formy v různém tempu i rytmických obměnách, do všech směrů s citlivým vedením paží, s dostředivým i odstředivým sklonem, v různých půdorysných drahách, jednotlivě, ve dvojicích, trojicích i skupinách
- umí jednoduché suny hrudníku a rotace pánve, krátké vazby švihových pohybů nohou ve všech pozicích
- uplatňuje obraty a otáčky, běh odstředivý i dostředivý, kombinaci chůze, běhu, poskoků a cvalu, vazby obratnosti z předchozích ročníků
- využívá rekvizity v přízemních polohách i v prostoru
- v krátkých pohybových etudách rozvíjí výrazové schopnosti

6. a 7. ročník

Žák:

- umí použít probrané prvky v delších a náročnějších vazbách s důrazem na uvědomělý centrální pohyb
- samostatně řeší drobné prostorové, rytmické a výrazové úkoly v etudách na hudbu i bez hudebního doprovodu
- umí delší vazby pohybů pánve, páteře, trupu, hlavy, nohou i paží vycházejících z výrazných změn polohy těžiště
- ovládá chůzi, běh, poskoky, cval, obraty, otáčky v prostorových drahách a vzájemných vztazích
- uplatňuje vazby švihových pohybů nohou v kombinaci s podřepy, dřepy a výpony s přidáním pohybů trupu, paží a hlavy
- na elementární úrovni zvládá skoky v kombinaci s chůzí, během, poskoky a cvałem
- v základu pozná techniku M. Graham – kontrakce – releas, techniku jazzdance, izolační techniku, pulsaci
- umí předozadní bočnou vlnu, opozice jednotlivých pohybových center

Základní studium II. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- vědomě aplikuje zásady a zákonitosti optimálního postavení těla a jeho jednotlivých částí při pohybu v prostoru, ve skupině, s rekvizitou a při pohybu s partnerem
- orientuje se v dané hudební předloze a dokáže ji vyjádřit pohybem
- dokáže interpretovat zadaný pohybový úkol a rozpoznává a kultivuje svá specifika
- tvořivě přistupuje ke ztvárnění hudebních i nehumedbních podnětů a podílí se na tvorbě taneční kompozice
- spolupracuje s ostatními ve skupině a účinně se zapojuje do nejrůznějších interpretačních i tvůrčích činností
- zvládá a opakuje vazby probraných prvků, včetně prvků obratnosti, v přízemních polohách i v prostoru
- umí a procvičuje švihy paží – horizontální i vertikální, osmičkový – malíkovou i palcovou hranou ruky, švihy nohou, kruhový švih nohou s postupem vpřed
- uplatňuje a opakuje skoky – dálkové, výškové, stříhové a výskoky
- zařazuje prvky techniky M. Graham a techniky jazzdance
- na elementární úrovni umí techniku pádů z kleku i z výskoku i v pohybu z místa
- umí a procvičuje spirálu a uzlový sed, cvičení pro citění osy těla a závěsného bodu, opozičních bodů a rolování páteře a paží
- používá improvizaci k rozvíjení kreativity, fantazie a k hledání individuálního pohybového vyjádření

4. ročník

Žák:

- taneční technikou detailně propracovává tělo, a to na základě znalostí anatomie pohybového ústrojí
- uplatňuje získané poznatky v jednoduchých i složitých kombinacích, v prostorových, dynamických i časových obměnách
- vnímá vnější a vnitřní prostor, souvislost vztahů pohybu a prostoru
- chápe vztah pohybu a času (délka trvání pohybu, průběh pohybu, obsah pohybu)
- rozumí pojmu „dynamika pohybu“ vliv dynamiky na obsah pohybu, kvalitu pohybu, trvání pohybu
- vnímá rozdílnost v kvalitě a kvantitě vztahů, chápe vztah tance a hudby (rozdílnost rytmu pohybu a rytmu hudby, vzájemná inspirace, souvislost mezi hudbou a pohybem)
- dokáže pracovat s pohybovým motivem a tématem
- používá improvizaci k rozvíjení kreativity a fantazie, k hledání individuálního pohybového vyjádření
- na základě taneční a pohybové fantazie se pokouší o autorskou tvorbu

7.1.2.3 Učební osnovy předmětu Klasická taneční technika

Základní studium I. stupně

3. a 4. ročník

Žák:

- předvede správné držení těla na místě i při pohybu z místa
- zvládne provedení delší vazby několika prvků dle zadání
- ve vazbách rozliší pohyb legatový, staccatový a švihový
- orientuje se v prostoru
- zná pojem fráze, příprava a závěr v hudbě

5. a 6. ročník

Žák:

- předvede správné držení těla na místě i při pohybu z místa ve složitějších vazbách a probranou látku u tyče a na volnosti
- zvládá koordinovaně zapojit paže v souladu s ostatními pohyby těla, plynule propojit několik prvků dle zadání s uvědoměním si změny těžiště těla

7. ročník

Žák:

- ovládá probranou látku u tyče a na volnosti
- dokáže koordinovaně propojit pohyby horních a dolních končetin v souladu s ostatními pohyby těla
- zapojí dynamiku do pohybu v náročnějších tanečních vazbách
- má prostorové cítění
- rozpozná charakter hudby

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- zvládá vyšší stupeň techniky klasického tance, *exercice á la barre* a *au milieu* provádí v rychlejším tempu
- dbá na čistotu provedení
- uplatňuje vyšší technickou náročnost vazeb prvků

4. ročník

Žák:

- dokáže využít svých znalostí klasické taneční techniky a uplatnit je v rámci svého absolventského vystoupení

7.1.2.4 Učební osnovy předmětu Lidový tanec

Základní studium I. stupně

3. ročník

Žák:

- ovládá taneční kroky lidových tanců, chůzi hladkou a houpavou, krok přísunný, přeměnný a hladký, krok poskočný, cval bočně a vpřed, řezankový krok
- zná určité lidové taneční hry
- zvládá podřepy – pérování v podřepu, dřepy a výpony ve stoji a ve všech základních pozicích (vytočeně i paralelně), zvládá základní prvky dětských lidových her a tanců se zřetelem ke stylu provedení

4. a 5. ročník

Žák:

- zvládá některé základní prvky českých lidových tanců se zřetelem k charakteristickému stylu provedení
- dokáže předvést pérování jednoduché i dvojité v I. a IV. pozici paralelně i vytočeně, vahou i tahem, chůzi hladkou, houpavou v pomalém, středním i rychlém tempu s podupy a potlesky, polkový krok poskočný, hladký a houpavý, dvojkolku v kombinaci s podupy, krok střížný, kolečkové kroky – dvoudobé a třídobé
- zná základní kroky obkročáku poskočného a hladkého, mazurky, sousedské přísunné, hladké a vyšlapávané a polonézy

7.1.2.5 Učební osnovy předmětu Taneční praxe

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- dokáže se prezentovat společným vystoupením před publikem při závěrečném vystoupení
- umí ohodnotit provedení (správné držení těla) a celkový taneční projev svých spolužáků při drobných úkolech a snaží se vyvozovat závěr pro sebe samotného

2. ročník

Žák:

- dovede tanečně ztvárnit krátké hudební skladby, na jejichž tvorbě se i podílí a dokáže je prezentovat při veřejném vystoupení, ukázkové hodině
- při práci s náčiním uplatňuje vědomosti a dovednosti v nabyté v taneční průpravě
- dokáže vlastními slovy ohodnotit viděný taneční projev svých spolužáků jak v hodinách taneční průpravy nebo při tvorbě, tak z nahrávky pořízené při dětské tvorbě

3. ročník

Žák:

- pohybuje se s náčiním
- tanečně dokáže vyjádřit drobné hudební skladby pro děti
- aktivně se podílí na tvorbě a interpretaci krátkých etud a dokáže hodnotit u svých spolužáků technické provedení zejména z hlediska správného držení těla, pohybové fantazie a výrazové opravdovosti
- podílí se na tvorbě i společné interpretaci choreografie před diváky v rámci žákovského koncertu, taneční přehlídky či ukázkové hodiny

4. ročník

Žák:

- vyjádří se samostatně pohybem v rámci drobných etud při hodinách ve dvojici nebo v malé skupině (ostatní žáci jsou diváci, kteří pak hodnotí jejich výrazovou opravdovost a taneční provedení úkolu)
- podílí se na tvorbě a interpretuje společnou choreografii před diváky v rámci žákovského koncertu, taneční přehlídky či ukázkové hodiny

5. ročník

Žák:

- dokáže ohodnotit provedení vazby spolužáků z hlediska správného držení těla, souladu dynamiky pohybu, hudby a rytmu
- prezentuje se veřejně při společné choreografii na koncertě tanečního oboru, či přehlídce dětských skupin scénického tance
- rozezná základní taneční styly (lidový tanec, klasický tanec, současný tanec)
- zhodnotí viděné dílo (sdělnost, zda pochopil, o čem bylo, které pohybové prvky se mu líbily, zda byly účelně zvoleny) a diskutuje o něm
- sleduje záznamy z vlastních vystoupení a svými slovy svůj výkon ohodnotí (zejména z hlediska správného držení těla, výrazové pravdivosti a celkového tanečního dojmu).

6. ročník

Žák:

- podílí se na tvorbě choreografie – vyjadřuje se k volbě hudby, přemýšlí nad obsahem choreografie a řeší v ní vztahy v rámci skupiny, pohybové a výrazové prostředky
- spoluprvtvoří s pedagogem návrhy kostýmů a osvětlení
- vytvoří vlastní etudu se zadanými prvky, ve vlastním tempu a zvoleném rytmu
- účastní se veřejných tanečních vystoupení

7. ročník

Žák:

- dokáže předvést výstup na dané téma, přičemž se nebojí vložit vlastní invenci s využitím dovedností získaných předchozím studiem
- diskutuje a spolupodílí se na celkové tvorbě choreografie - používá prvky záměrně, drží se výrazové linie, jeho výraz je pravdivý, chápe téma choreografie
- hodnotí dílčí výsledky své i ostatních, umí vyhodnotit, kde udělal chybu a dokáže se z ní poučit

- navštěvuje taneční představení a umí ho vlastními slovy ohodnotit – přemýšlí o choreografickém díle, vyjadřuje své pocity, dokáže říci, o čem bylo a rozpozná různé taneční styly

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- samostatně vytvoří pohybovou frázi na dané téma a pod vedením učitele i krátkou kompozici
- podílí se na tvorbě choreografie, aktivně se zapojuje při hledání pohybového a prostorového řešení díla
- zúčastňuje se školních veřejných vystoupení, tanečních přehlídek
- zapojuje se do diskuze při hodnocení drobných úkolů při tvorbě spolužáků, vlastní nebo viděného díla v rámci tanečního představení
- přijímá pozitivně připomínky svých spolužáků a učitele při řešení dílčích úkolů a vnímá je jako pomocnou ruku v posunu při tvůrčí práci

2. a 3. ročník

Žák:

- vytvoří pod vedením učitele jednoduchou kompozici, o vytvořené práci diskutuje a též diskutuje o pracích svých spolužáků
- aktivně se zapojuje při tvorbě choreografie, zejména při hledání pohybového řešení daného tématu
- prezentuje společně vytvořenou choreografii při veřejných vystoupeních

4. ročník

Žák:

- samostatně nebo ve skupině pohybově ztvárňuje vlastní nebo učitelem navržené téma
- předvede jej před spolužáky či rodiči
- diskutuje o zvolených pohybových prostředcích z hlediska naplnění obsahu a formy díla
- žák používá odbornou terminologii

Postupová zkouška: každý ročník je uzavřen postupovou zkouškou (kromě 7. ročníku I. stupně a 4. ročníku II. stupně, kdy žák koná absolutorium), na které je komisi učitelů a korepetitorů tanečního oboru hodnocena míra dosažených výsledků žáka, jeho zájem o studium a začlenění se do kolektivu tanečního oboru, a to vždy s přihlédnutím k jeho osobitým schopnostem, předpokladům a možnostem.

Závěr studia: studium I. a II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného tanečního vystoupení žáka. Rozsah a styl vystoupení je dán výstupy učebních osnov, téma prezentace je podřízeno ročním studijním plánům a vlastnímu zájmu žáka.

7.1.2.6 Učební osnovy předmětu Práce v souboru

Základní studium I. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- uplatní a dále rozvíjí své taneční schopnosti a dovednosti při veřejném představení
- upevňuje pocit zodpovědnosti a kolektivního cítění
- pracuje na tanečním výrazu, který je důležitou složkou vytváření charakteristiky taneční role v tanečně-dramatickém útvaru

4. – 7. ročník

- spolupracuje s ostatními členy souboru, je schopen jejich kritiky a je přístupný i vlastní kritice
- zvládá hodnocení průběžného jednání postavy v tanečním dramatu nebo výrazové skladbě
- upevňuje pocit zodpovědnosti a kolektivního cítění
- podílí se na vytváření kostýmu a líčení pro jednotlivé taneční role
- nejméně jednou ročně navštíví profesionální taneční představení a dokáže zhodnotit jednotlivé výkony a celkové vyznění
- je partnerem choreografovi při tvorbě taneční role

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- prohlubuje své dosavadní schopnosti a dovednosti získané v předchozích ročnících
- je schopen hodnocení výkonů jednotlivých členů souboru na základě vlastních studijních poznatků a odborných vědomostí, které obohatí o vlastní nápady, myšlenky a pocity
- spolupracuje s ostatními členy souboru, zejména s mladšími, a je jim oporou

4. ročník

- je partnerem choreografovi při tvorbě taneční role a aktivně se podílí při tvorbě tanečního výrazu
- dokáže rozlišit dobré i špatné přístupy ke ztvárnění taneční role a dokáže rozebrat jejich klady a zápory
- navštěvuje profesionální i amatérská taneční a muzikálová představení a umí se k nim kriticky vyjádřit
- orientuje se rámcově v dějinách vývoje tanečního umění, zejména současného tance

Hodnocení předmětu: každý ročník je uzavřen postupovou zkouškou (kromě 7. ročníku I. stupně a 4. ročníku II. stupně, kdy žák koná absolutorium), na které je komisí učitelů a korepetitorů tanečního oboru hodnocena míra dosažených výsledků žáka, jeho zájem o studium a začlenění se do kolektivu tanečního oboru, a to vždy s přihlédnutím k jeho osobitým schopnostem, předpokladům a možnostem.

Závěr studia: studium I. a II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného tanečního vystoupení žáka. Rozsah a styl vystoupení je dán výstupy učebních osnov, téma prezentace je podřízeno ročním studijním plánům a vlastnímu zájmu žáka.

7.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: MAŽORETKY

Mažoretky jsou dnes zcela plnohodnotným odvětvím tance. Základní definice by mohla znít: tanečnice, jejichž choreografie je založená především na barvitě práci s hůlkou. Důraz je kladen na techniku pochodu a držení těla. Proniká sem však řada tanečních prvků. U žáků je rozvíjena pohybová fantazie, rytmická paměť, improvizací a tvořivé schopnosti a taneční projev. Mažoretky jsou často spojovány s dechovou hudbou, ale jejich choreografie jsou dnes často sestavovány i na hudbu taneční.

Učební plán:

Přípravné studium

Povinně vyučované předměty	1. r.	2. r.	Celkem
	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>		
Mažoretky – přípravné	2	2	4
<i>Celkem hodin v ročníku</i>	2	2	4

Základní studium I. stupně

Vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
<i>Povinný předmět:</i>	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>							
Mažoretky	2	2	2	2	4	4	4	20
<i>Celkem hodin povin. předmětů</i>								20

Přípravné studium 1. a 2. ročník

Žák:

- označí důležitá místa pro správné držení těla
- zvládá základní točení hůlkou v pravé i levé ruce
- koordinuje pohyb nohou a paží na elementární úrovni
- vytváří na daný impuls dvojice
- vnímá a je schopen určit 1. dobu

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- dodržuje správnou techniku při pochodování na místě a v pohybu
- ovládá základní točení hůlkou v pravé i levé ruce (míchání, kolečka)
- koordinuje pohyb nohou a paží (bez hůlky a s hůlkou)

2. ročník

Žák:

- dodržuje základní tvary (řady, zástupy)
- je schopný pracovat v kolektivu
- koordinuje pohyb hůlky s pochodem
- zvládá pochod na místě a za pohybu, současně se změnami poloh paží
- ovládá točení v obou rukách (míchání, kolečka vpřed a vzad)
- zvládá jednoduché vyhození hůlky
- ovládá koordinaci paží a nohou vzhledem ke správnému držení těla
- reaguje na pokyny vedoucí týmu

3. ročník

Žák:

- důsledně dodržuje techniku pochodu (na místě, v pohybu, v obrazech na místě)
- dodržuje přesné provedení poloh paží s hůlkou
- citlivě reaguje na rytmus
- zvládá obraty na místě s různými změnami polohy paží s hůlkou
- zvládá synchronní pohyb ve dvojici, trojici, čtveřici
- dodržuje při pochodu vpřed i vzad řady a dynamiku
- zvládá další druhy točení s hůlkou
- ovládá vyhození hůlky

4. a 5. ročník

Žák:

- zvládá správnou techniku pochodu v koordinaci s hůlkou
- ovládá jednoduché výpady s držním i točným hůlky
- kombinuje pochod a poskočný krok
- pochoduje v řadě se zatáčením vpravo a vlevo s vyrovnáním v bodě otáčení
- kombinuje pochod, pohyb paží s hůlkou a pohyb hlavy
- ovládá další způsoby točení, vyhození a chycení hůlky
- dodržuje pokyny vedoucí týmu při krátkých vazbách

6. a 7. ročník

Žák:

- dodržuje správné držení těla a techniku pochodu
- upevní správnou koordinaci a rovnováhu
- ovládá prostorovou orientaci a cit pro vyjádření pohybu vzhledem k hudbě
- dodržuje rozestupy mezi řadami a zástupy v útvaru
- kombinuje točení hůlkou v různých polohách

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá soulad pohybu těla s hudbou

- kombinuje pochod vpřed i vzad s otáčením a obraty
- ovládá pohyb hůlky se změnou polohy po 4 a 2 dobách
- vymění za pochodu hůlku z ruky do ruky před i za tělem
- ovládá složitější točení s výhozem a opět po chycení pokračovat v točení
- využívá pro nácvik kruh, diagonálu

3. a 4. ročník

Žák:

- ovládá vyhození hůlky s otáčkou
- ovládá obraty o $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ a o 360^0
- kombinuje všechny dosud naučené prvky v souladu s hudbou
- zvládá náročnější točení s výhozy (pod rukou, pod nohou nataženou i pokrčenou)
- dodržuje řady, zástupy při rychlejších změnách tvaru
- reaguje na rychlejší změny signálu vedoucí týmu
- zvládá složitější kombinace pochodu s tanečními kroky v závislosti na pohybu hůlky

8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU

Charakteristika literárně-dramatického oboru

V literárně dramatickém oboru se rozvíjí především kreativita žáka. Jednou z hodnot dramatické výchovy je sociální rozvoj. Aby se žák kvalitně vyvíjel, je nutné, aby si porozuměl při práci s ostatními, vžil se do své role a získal tak schopnost vnímat a pochopit své spolužáky. Dramatická výchova je kolektivní činnost, jejíž výsledek je závislý na vzájemném propojení, souhře a spolupráci celého kolektivu, přičemž každý jeho jedinec je stejně důležitý. V "roli" v divadelní hře žák rozvíjí komunikaci verbální i nonverbální s velkým důrazem na mimické a pohybové složky. Učí se tedy vyjadřovat pocity, nálady a myšlenky dané postavy a zároveň se učí naslouchat a reagovat na projevy ostatních postav. V pohybové praxi je kladen důraz na adekvátní držení těla v příslušné roli, věrohodnou gestikulaci i mimiku. Jednoznačně je žák veden k sebeovládání. Veřejným vystupováním získávají žáci postupně pocit sebejistoty a jistého sebeuspokojení z práce. Je samozřejmé, že se přirozeně tříbí kultura mluvního projevu a vztah k literatuře a širokému spektru kultury všeobecně.

V Přípravné dramatické výchově se žák snaží o začlenění do kolektivních her, pokouší se uvolňovat veškerý svůj projev, cíleně je veden k soustředění se na danou problematiku a k pohotovým reakcím. Zvládá jednoduchá říkadla, rytmus textů a spolupracuje s kolektivem.

V předmětu Divadelní průprava zvládne již pravidla jednoduché hry, účastní se společného dramatického projektu, začleňuje se do konkrétního inscenačního kolektivu.

V předmětu Základy divadelní praxe dokáže zahrát jednoduchou vypointovanou scénku, ovládá orientaci v prostoru. Vyučuje se kolektivně.

V předmětu Divadelní praxe zvládne stylizovaný projev, improvizaci na dané téma a zrealizuje scénku s vlastním námětem. Vyučuje se kolektivně.

V předmětu Práce s textem žák zvládne osobitým projevem svůj výstup. Učí se individuálně.

V předmětu Práce v souboru pochopí hru a zvládne v ní svoji roli. Ověří si své schopnosti a dovednosti na jevišti, získává zkušenosti a při premiéře i reprízách prožije radost z úspěchu.

8.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: DIVADLO

8.1.1 Přípravné studium

Charakteristika přípravného studia

V přípravném studiu se žák prostřednictvím společné práce učí vnímat celý kolektiv, rozvíjí své rytmické cítění, pohybové schopnosti a mluvní dovednosti. Zvládne jednoduché scénky, do kterých se zapojuje.

Učební plán

Povinně vyučované předměty	1. r.	2. r.	Celkem
	<i>Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)</i>		
Přípravná dramatická výchova	2	2	4
<i>Celkem hodin v ročníku</i>	2	2	4

1. ročník

- sžije se s kolektivem
- dokáže mluvit srozumitelně a nahlas
- pochopí jednoduchá pravidla kolektivní hry
- zvládne jednoduchý rozhovor s partnerem
- dokáže zrytmizovat jednoduché říkadlo a rozpočítadlo
- učí se orientaci v prostoru

2. ročník

- vytvoří si své místo v kolektivu, respektuje ostatní
- dokáže se s ostatními domluvit na jednoduché dramatické scénce
- dokáže se soustředit a uvolnit
- umí vnímat své partnery
- zvládne sdělit svůj zážitek
- zvládne rytmitizaci textu

8.1.2 Základní studium I. a II. stupně

Učební plán

Základní studium I. stupně

Povinně vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	Celkem
	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)							
Divadelní průprava	1	1	1					3
Základy divadelní praxe				2	2	2	2	8
Práce v souboru	1	1	1	1	1	1	2	8
Celkem								19

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.
- Žáci pracují, je-li to z organizačních důvodů nutné, v ročníkově smíšených skupinách.
- Zařazování žáků do ročníků je závislé na věku a celkové vyspělosti žáka, kterou prokáže při talentové zkoušce a následně při výstupu z přípravného studia.
- Vyučuje se:
 - ve skupině maximálně 15 žáků v přípravném studiu a v základním studiu I. a II. stupně
 - ve skupině maximálně 8 žáků ve studiu s rozšířeným počtem vyučovacích hodin na I. i II. stupni (je-li školou organizováno)
 - ve skupině minimálně 8 žáků v práci v souboru

Základní studium II. stupně

Povinně vyučované předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	Celkem
	Týdenní hodinová dotace (vyučovacích hodin)				
Divadelní praxe	1	1	1	1	4
Práce s textem	1	1	1	1	4
Práce v souboru	1	1	1	1	4
Celkem					12

- Tabulka uvádí minimální hodinovou dotaci; tato může být v případě zvýšeného zájmu žáků a se souhlasem ředitele školy, pokud to dovolí ekonomická situace školy, rozšířena – horní hranice není v žádném předmětu stanovena.

8.1.2.1 Učební osnovy předmětu Divadelní průprava

Základní studium I. stupně

1. - 3. ročník

Žák:

- aktivně se účastní jednoduché kolektivní hry (především pohybové)
- vnímá prostor a své partnery
- osvojuje si základní pohybové dovednosti: správné držení těla, rozliší uvolnění od napětí
- naučí se jednoduché říkadlo, které umí zrytmizovat
- naučí se jednoduchou báseň anebo interpretuje přiměřený text a spontánně ho přednese

8.1.2.2 Učební osnovy předmětu Základy divadelní praxe

Základní studium I. stupně

4. – 6. ročník

Žák:

- zvládne základy prostorového cítění a jednoduché pohybové prvky a aplikuje je ve scénkách
- dokáže pracovat s jednoduchou i zástupnou rekvizitou
- zvládne jednoduché taneční prvky a využívá je v jevištních tvarech
- umí písemně zpracovat jednoduchý monolog anebo jiný divadelní útvar a dramaticky ho ztvárnit

- na základě dramatického jednání a schopností rozvíjí své komunikační dovednosti
- pochopí smysl divadelní hry, svou roli v ní
- dokáže jednoduše charakterizovat svoji postavu a v rámci svých schopností ji zahrát
- má přirozený pravdivý projev, "nepřehrává"
- reaguje na partnera
- seznamuje se s vhodnými uměleckými díly, rozšiřuje si své znalosti z oblasti kultury
- přijímá rady učitele, kritiku druhých a dokáže sám hodnotit a obhájit své postoje

7. ročník

Žák:

- dle svých schopností dokáže zacházet se skutečnou, zástupnou i imaginární rekvizitou
- využívá vhodně pohybových a tanečních prvků, při scénkách a improvizacích
- dokáže vymyslet a zrealizovat hereckou a pohybovou scénku
- prostřednictvím dramatického jednání rozvíjí komunikační dovednosti
- přijímá podněty: pocity, myšlenky, postoje a předvádí je tak, aby divák porozuměl
- dokáže plnit režijní požadavky a aktivně se podílí na tvorbě
- umí se ovládat a přirozeně reagovat
- dokáže spolupracovat na tvorbě divadelního představení
- dle svých schopností využívá divadelních prostředků a tvořivě je uplatňuje v kolektivní práci
- má základní přehled o dramatické tvorbě a rozvíjí své estetické cítění
- přiměřeně k věku dokáže zhodnotit dramatické dílo

8.1.2.3 Učební osnovy předmětu Práce v souboru

Základní studium I. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- prostřednictvím vhodně zvolené předlohy uplatní (a ještě dále rozvine) své schopnosti a dovednosti při veřejném představení
- pochopí vyznění hry i vlastní role, kterou se snaží obohatit vlastními nápady, myšlenkami a pocity
- spolupracuje s ostatními a je přístupný i jejich kritice

4. – 7. ročník

- zvládne psychologii postavy i její průběžné jednání
- dokáže volně propojit monolog s dialogem
- upevňuje své kolektivní cítění a pocit zodpovědnosti
- nejméně jednou ročně navštíví profesionální divadelní představení a dokáže rozebrat jeho klady a zápory ve všech složkách
- prožije radost z úspěchu

Základního studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- uplatňuje své poznatky a dovednosti získané předchozím studiem
- podílí se na společném rozboru hry i vlastní role
- je schopen hodnocení hry i výkonů členů souboru na základě vlastních studijních poznatků a základních odborných vědomostí
- spolupracuje s ostatními a je přístupný jejich kritice
- zvládne hlouběji psychologii postavy i její průběžné jednání
- dokáže volně propojit monolog s dialogem

4. ročník

- je součástí kolektivu, vnímá svoji zodpovědnost a je oporou mladším členům souboru
- téměř pravidelně navštěvuje profesionální i amatérská divadelní představení a dokáže rozebrat jejich klady i zápory ve všech složkách
- prožije radost z vlastního úspěchu i ocenění celého kolektivu

8.1.2.4 Učební osnovy předmětu Divadelní praxe

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- je schopen kritiky i sebekritiky
- dokáže vytvořit určitý charakter postavy
- dovede vymyslet scénku a uplatnit v ní schéma dramatu
- pod vedením učitele se podílí na dramaturgii, výběru hudby a vhodných rekvizit

4. ročník

Žák:

- je schopen zpracovat zpětnou vazbu svého výkonu i výkonu ostatních a konfrontovat s vlastní reflexí
- vyjádří zážitek stylizovaným projevem, mimoslovním jednáním (zvukem, pohybem) a zvládne vyjádřit vztah k partnerovi
- zná schéma dramatu (expoze, kolize, krize, peripetie, katastrofa, katarze) dovede je uplatnit v určitém hraném i vyprávěném tvaru
- pod vedením učitele se aktivně podílí na technické přípravě inscenace, svými nápady zasahuje do dramaturgie a režie
- je schopen zařadit konkrétní dílo do sociokulturních souvislostí

8.1.2.5 Učební osnovy předmětu Práce s textem

Základní studium II. stupně

1. – 3. ročník

Žák:

- za pomoci učitele zvládne stavbu určitého dramatického útvaru
- navštěvuje profesionální divadelní představení a umí je zhodnotit
- tříbí si paměť pohotovým vymyšlením a zpracováním tematicky zaměřeného monologu

4. ročník

Žák:

- uplatňuje základní výrazové prostředky pro komunikaci s partnerem a divákem pro vytváření určitých rolí
- dokáže dílo zařadit, rozebrat a zhodnotit
- je schopen dle svých možností zpracovat dané téma určenými prostředky
- dovede rozebrat konkrétní inscenaci ve všech jejích složkách

Postupová zkouška: každý ročník je uzavřen postupovou zkouškou (kromě 7. ročníku I. stupně a 4. ročníku II. stupně, kdy žák koná absolutorium), na které je komisí učitelů hodnocena míra dosažených výsledků žáka, jeho zájem o studium a začlenění se do kolektivu literárně-dramatického oboru, a to vždy s přihlédnutím k jeho osobitým schopnostem, předpokladům a možnostem.

Závěrečná zkouška: studium I. a II. stupně je zakončeno absolutoriem, které má formu veřejného divadelního vystoupení žáka. Rozsah a styl vystoupení je dán výstupy učebních osnov, téma prezentace je podřízeno ročním studijním plánům a vlastnímu zájmu žáka.

9. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

ZUŠ Přelouč dosud nevzdělává žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, ale k této výuce je připravena, a to zejména po stránce personálního zabezpečení, kdy ve škole pracují kvalifikovaní a zkušení pedagogové, kteří jsou schopni vytvářet individuální vzdělávací plány pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

Tento plán zpracovává vyučující zpravidla vždy na jeden školní rok. Při jeho tvorbě vychází z konkrétních potřeb a předpokladů žáka a dbá souladu s vyhláškou č. 73/2005 Sb., o vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných. Individuální vzdělávací plán není součástí ŠVP, ale je součástí osobní dokumentace žáka.

Žáci jsou do této formy studia zařazováni ředitelem školy na základě všech těchto podnětů:

- vyjádření a žádosti rodičů/zákonných zástupců,
- doporučení školského poradenského zařízení (pedagogicko-psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum),
- doporučení učitele hlavního předmětu, který vnímá skutečnost, že míra handicapu znemožňuje výuku podle ŠVP (nelze bez splnění podmínek předchozích dvou bodů).

U znevýhodněných žáků, kteří nejsou diagnostikováni poradenským zařízením a jsou vyučováni podle ŠVP, postupujeme v souladu s možnostmi individuálního přístupu (pomalejší postup, jiné rozvržení učiva v rámci školního roku, výuka v kratších blocích,...). Vzdělávání těchto žáků vyžaduje vždy úzkou spolupráci s rodiči, v mnoha případech doporučí vyučující i jejich účast na hodině. Výuka v tomto režimu předpokládá oboustranný respekt a maximální důvěru. Důležitou rolu zde hraje trpělivost, vytrvalost, důslednost a láska. Výsledky se dostavují po delším časovém období, ale mívají trvalý charakter. Jedná se bezesporu nejen o umělecký, ale především osobnostní a společenský růst každého žáka.

Hodinová dotace pro žáky vzdělávané podle individuálního vzdělávacího plánu je upravena dle potřeb žáka a finančních možností školy. Hodinová dotace u žáků znevýhodněných, kteří jsou vyučováni podle ŠVP, je stejná jako u žáků řádného studia. Může zde dojít pouze k jinému časovému rozvržení.

10. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

ZUŠ Přelouč dosud neorganizovala výuku žáků mimořádně nadaných, ale je k tomuto úkolu připravena stejně jako ke vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Důkazem toho je i počet našich absolventů přijatých každoročně na vyšší typ škol.

Mimořádně nadaní žáci mohou být do specializované a rozšířené formy studia zařazováni ředitelem školy na základě těchto podnětů:

- doporučení školského poradenského zařízení (pedagogicko-psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum)
- vyjádření a žádosti rodičů/zákonných zástupců,
- doporučení učitele hlavního předmětu, který vnímá mimořádný talent a nadání žáka.

Mimořádně nadaní žáci jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu, který zpracovává vyučující zpravidla na jeden školní rok, je uzpůsoben potřebám, schopnostem, dovednostem a znalostem žáka a je v souladu s vyhláškou č. 73/2005 Sb. Tento individuální vzdělávací plán není součástí ŠVP, ale stává se součástí osobní dokumentace žáka. O případném posílení hodinové dotace výuky, která je organizována podle individuálního vzdělávacího plánu, rozhoduje ředitel školy na doporučení učitele příslušného oddělení nebo oboru.

Žáci, kteří projevují mimořádné dispozice k uměleckému vzdělávání a kteří dlouhodobě prokazují vynikající studijní výsledky nebo se cíleně připravují ke studiu na vyšším typu škol a projevují o studium na ZUŠ zvýšený zájem, ale nejsou diagnostikováni specializovaným pracovištěm, nejsou vzděláváni podle individuálního vzdělávacího plánu, ale snažíme se u nich o přizpůsobení výuky tak, aby bylo dosaženo studijního maxima (rychlejší postup podle ročníkových výstupů, posílení hodinových dotací, rozšíření obsahu učiva). O případném posílení hodinové dotace rozhoduje ředitel školy na základě doporučení vyučujícího studijního zaměření.

Škola dále organizuje pro všechny žáky, kteří projevují zvýšený zájem a předpoklady ke studiu, tyto aktivity:

- konzultace s vyučujícími vyššího typu škol a dalšími odborníky studovaného oboru
- semináře, mistrovské kurzy se špičkovými umělci a pedagogy
- výměnné koncerty a konzultace s pedagogy jiných škol našeho typu (možnost vlastní zpětné vazby a nesoutěžní konfrontace)
- odborně řízenou návštěvu koncertů, výstav, divadelních a tanečních představení
- poskytování kvalitní záznamů hudebních, divadelních i tanečních profesionálních prezentací nejrůznějšího typu
- možnost zapůjčení kvalitních hudebních nástrojů a odborná konzultace při pořízení vlastního nástroje
- pořízení audio i video záznamu vlastní produkce pro sebehodnocení a sebereflexi
- možnost účasti na soutěžích a festivalech po celé ČR i v zahraničí

11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

11.1 Zásady hodnocení žáků

Hlavní zásady klasifikace:

- poskytuje žákovi zpětnou vazbu (jaké jsou žákovy pokroky a jaké nedostatky, jaký je postup další práce)
- má především motivační charakter a slouží k pozitivnímu vyjádření
- vychází z posouzení individuálních schopností žáka a jeho pokroku vzhledem k osobnostnímu maximu
- vede žáky k sebehodnocení a sebekontrolě; tyto jsou považovány za jedny z nejvýznamnějších kompetencí, které zapojují žáka do vzdělávacího procesu a učí ho samostatně myslet a pracovat
- nehodnotí žákovu osobnost, ale konkrétní ověřovaný problém
- dílčí hodnocení v rámci školního roku probíhá formou klasifikace minimálně jednou za měsíc
- průběžná klasifikace je zaznamenávána do žákovské knížky a do třídní knihy
- závěrečné hodnocení - vysvědčení je vydáváno v závěru 1. pololetí a na konci školního roku

Pro celkové hodnocení žáků existují tato **kritéria**:

1. pravidelná docházka na výuku
2. aktivní a tvořivý přístup ve vyučovacích hodinách
3. splnění výstupů stanovených ŠVP (v případě, kdy jsou výstupy zpracovány do rozsáhlejších časových celků než jeden školní rok, je žák klasifikován podle pokroků směřujících k naplnění daných výstupů)
4. splnění všech studijních povinností – účast na postupových zkouškách, absolventských koncertech, školních i veřejných koncertech, výstavách, představeních, festivalech, přehlídkách apod.
5. zodpovědná a pravidelná domácí příprava
6. míra aktivního zapojení se do práce školních uměleckých kolektivů a zodpovědnost za výsledek společné práce

Kritéria pro postup žáka do vyššího ročníku: absolvování nejméně jednoho vystoupení, koncertu, výstavy, představení za školní rok, nebo úspěšné vykonání komisionální zkoušky.

Kritéria pro absolvování stupně: splnění učebních osnov daných tímto ŠVP pro I. či II. stupeň ZUŠ s hodnocením nejhůře stupněm 3 (uspokojivý) a vystoupení na absolventském koncertu, výstavě či představení, popřípadě vykonání závěrečné komisionální zkoušky.

Komisionální zkoušky: podléhají platné legislativě a požadavky k jejich splnění jsou stanoveny v jednotlivých kapitolách ŠVP. V odůvodněných případech (např. při dlouhodobé absenci žáka) může učitel hlavního oboru vyžádat jejich konání i v pozdějším termínu, náhradní termín schvaluje ředitel školy. Zkušební komise je minimálně tříčlenná.

11.2 Způsob hodnocení

Hodnocení provádíme formou klasifikace, kdy jsou žáci hodnoceni v rámci této klasifikační stupnice:

1 (výborný) - žák plní zadané úkoly a učební osnovy, je aktivní při výuce a je schopný samostatné přípravy (na přiměřené úrovni)

2 (chvalitebný) – žák plní zadané úkoly a učební osnovy s malými nedostatky

3 (uspokojivý) - žák plní zadané úkoly a učební osnovy pouze částečně, jeho domácí příprava je průměrná

4 (neuspokojivý) - žák neplní zadané úkoly a učební osnovy, jeho domácí příprava je nedostatečná

Celkový prospěch žáka je stanoven v rámci stupnice: **prospěl s vyznamenáním - prospěl - neprospěl.**

Další formou hodnocení jsou: veřejná pochvala, zhodnocení soutěžních výsledků a úspěchů na webových stránkách školy a v tisku. Každoročně je starostkou Města Přelouče udělována rovněž **cena „Reprezentant školy“**, a to vždy jednomu žákovi za každý umělecký obor. Žáci jsou na tuto cenu navrhováni uměleckou radou školy a schvalováni Radou Města Přelouče. Udílení cen je slavnostní a veřejné.

11.3 Oblasti vlastního hodnocení školy

Cílem vlastního hodnocení školy je posouzení a zhodnocení zjištěných informací, které poslouží jako zpětná vazba pro zkvalitnění vzdělávacího procesu, dosahování klíčových kompetencí žáků a případné úpravy školního vzdělávacího programu. Frekvence, struktura a způsob zpracování vlastního hodnocení školy jsou v souladu s vyhláškou č. 15/2005 Sb. v platném znění.

Hlavní oblasti vlastního hodnocení školy:

- podmínky ke vzdělávání (technické, materiální, ekonomické, prostorové, hygienické apod.)
- průběh vzdělávání (aplikace výchovných a vzdělávacích strategií ve vyučovacím procesu)
- podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
- výsledky vzdělávání žáků a studentů
- řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků školy
- informační a komunikační systém školy

Nástroje vlastního hodnocení školy:

- analýza pedagogické dokumentace
- dotazníky pro učitele, žáky, rodiče/zákonné zástupce a veřejnost
- přímé rozhovory s učiteli, žáky, rodiči/zákonnými zástupci a veřejností
- umístění žáků v soutěžích a přehlídkách
- hospitace

12. Platnost dokumentu

- Platnost tohoto školního vzdělávacího programu je stanovena vždy minimálně na jeden školní rok (od 1. 9. do 31. 8.).
- Všechny změny dokumentu musí být provedeny písemně, schváleny ředitelem školy a zveřejněny na webových stránkách školy nejpozději do 31. 5. každého roku.
- Změny v průběhu školního roku nejsou legislativně povoleny.